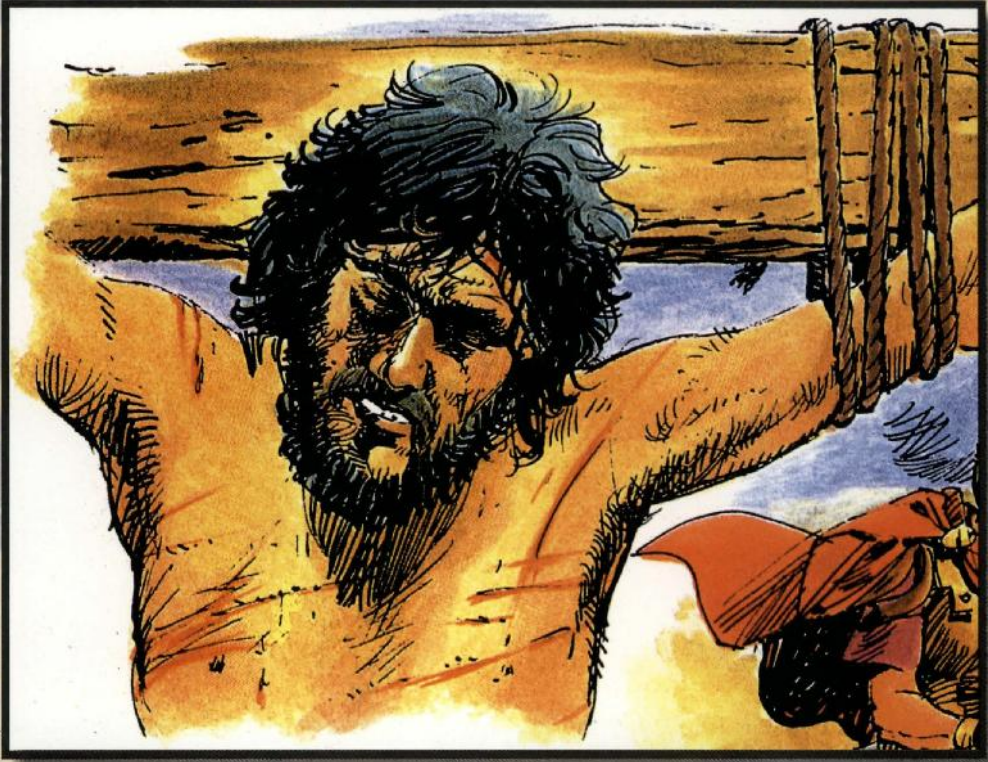

O ARAMIZDA YAŞADI

He Lived Among Us

Turkish Edition

Copyright 2015 Voice Media

info@VM1.global

Web home: www.VM1.global

All rights reserved. No part of the publication may be reproduced, distributed or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic, or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law. For permission requests, email the publisher, addressed "Attention: Permission Coordinator," at the address above.

This publication **may not be sold, and is for free distribution** only.

CENNETE GİDEN YOL

Bütün insanlar Tanrı'yı güdüsel olarak bilmelerine karşın bilgisizlikleri nedeniyle yanlış bir Tanrı kavrayışları vardır.

Öncelikle: Tanrı vicdanlarımız aracılığıyla bizlerin iyiyi ve kötüyü bilmesine izin verir. Ancak seçim yapmakta özgürüzdür. Bu bizleri kişisel olarak sorumlu kılar.

İkinci olarak: Çok eski zamanlardan beri Tanrı'nın varlığı ve sonsuz gücü açıkça görülmekte, yaptıklarından anlaşılmaktadır. Bu nedenle insanların bahanesi yoktur. Tanrı'yı daha iyi tanımanın yolu, O'nun sözlerini okumaktan geçer. Yeni Antlaşma'da tüm insanca sorulara yanıt buluruz! Kulağı olan herkes duysun! Ümit yaşamdır. Hepimiz en iyisini ümit ederiz. Hepimizin inançları vardır. Ancak inançlarımız Gerçeğe mi dayanmaktadır? Ümidinizi yaşayan Tanrı'ya ve O'nun vaatlerine bağlayın. O'na inanın, o zaman tüm ümitleriniz gerçekleşecektir. Bütün insanların en büyük sorusu; "Neden buradayım? Ne için?"dir. Bu soruya verilecek yanıt ise; "Tanrı'yı bulmak için"dir! Bir baba ve çocuğu gibi birlikte yaşamak için. O hepimizi çağırılmaktadır. Ancak Tanrı bizi zorlamaz. Ya O'na döneriz ya da O'ndan kaçarız. Ya O'na güveniriz ya da O'nu görmezden geliriz.

Tanrı'nın sevgisinin bir örneği:

Sevgi sabırlıdır, sevgi şefkatlidir, kıskanmaz, övünmez, gururlanmaz, kaba değildir, kendi çıkarını gözetmez, kolayca sinirlenmez, yanlışların kaydını tutmaz, kötülükten hoşlanmaz ancak gerçekle sevinir, her zaman korur, her zaman güvenir, her zaman ümit eder, her zaman sebatlıdır, başarısızlığa uğramaz.

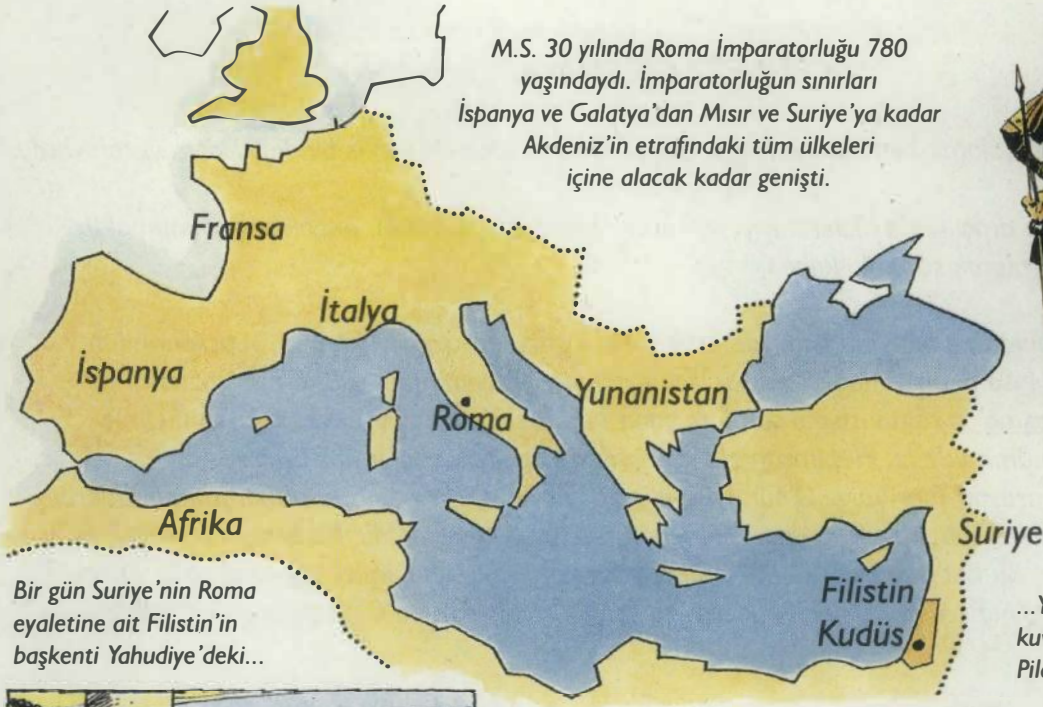
Bu kusursuz sevgi, bizlere O'nun Oğlu İsa Mesih aracılığıyla gösterilmiştir. Oğlu Tanrı'nın görkemini parlaklığı ve O'NUN VARLIĞININ kesin işaretidir.

İSA, bizler de Tanrı'nın oğulları olalım diye İnsanoğlu oldu. Kusursuz tek adam O'dur. Tamamen günahsız, tümüyle masum, merhamet dolu. O doktorların iyileştirdiği hasta bedenlerden çok daha fazla yaralı yüreği iyileştirmiştir ve iyileştirmeye devam etmektedir.

İSA, yani kusursuz olan, senin ve benim için yaşamını verdi. Çarmıhta can verdi, gömüldü, ancak üçüncü gün ölümden dirildi: DİRİLİŞ! O DİRİDİR! Bizlere çağrısı şudur: "Ey bütün yorgunlar ve yükü ağır olanlar! Bana gelin, ben size rahat veririm. Boyunduruğumu yüklenin, benden öğrenin. Çünkü ben yumuşak huylu, alçakgönüllüyüm. Böylece canlarınız rahata kavuşur."

DUA: Teşekkür ederim Rab İsa, Kurtarıcım, Sana inanıyorum ve senin yardımınla senin ardından gidecek ve buyruklarına uyacağım, çünkü seni seviyorum.

M.S. 30 yılında Roma İmparatorluğu 780 yaşındaydı. İmparatorluğun sınırları İspanya ve Galatya'dan Mısır ve Suriye'ya kadar Akdeniz'in etrafındaki tüm ülkeleri içine alacak kadar genişti.

Bir gün Suriye'nin Roma eyaletine ait Filistin'in başkenti Yahudiye'deki...

...Yeruşalim'de yerleşmiş öncü kuvvetlere emir veren Roma valisi Pilatus'un konağında.

Yüzbaşı, haftalık raporunda ne haberler var?

Valim, kalabalık bir grup insanı Vaftizci Yahya'nın vaaz verdiği Şeria Irmağı'nda gördüm. Onun bir peygamber olduğuna inanılıyor...

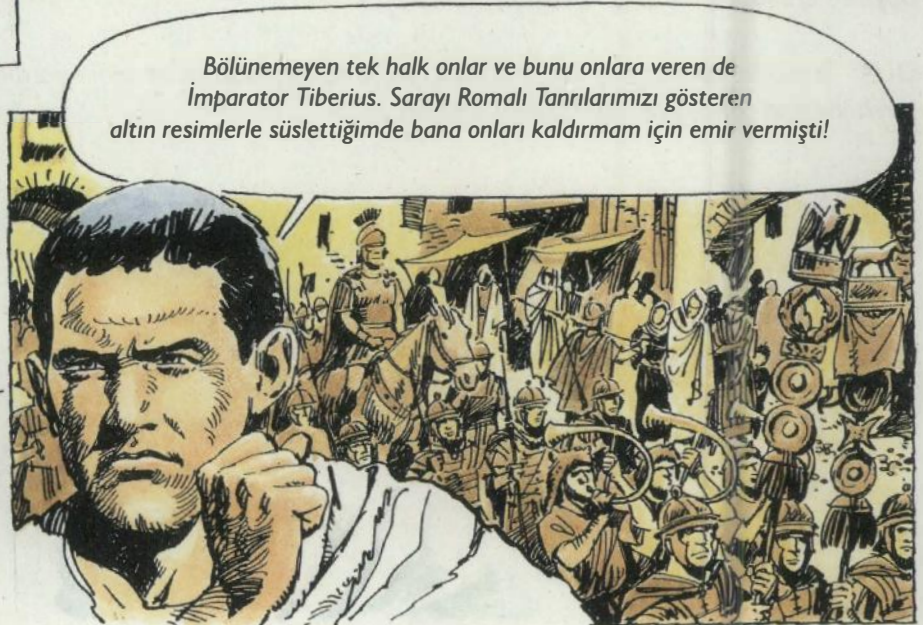
İnsanları vaftiz edip Mesih diye anılan yeni bir liderin gelişinden söz ediyor.

Himm. Anlıyorum, bir ordu kurup biz Romalılar'ı uzaklara süreceksin yeni bir lider...

Bu ilk değil ve son da olmayacak. Ama henüz kimse bizi buradan atmayı başaramadı!

Evet Yahudiler gerçekten de özel bir halk.

Bölünemeyen tek halk onlar ve bunu onlara veren de İmparator Tiberius. Sarayı Romalı Tanrılarımızı gösteren altın resimlerle süslettiğimde bana onları kaldırmam için emir vermişti!

Bu, Yahudiler'in kutsal şehrine karşı saygısızlık anlamına gelir. Onların Tanrısı'nın her hangi bir resmi kesinlikle yasaklanmıştır. Roma İmparatorluğu'na ait bütün sembollerimiz saygısızlık olarak ele alınıyor.

Bu nedenle İmparator Tiberius'a şikayet ettiler ve davayı kazandılar!

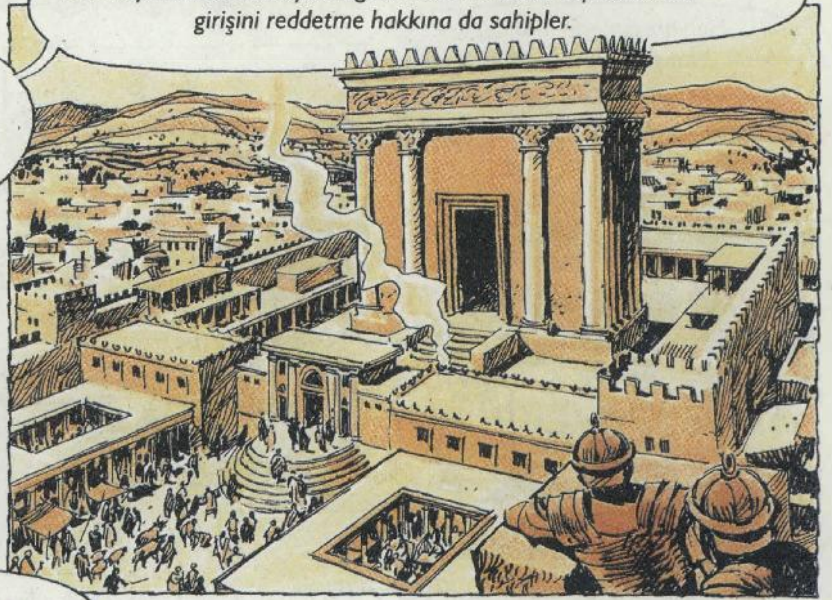
Onlar yönetilmesi en güç halk. Benim burada, Yerusolim'deki valiliğim İmparatorluktaki en tatsız görev!

Şabat günü çalışmıyorlar ve seçilmiş halk oldukları iddiasıyla Yahudi olmayan diğer insanların kendi tapınaklarına girişini reddetme hakkına da sahipler.

Bu doğru. Yahudiler tüm İmparatorlukta bizim Romalı tanrılarımıza tapınmak zorunda olmayan tek halk!

Ah bu Yerusolim Tapınağı! Bir kabus! 200 000 hacı Yahudi Bayramı'nda buraya akın ettiğinde insan dikkatli olmalı! Sen fark etmeden bela çıkarıp isyan başlatırlar.

Antonia Kalesi'nden onların hareketlerini sürekli izliyoruz ve herhangi bir sorunu anında önleyebiliriz.

Pekala yüzbaşı. Şeria Irmağı'nın durumunu yakından takip et ve beni bilgilendir.

Oraya kendim gidiyorum. Yahudi yetkililerin de bu Vaftizci Yahya'yı merak ettiklerini biliyorum. Kendi araştırmalarını kendileri yapmaya niyetliler...

Çölden gelen bu peygamber gerçekten de bir çok insanı etkiliyor... Nedenini bir araştıralım.

Hepiniz dinleyin: Müjde! Mesih gelmiştir!.. Kısa bir süre sonra ortaya çıkacak ve halka görünecektir...

Tanrı'nın yargı günü de O'nunla beraber geliyor. Buğdayı toplayıp ambarına yığmak için yabası elinde hazır duruyor!

Ama samanı, sönmeyen ateşte yakacaktır! Yolu hazırlayın ve tüm engelleri kaldırıp O'nun için patikaları düzleyin.

Ne? Mesih geldi mi? O Romalılar'ı uzaklar sürecektir!

Kurtuluş sonunda geldi! Kısa bir süre sonra Altın Çağ başlayacak!

Uzun süreden beri Vaftizci Yahya gibi bir Tanrı adamımız olmamıştı.

Eski peygamberler gibi zorlu bir yaşam sürüyor... Deve tüyünden giysisi ve belinde deri bir kuşağı var.

Çekirge ve yaban balıyla besleniyor.

Eğer doğru anladıysam herkesin, yüreğini değiştirip kendisi için değil Tanrı'ya hizmet etmesi gerekiyor.

Luka 3:1-2

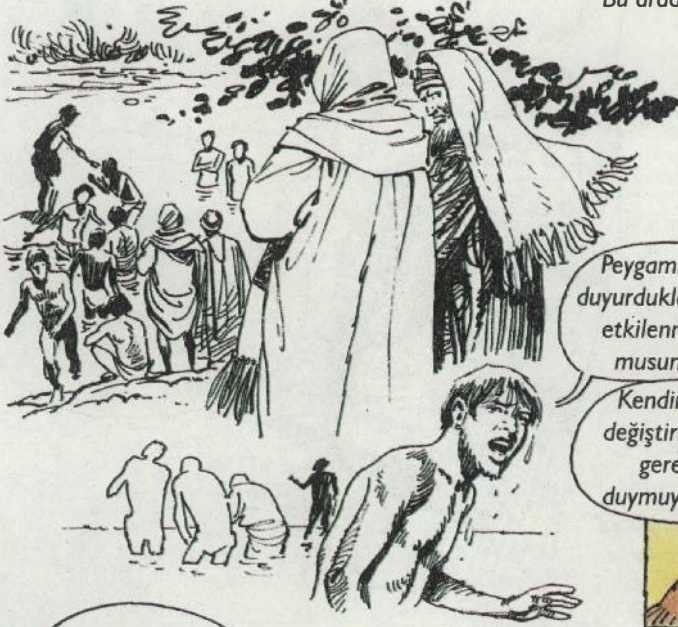
Sezar Tiberius'un egemenliğinin on beşinci yılıydı. Yahudiye'de Pontius Pilatus valilik yapıyordu. Celile'yi Hirodes, İturreya ve Trahonitis bölgesini Hirodes'in kardeşi Filipus, Avinili'yi Lisaniyas yönetiyordu. Hannan ile Kayafa başkahlilik ediyorlardı. Bu sırada Tanrı çölde bulunan Zekeriya oğlu Yahya'ya seslendi.

Matta 3:1-17

O günlerde Vaftizci Yahya Yahudiye çölünde ortaya çıktı. Şu çağırışı yapıyordu: "Tövbe edin! Göklerin Egemenliği yaklaşmıştır. Nitekim Yeşaya aracılığla sözü edilen kişi Yahya'dır.

Bu arada...

Peygamberin duyurduklarından etkilenmiyor musunuz?

Kendimizi değiştirmeye gerek duymuyoruz.

Seni suya batırıp...

...çıkarıyorum. Bu, temizlenme ve yenilenme demektir.

Bizler, Yerusolim'deki Yahudi yetkililer, başkahn ve Ferisiler adına araştırma yapmak için burdayız.

Vaftizci Yahya denilen adam sen misin? Kendini Mesih olarak mı görüyorsun?

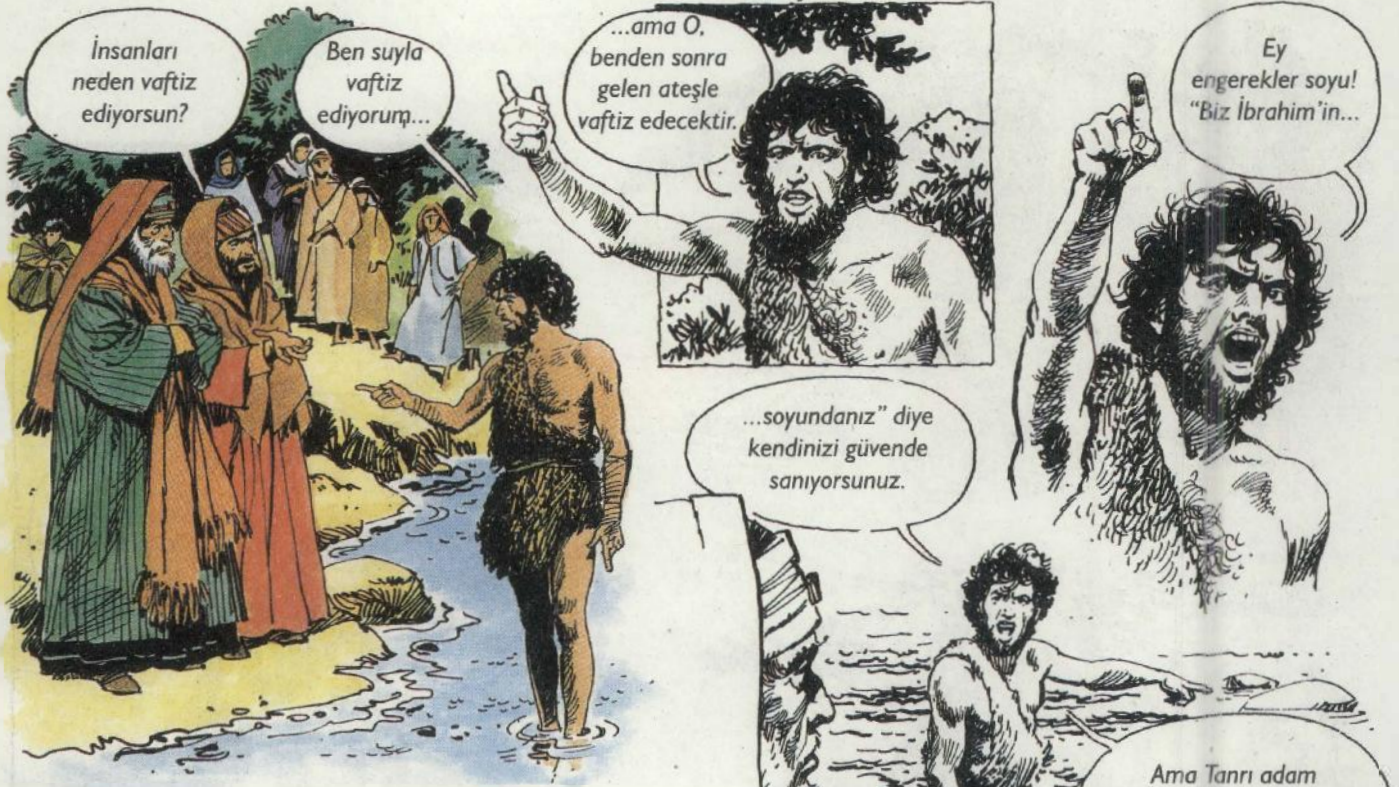
Hayır, ben Mesih değilim. Ben O'nun çarıklarının bağıni bile çözmeye layık değilim.

Kimsin öyleyse? Nereden geliyorsun? Kimin adına konuşuyorsun?

"Rab'bin yolunu düzleyin" diye gölde yükselen sesim ben!

İnsanları neden vaftiz ediyorsun?

Ben suyla vaftiz ediyorum...

...ama O, benden sonra gelen ateşle vaftiz edecektir.

Ey engerekler soyu! "Biz İbrahim'in..."

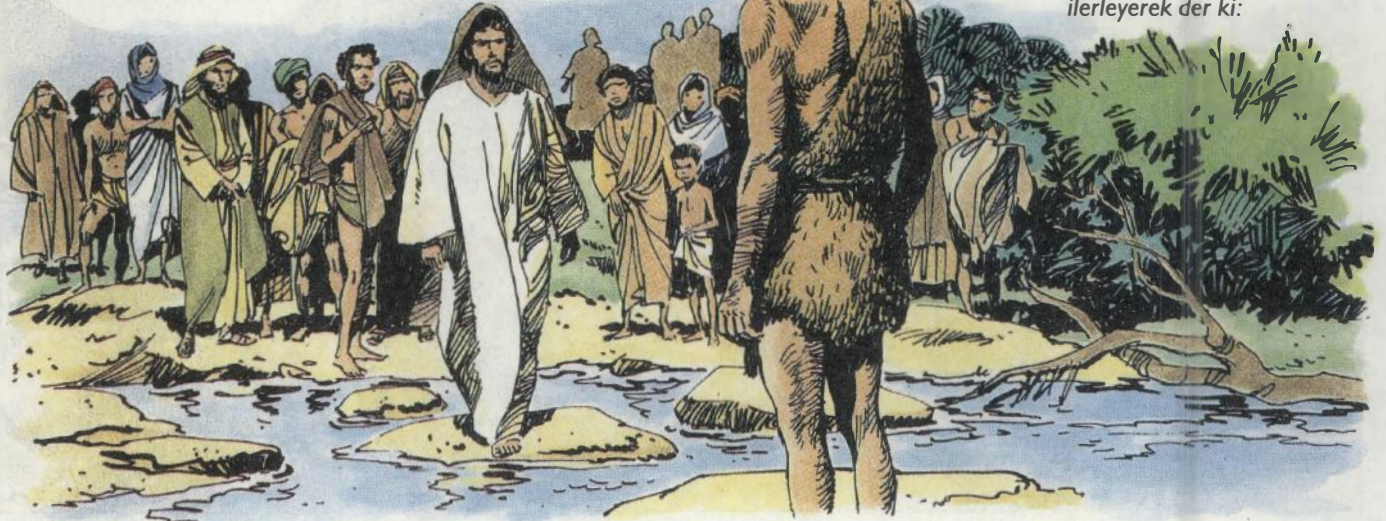
...soyundanız" diye kendinizi güvende sanıyorsunuz.

Ama Tanrı adam kayırmaz. Ağaç meyveleriyle yargılanır... Tanrı İbrahim'e şu taşlardan da çocuk yaratabilir!

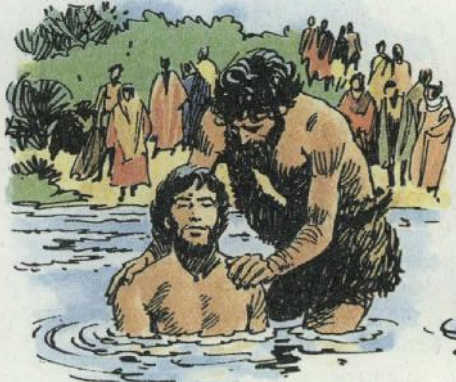
Yeşaya şöyle demişti: "Çölde haykıran, Rab'bin yolunu hazırlayın, geçeceği patikaları düzleyin" diye sesleniyor." Yahya'nın deve tüyünden giysisi, belinde deri kuşağı vardı. Yediği, çekirge ve yaban balıydı. Yeruşalim, bütün Yahudiye ve Şeria yöresinin halkı ona geliyor, günahlarını itiraf ediyor, onun tarafından Şeria İrmağı'nda vaftiz ediliyordu. Ne var ki, birçok Ferisi'yle Saduki'nin vaftiz olmak için kendisine geldiğini gören Yahya onlara şöyle seslendi: "Ey engerekler soyu! Gelecek gazaptan kaçmak için sizi kim uyardı? Bundan böyle tövbeye yaraşır meyveler verin. Kendi kendinize, "Biz İbrahim'in soyundanız" diye düşünmeyin. Ben size şunu söyleyeyim: Tanrı, İbrahim'e şu taşlardan da çocuk yaratabilir. Balta ağaçların köküne dayanmış bile. İyi meyve vermeyen her ağaç kesilip ateşe atılır. Gerçi ben sizi tövbe için suyla vaftiz ediyorum, ama benden sonra gelen benden daha güçlüdür. Ben O'nun çarıklarını çıkarmaya bile layık değilim. O sizi Kutsal Ruh'la vaftiz edecek.

O anda Nasıralı İsa kalabalıktan ayrılır...

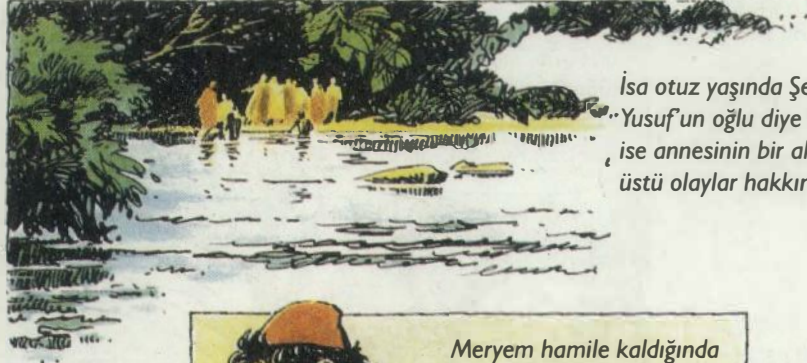
...ve Vaftizci Yahya'ya doğru ilerleyerek der ki:

Yabası elindedir. Harman yerini temizleyecek, buğdayını toplayıp ambara yığacak, samanı ise sönmeyen ateşte yakacak. Bu sırada İsa, Yahya tarafından vaftiz edilmez üzere Celile'den Şeria Irmağı'na, Yahya'nın yanına geldi. Ne var ki Yahya, "Benim senin tarafından vaftiz edilmem gerekirken sen mi bana geliyorsun?" Diyerek O'na engel olmak istedi. İsa ona şu karşılığı verdi: "Şimdilik buna razı ol! Çünkü doğru olan herşeyi bu şekilde yerine getirmemiz gerekir.

O zaman Yahya O'nun dediğine razı oldu. İsa vaftiz olur olmaz sudan çıktı. O anda gökler açıldı ve İsa, Tanrı'nın Ruhu'nun güvercin gibi inip üzerine konduğunu gördü. Göklerden gelen bir ses, "Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum" dedi.

İsa otuz yaşında Şeria Irmağı'nda vaftiz oldu. O kimdi? Nasıralı marangoz Yusuf'un oğlu diye biliniyordu. Annesinin adı Meryem'di, Vaftizci Yahya'nın ise annesinin bir akrabasıydı. Anne ve babası O'nun doğumuyla ilgili doğa üstü olaylar hakkında muhteşem şeyler anlatabilirlerdi.

Meryem hamile kaldığında Yusuf'la nişanlıydı... Bu nasıl olabilirdi?

Bir Şabat günü Meryem'in anne ve babası sinegogdan dönerler.

...çünkü Daniel'in peygamberliğine göre bu şimdi, bu zamanlarda gerçekleşmeli!

Meryem gidip gaz lambasıyla yiyecek getir lütfen...

Luka 1:26-38

Elizabet'in hamileliğinin altıncı ayında Tanrı, Melek Cebrail'i Celile'de bulunan Nasıra adlı kente, Davut'un soyundan Yusuf adındaki adamla nişanlı kıza gönderdi. Kızın adı Meryem'di. Onun yanına giren melek, "Selam, ey Tanrı'nın lütfuna erişen kız! Rab seninledir" dedi. Söylenenlere çok şaşırın Meryem, bu selamın ne anlama gelebileceğini düşünmeye başladı. Ama melek ona, "korkma Meryem" dedi, "Sen tanrı'nın lütfuna eriştin. Bak, gebe kalıp bir oğul doğuracak, adını İsa koyacaksın. O büyük olacak, kendisine Yüceler Yücesi'nin Oğlu' denecek. Rab Tanrı O'na atası Davut'un tahtını verecek. O da sonsuza dek Yakup'un soyu üzerinde egemenlik sürecek, egemenliğinin sonu gelmeyecektir." Meryem meleğe, "Bu nasıl olur? Ber erkeğe varmadım ki" dedi. Melek ona şöyle yanıt verdi: "Kutsal Ruh senin üzerine gelecek, Yücelek Yücesi'nin gücü sana gölge salacak. Bunun için doğacak olana kutsal, Tanrı Oğlu denecek. Bak, senin akrabalarından Elizabet de yaşlılığında bir oğula gebe kaldı. Kısır bilinen bu kadın...

Daniel peygamberin sözlerini biliyorsunuz. Melek Cebrail ona Mesih'in doğumunu bildirmişti. O yüce günü görebilecek miyiz acaba?

Bence göreceğiz...

Birden bire...

Sevin Meryem! Tanrı'nın lütfuna eriştin!

Neler oluyor? Bu sesler de ne? Cennetten bir haber olabilir mi?

Korkma Meryem! Gebe kalıp bir oğul doğuracaksın ve adını İsa koyacaksın. O Mesih'tir!

Anlamıyorum. Bakireyken nasıl gebe kalabilirim?

Kutsal Ruh senin üzerine gelecek, en yüce Olan'ın gücü üzerine gölge salacak. Bunun için doğacak olana **Kutsal, Tanrı Oğlu** denecek. Sana bildirdiklerimin ispatı şudur. Kuzenin **Elizabet** de yaşlılığında gebe kalmıştır. Kısır diye bilinen bu kadın hamileliğinin altıncı ayındadır. **Tanrı'nın** yapamayacağı hiç bir şey yoktur!

Ben Rab'bin kuluyum. Bana dediğin gibi olsun.

Bir kaç gün sonra...

Anne, kuzenim **Elizabet**'le birkaç hafta geçirmek istiyorum.

Nedenini söylemesen de bunu bütün yüreğinle istediğini görüyorum

Ziyaretin kesinlikle onu da kocası **Zekeriya**'yı da sevindirecektir.

Ama buradan çok uzakta, **Yahuda**'da yaşıyorlar.

Oraya ancak **Nasıra**'dan **Yeruşalim**'e doğru giden kervanlardan birine katılarak gidebilirsiniz.

Ama seni, sana gözkulak olabilecek güvenilir bir rehberin eşliğinde göndereceğim.

Korkmuyorum, çünkü **Tanrı'nın** benimle olduğunu biliyorum.

Rab beni varlığıyla kutsadı ve yüreğime bizi günahlarımızdan kurtaracak olan **Mesih'in** annesi olacağımı söyledi. Şimdi bunların tümünün doğru olup olmadığını öğrenmek için kuzenimin neler yaptığına bir bakayım.

Nasıralı Meryem, bu **Ain-Karin**'e, kuzenin **Elizabet**'in yaşadığı yere giden yoldur. Köy de vadidedir.

Yolculuk için teşekkür ederim. **Tanrı** seni korusun!

Meryem vardığında...

Kuzen Elizabet, sana sevinç ve esenlik olsun!

Nasıralı Meryem, bu ne güzel bir sürpriz!

Bana neler oluyor? Karnımda taşıdığım çocuk içimde aniden oynadı.

Meryem, bu beklenmedik...

Ah Elizabet! Seni hamile görmek ne güzel...

...bu, bana söylenen her şeyin Tanrı'dan geldiğinin ve gerçekleşeceğinin bir ispatı.

...ziyaretinin sebebi nedir?

Önce sana kendi sırrımı söylemek istiyorum...

Meryem, Tanrı'nın sana söylediklerine inanman ne güzel!

Sana itiraf ediyorum ki...

...Sesini duyunca karnımdaki bebek oynadı. Bu bir işaret. Nasıl oldu da Mesih'in annesi yanıma geldi?

...şimdi altıncı ayındadır. Tanrı'nın yapamayacağı hiçbir şey yoktur." "Ben Rab'bin kulum" dedi Meryem, "Bana dediğin gibi olsun." Bundan sonra melek onun yanından ayrıldı.

Kadınlar arasında kutsandın.
Rahminin ürünü de
kutsanmıştır!

Canım Rab'bi yüceltir!
O sıradan biri olan kuluyla ilgilendi.
Güçlü Olan, benim için büyük işler
yaptı. O'nun adı
kutsaldır!

İşte Zekeriya
geliyor. O
Artık
konuşmıyor.

Sana her şeyi
anlatacağım.

Altı ay önce Zekeriya kendi bölüğünden üçyüz rahiple
birlikte Tanrımız'a hizmet etmek için
Rab'in Tapınağı'na gitti...

Meryem, Zekeriya'nın dili
tutuldu ve bu hem benim
hem de senin...

...
hamileliğine
ilgili

Biliyorsun
çocuğumuz yok ve
bu konuda hiç
umudumuz kalmamıştı.

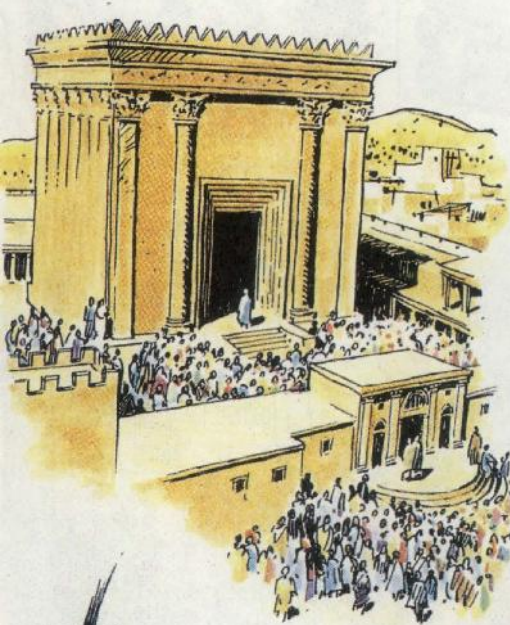
Rab'in Tapınağı'nda
kahinlik yapıp buhur yakacak kişinin
kim olduğunu belirlemek için
kura çekiliyor!

O kişi rahip
Zekeriya!

Hayatımın
şansı! Rab'in önüne
çıkacağım!

Luka 1: 39-66

O günlerde Meryem kalkıp aceleyle Yahuda'nın dağlık bölgesindeki bir kente gitti. Zekeriya'nın evine girip Elizabet'i selamladı. Elizabet Meryem'in selamını duyunca rahmindeki çocuk hopladı. Kutsal Ruh'la dolan Elizabet yüksek sesle şöyle dedi: "Kadınlar arasında kutsanmış bulunuyorsun, rahminin ürünü de kutsanmıştır! Nasıl oldu da Rabbim'in annesi yanıma geldi? Bak, selamın kulaklarıma eriştiği an, çocuk rahminde sevinçle hopladı. İman eden kadına ne mutlu! Çünkü Rab'in ona söylediği sözler gerçekleşecektir." Meryem de şöyle dedi: "Canım Rab'bi yüceltir; Ruhum, Kurtarıcım Tanrı sayesinde sevinçle coşar. Çünkü O, sıradan biri olan kuluyla ilgilendi. İşte, bundan böyle bütün kuşaklar beni mutlu sayacak..."

İşte! Nihayet Zekeriya geliyor!

Üzgün görünüyor. Ne diye bize işaretler yapıyor?

Sanki birdenbire konuşamaz olmuş gibi...

...bir görüm görmüş olmalı...

...ya da bir vahiy almış olmalı.

Ve ben şimdi altı aylık hamileyim.

Tanrımız ne kadar da büyük. Utancımı kaldırdı.

Meryem üç ay kadar Elizabet'in yanında kaldı; Sonra Nasıra'daki evine döndü. Elizabet'in doğum yapacağı vakit geldi ve bir oğlan doğurdu. Sekizinci gün çocuğu sünnet etmek için geldiler. Bu sırada çocuğa isim verildi.

Evet, sünnet sona erdi.

Çocuğa ne isim vereceksiniz?

İsmi Yahya olacak.

Güzel bir isim! "Tanrı merhametlidir" anlamına geliyor.

Ama ailede bu isimde kimse yok ki!

...Çünkü Güçlü Olan, benim için büyük işler yaptı. O'nun adı kutsaldır. Kuşaklar boyunca kendisinden korkanlara merhamet eder. Bileğiyle büyük işler yaptı; Gururlularını yüreklerindeki kuruntularla darmadağın etti. Hükümdarları tahtlarından indirdi, sıradan insanları yükseltti. Aç olanları iyiliklerle doyurdu, zenginleri ise elleri boş çevirdi. Atalarımıza söz verdiği gibi, İbrahim'e ve onun soyuna sonsuza dek Merhamet etmeyi unutmuyarak kulu İsrail'in yardımına yetişti." Meryem, üç ay kadar Elizabet'in yanında kaldı, sonra kendi evine döndü. Elizabet'in doğurma vakti geldi ve bir oğul doğurdu. Komşularıyla akrabaları...

Adını babasının gibi Zekeriya koyun...

Zekeriya, babası sen olduğuna göre kararın nedir?

Bebeğin ismini yaz lütfen...

Onun adı Yahya'dır.

Onun adı Yahya'dır.

Tanrı'ya şükürler olsun! Halkını kurtarmak için Mesih'i gönderiyor!

Ve sen oğlum, Rab'bin önünden gidip O'nun yolunu hazırlayacaksın.

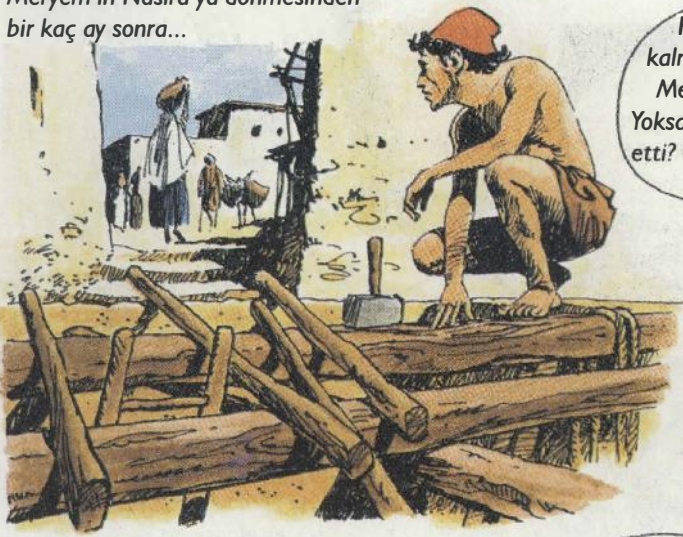
Zekeriya'nın dili çözüldü ve yeniden konuşmaya başladı!

Hiç şüphe yok ki bu Yahya çok özel bir çocuk olacak.

...Rab'bin ona ne büyük merhamet gösterdiğini duyunca, onun sevincine katıldılar. Sekizinci gün çocuğun sünnetine geldiler. Ona babası Zekeriya'nın adını vereceklerdi. Ama annesi, "Hayır, adı Yahya olacak" dedi. Ona, "Akrabaların arasında bu adı taşıyan kimse yok ki" dediler. Bunun üzerine babasına işaretle sordular. Zekeriya bir yazı levhası istedi ve, "Adı Yahya'dır" diye yazdı. Herkes şaşakaldı. O anda Zekeriya'nın ağzı açıldı, dili çözüldü. Tanrı'yı överek konuşmaya başladı. Çevrede oturanların hepsi korkuya kapıldı. Bütün bu olaylar, Yahudiye'nin dağlık bölgesinin her yanında konuşulur oldu. Duyan herkes derin derin düşünüyor, "Acaba bu çocuk ne olacak?" diyordu. Çünkü Rab onunla birlikteydi.

Meryem'in Nasıra'ya dönmesinden
bir kaç ay sonra...

Hiç şüphem
kalmadı. Nişanlım
Meryem hamile.
Yoksa bana ihanet mi
etti? Ona sormalıyım.

Yusuf, bana inanmalısın.
Cennetten bir haber aldım...

...bu durum
Tanrı'nın
işidir!
Mesih'i
doğuracağım!

Meryem,
buna nasıl
inanabilirim...

...böylesine
imkansız bir
şeye?

...Ama onu halkın önünde
utanç verici bir duruma düşürmek
istemiyorum. Ondan gizlice
ayrılmalıyım.

Çocuğun babası ben
olmadığıma göre
Meryem'i terk etmeliyim...

Matta 1:18-24

İsa Mesih'in doğumu şöyle oldu: Annesi Meryem, Yusuf'la nişanlıydı. Ama birlikte olmalarından önce Meryem'in Kutsal Ruh'tan gebe olduğu anlaşıldı. Nişanlısı Yusuf, doğru bir adam olduğu ve onu herkesin önünde utandırmak istemediği için ondan sessizce ayrılmak niyetindeydi. Ama böyle düşünmesi üzerine Rab'bin bir meleği rüyada ona görünerek şöyle dedi: "Davut oğlu Yusuf, Meryem'i kendine eş olarak almaktan korkma. Çünkü onun rahminde oluşan, Kutsal Ruh'tandır. Meryem bir oğul doğuracak. Adını İsa koyacaksın. Çünkü halkını günahlardan O kurtaracak."

Bir sabah
uyandıgında...

Ne garip
bir rüya!

Hiç süphe yok ki
Tanrı meleği aracılığıyla
benimle konuştu.

Meryem'in
yalan söylemediğini
biliyorum. Beklediği
çocuk Tanrı'dan...

...ve Mesih
olacak...

...Kral
Davut'un
soyundan
gelmesi
gereken
Mesih!

Meryem de
ben de Kral
Davut'un
soyundan
geldiğimize
göre...

...bu
çocuk
peygamberliğin
yerine gelmesi
olacak.

Şimdi
Tanrı'nın
ne yapmamı
istediğini
anlıyorum.

Kararımı verdim. Meryem'i
en kısa sürede kendime
eş olarak
alacağım!

Kısa bir süre sonra
Meryem ve Yusuf'un düğünleri oldu.

Meryem, sevdiğim, evime hoşgeldin!
Şu andan itibaren burası senin de
evindir!

Bütün Bunlar, Rab'in peygamber aracılığıyla bildirdiği şu söz yerine gelsin diye oldu: "İşte, kız gebe kalıp bir oğul doğuracak; adını İmmanuel koyacaklar." İmmanuel, Tanrı bizimle demektir. Yusuf uyanınca Rab'in meleğinin buyruğuna uydu ve Meryem'i eş olarak yanına aldı. Ama oğlunu doğuruncaya dek Yusuf ona dokunmadı. Doğan çocuğun adını İsa koydu.

Bir kaç ay sonra
Nasıra'da...

Sezar Avgustus tüm Roma
İmparatorluğu'nda bir nüfus sayımı yapılması
için ferman çıkarmıştır. Her aile kaydolmak
için kendi doğduğu kente gidecektir.

Yine mi?
Romalılar'ın başka
bir oyunu. Sanırım
vergileri arttırmak
istiyorlar...

...ya da
kendilerine karşı
ayaklanacak
kaç adam olduğunu
saptamak
istiyorlar!

Ait olduğum Davut'un
ailesi Beytlehem'den geldi.

Meryem'in doğumuna
az kaldı. Bu yüzden onu da
yanımda götüreceğim.

Bir kaç gün sonra...

Nihayet!
Beytlehem!

Ne çok insan!
Yusuf nereden bir oda
bulacağız?

Akrabalarımın
gidelim. Onlara
güveniyorum.
Ama tüm
formaliterleri yerine
getireyim.

Sayım bürosunda...

Sıraya girin! Dikkatli
olun! Yalnız bildirimler
şiddetle cezalandırılacaktır!

İşay, çok kızgınım. Kral Davut'un
soyundan gelen biri olarak bu Romalılar'a
hesap vermeye zorlanıyorum.

İnan bana güçleri uzun sürmeyecek!

Luka 2:1-20

O günlerde Sezar Avgustus bütün Roma dünyasında bir nüfus sayımının yapılması için buyruk çıkardı. Bu ilk sayım, Kirinius'un Suriye valiliği zamanında yapıldı. Herkes yazılmak için kendi kentine gitti. Böylece Yusuf da, Davut'un soyundan ve torunlarından olduğu için Celile'nin Nasıra Kenti'nden Yahudiye bölgesine, Davut'un kenti Beytlehem'e gitti. Orada, hamile olan nişanlısı Meryem'le birlikte yazılacaktı.

Akrabalarının evinde...

İlanrı sizi bereketlesin kardeşlerim!

Yusufl İçeri gir. Hoşgeldin!

Size eşim Meryem'i tanıştırayım. Çok yakında bir bebeği olacak. Onun için bir yer bulabilir miyiz?

Üzgünüm! Evimiz çok kalabalık. Sizin için bir yerimiz yok!

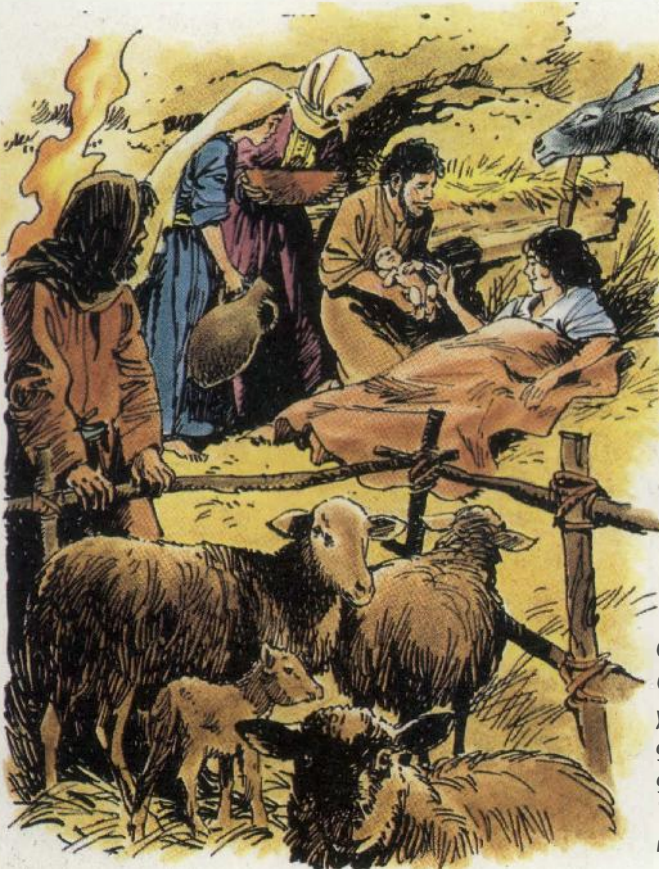
Yusufl beni dinle. Ahıra gidin. Hayvanlarla birlikte ısınabilirsiniz.

Bu iyi bir fikir. Üstelik orası sessiz de olacaktır.

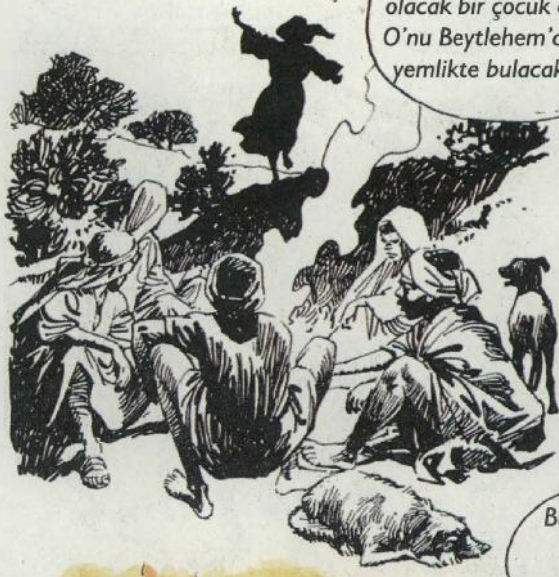
O gece Meryem ilk oğlunu dünyaya getirdi...

O'nu kundağa sarıp yemliğe yatırdı...

Onlar oradayken, Meryem'in doğurma vakti geldi ve ilk oğlunu doğurdu. Onu kundağa sarıp yemliğe yatırdı. Çünkü handa yer yoktu. Aynı yörede, sürülerinin yanında nöbet tutarak geceyi kırlarda geçiren çobanlar vardı. Rab'bin bir meleği onlara göründü ve Rab'bin görkemi çevrelerini aydınlattı. Büyük bir korkuya kapıldılar. Melek onlara, "Korkmayın!" dedi. "Size, bütün halkı çok sevindirecek bir haber müjdeliyorum..."

Beytlehem'in kırlarında geceleyn sürülerinin yanında nöbet tutan çobanlar vardı...

Size müjdelersun! Size Kurtarıcı olacak bir çocuk doğdu. O'nu Beytlehem'deki bir yemlikte bulacaksınız.

Gidip görelim!

Yeni yıldızın gecesinde Beytlehem'de bir ahırda doğdu. Davut'un kentinde! Tam da bütün ailenin bir arada olduğu bir günde.

Bu bir işaret! O, gelecekte halkımızın çobanı, vaat edilen Mesih olacak!

Tanrı bize geliyor. Tüm gökyüzü ışıklar içinde. En Yücelerdeki Tanrı'ya yücelik olsun diyen ilahileri duyuyorum!

Bu kesinlikle seçilmiş Çocuktur!

Sekizinci gün çocuk sünnet edildi. Sünnet, Tanrı'nın İbrahim'le yaptığı antlaşmanın bir işareti ve mühürü, olarak tüm Yahudi erkek çocuklar için verilmişti.

Yusuf, çocuğa ne isim vereceksin?

O'nun adı İsa'dır!

"Tanrı bizi kurtarır" anlamına geliyor!

...Bugün size, Davut'un kentinde bir Kurtarıcı doğdu. Bu, Rab olan Mesih'tir. İşte size bir işaret: Kundağa sarılmış ve yemlikte yatan bir bebek bulacaksınız." Birdenbire meleğin yanında, göksel ordulardan oluşan büyük bir topluluk belirdi. Tanrı'yı överek, "En yücelerde Tanrı'ya yücelik olsun, Yeryüzünde O'nun hoşnut kaldığı insanlara esenlik olsun!" dediler. Melekler yanlarından ayrılıp göğe çekildikten sonra çobanlar birbirlerine, "Haydi, Beytlehem'e gidelim, Rab'bin bize bildirdiği bu olayı görelim" dediler. Aceleyle gidip Meryem'le Yusuf'u ve yemlikte yatan bebeği buldular. Onları görünce, çocukla ilgili kendilerine anlatılanları bildirdiler. Bunu duyanların hepsi, çobanların söylediklerine şaşmış kaldılar. Meryem ise bütün bu sözleri derin derin düşünerek yüreğinde saklıyordu. Çobanlar, işitip gördüklerinin tümü için Tanrı'yı yüceltip överek geri döndüler. Her şeyi, kendilerine anlattığı gibi bulmuşlardı.

İsa'nın anne ve babasının O'nun çocukluğuyla ilgili pek çok anısı vardı. Bunlardan birisi İsa'nın doğumundan sonraki kırkıncı gündü.

Meryem, Tanrı'nın Yasası'na göre ilk doğan her erkek çocuk Rab'be adanmalı.

Yeruşalim'deki Tapınak çok uzak değil. Oraya gidip oğlumuzu Rab'be adayalım.

Ah Yusuf, bunu seve seve yaparım!

Tapınağın avlusunda...

Kurban için çok uygun güzel bir kuzu.

Olmaz. Bizim için çok pahalı. Bir çift güvercin satın alacağız.

Tam o sırada tapınağa yaşlı bir adam girer. Adı Şimon'dur. Birçoklarının iyi tanınmaktadır.

Şimon, seni bugün tapınağa getiren sebep ne?

Anna, bugün biriyle tanışacağımı hissediyorum. Beni Kutsal Ruh buraya getirdi.

Şimon. Birçok kere Mesih'i görmeden ölmeyeceğini söylemişti.

Şuradaki yaşlı adam kim?

Şimon! Bu çocuğa bak!

Ah, yüreğimden öyle bir sevinç taşıyor ki!

Artık ölebilirim, çünkü gözlerim Rab'bin kurtuluşunu gördü. Işığı, dünyadaki tüm ulusların üzerinde parlayacak.

Luka 2:22-38

Musa'nın Yasası'na göre arınma günlerinin bitiminde Yusuf'la Meryem çocuğu Rab'be adamak için Yeruşalim'e götürdüler. Nitekim Rab'bin Yasası'nda, "İlk doğan her erkek çocuk Rab'be adanmış sayılacak" diye yazılmıştır. Ayrıca Rab'bin Yasası'nda buyrulduğu gibi, kurban olarak "bir çift kuzu ya da iki güvercin yavrusu" sunacaklardı. O sırada Yeruşalim'de Şimon adında bir adam vardı. Doğru ve dindar biriydi. İsrail'in avutulmasını özlemle bekliyordu. Kutsal Ruh onun üzerindeydi. Rab'bin Mesih'i'ni görmeden ölmeyeceği Kutsal Ruh aracılığıyla kendisine bildirilmişti. Böylece Şimon, Ruh'un yönlendirmesiyle tapınağa geldi. Küçük İsa'nın annesi babası, Kutsal Yasa'nın ilgili kuralını yerine getirmek üzere O'nu içeri getirdiklerinde, Şimon O'nu kucağına aldı, Tanrı'yı överek şöyle dedi:

Tüm dünyada...

...birçok insanın düşmesine ve yükselmesine neden olacak bu çocuğu kutsuyorum!

"Ey Rabbim, verdiğin sözü tuttum; Artık ben, kulun huzur içinde ölebilirim. Çünkü senin sağladığın, bütün halkların gözü önünde hazırladığın kurtuluşu, ulusları aydınlatıp halkın İsrail'e yücelik kazandıracak ışığı gözlerimle gördüm. İsa'nın annesiyle babası, O'nun hakkında söylenenlere şaşılar. Şimon onları kutsayıp çocuğun annesi Meryem'e şöyle dedi: "Bu çocuk, İsrail'de birçok kişinin düşmesine ya da yükselmesine yol açmak ve aleyhinde konuşulacak bir belirti olmak üzere belirlenmiştir. Senin kalbine de adeta bir kılıç saplanacak. Bütün bunlar, birçoklarının yüreğindeki düşüncelerin açığa çıkması için olacak. " Anna adında çok yaşlı bir kadın peygamber vardı...

...ancak kendi halkı tarafından da nasıl reddedildiğini göstermişti. İsa doğduğu sırada doğudan gelen Mecusiler (yıldızbilimciler) Yerusâlim'e varmışlardı...

İsa'nın anne ve babası yıldızbilimcilerle ilgili olayları da hatırladılar. O görüşme İsa'nın yabancılar tarafından nasıl hoş karşılandığını...

Bu ulusun Kralı olacak yeni doğan çocuk nerede?

Kendi ülkelerimizden O'nun yıldızının doğduğunu gördük.

Ne? Mesih geldi mi?

İmkansız! Yerusâlim'de olsa bilirdik! Ama kimse bir şey duymamış.

Kral bu haberleri hemen duymalı!

Majesteleri! Kimi yabancılar vaat edilen Mesih olduğu söylenen bir çocuğu arıyorlar!

O'nun doğumunun, yıldızların konumu aracılığıyla bildirildiğini söylüyorlar!

Ne? Bir çocuk Mesih olacak ve benim bundan haberim yok, öyle mi? Tahtıma karşı gizli bir rakip çıkarıldı!

Bu hain planın üstesinden gelmek için zekice davranmalıyım!

Hemen Ferisileri çağır!

Mesih'in gelişiyile ilgili söylentiler duydum. Bunun için hazırlanmalıyım. O'nun ailesi ve doğum yeriyle ilgili neler biliyorsunuz?

Kutsal Kitap, Mesih'in Kral Davut'un soyundan geleceğini söylüyor...

Şöyle yazılmıştır; "Beylehem, benim halkımı güdecek olan önder senden çıkacaktır."

...Kral Davut da Beylehemli'dir.

Çabuk git ve doğudan gelen bilge adamları buraya getir!

Az sonra...

Anladığım kadarıyla bir çocuğu, Mesih'i arıyormuşsunuz.

Evet, O'nun yıldızını gördük.

...Aşer oymağından Fanuel'in kızıydı. Genç kız olarak evlenip kocasıyla yedi yıl yaşadıktan sonra dul kalmıştı. Şimdi seksen dört yaşındaydı. Tapınaktan ayrılmaz, oruç tutup dua ederek gece gündüz Tanrı'ya tapınırdı. Tam o sırada ortaya çıkan Anna, Tanrı'ya şükrederek Yeruşalim'in kurtuluşunu bekleyen herkese İsa'dan söz etmeye başladı.

Hesaplarınıza göre çocuk ne zaman doğdu?

Bu sıralarda.

Size yardım edebilirim. O, Beytlehem'de doğdu... O'nu arayın ve bana haber verin; ben de gelip O'na tapınayım.

Yeruşalim'den ayrılıp Beytlehem'e doğru yola koyuldular...

... ve çocuğu buldular.

Davut'un soyundan gelene biraz altın getirdim...

Umarım bu tütsü Tanrı'nın habercisini hoşnut eder...

Acılarımızı anlayacak olana bu mürü getirdim.

Ertesi gün uyandıklarında...

Dün gece korkunç bir rüya gördüm. Kral Hirodes çocuğu yakalayıp öldürmeye çalışıyordu.

Yusuf, dikkatli ol! Kral Hirodes'e güvenmiyoruz.

Bu çocuk onu kuşkulandırdı.

Bu nedenle ülkelerimize giderken Yeruşalim'den geçmeyeceğiz.

Matta 2:1-15

İsa'nın Kral Hirodes devrinde Yahudiye'nin Beytlehem Kenti'nde doğmasından sonra bazı yıldızbilimciler doğudan Yeruşalim'e gelip şöyle dediler: "Yahudiler'in Kralı olarak doğan çocuk nerede? Doğuda O'nun yıldızını gördük ve O'na tapınmaya geldik." Kral Hirodes bunu duyunca kendisi de bütün Yeruşalim halkı da tedirgin oldu. Bütün başkahnleri ve halkın din bilginlerini toplayarak onlara Mesih'in nerede doğacağını sordu. "Yahudiye'nin Beytlehem Kenti'nde" dediler. "Çünkü peygamber aracılığıyla şöyle yazılmıştır: 'Ey sen, Yahuda'daki Beytlehem, Yahuda önderleri arasında hiç de en önemsizi değilsin! Çünkü halkım İsrail'i güdecek önder sende çıkacak.'" Bunun üzerine Hirodes yıldızbilimcileri gizlice çağırıp onlardan yıldızın görüldüğü anı tam olarak öğrendi...

Birkaç gün sonra... Kral Hirodes sarayında beklemektedir...

Hiç kuşkusuz tahtımı elimden almak için Davut'un soyundan geleni benden sakladılar!

Askerlerini al ve Beytlehem'e git. Şehirde ve civarında bulunan iki yaşın altındaki bütün erkek çocuklarını bul ve hepsini öldür! Hiç birine merhamet etme!

Çocuğu alıp hemen Mısır'a gitmeliyiz!

...“Gidin, çocuğu dikkatle arayın, bulunca bana haber verin, ben de gelip O'na tapınayım” diyerek onları Beytlehem'e gönderdi. Yıldızbilimciler, kralı dinledikten sonra yola çıktılar. Doğuda görmüş oldukları yıldız onlara yol gösteriyordu, çocuğun bulunduğu yerinde üzerine varınca durdu. Yıldızı gördüklerinde olağanüstü bir sevinç duydular. Eve girip çocuğu annesi Meryem'le birlikte görünce yere kapanarak O'na tapındılar. Hazinesini açıp O'na armağan olarak altın, gümüş ve mür sundular. Sonra gördükleri bir düşte Hirodes'in yanına dönmeleri için uyarılınca ülkelerine başka yoldan döndüler. Yıldızbilimciler gittikten sonra Rab'bin bir meleği Yusuf'a rüyada görünerek, “Kalk!” dedi, “Çocukla annesini al, Mısır'a kaç. Ben sana haber verinceye dek orada kal. Çünkü Hirodes öldürmek için çocuğu aratacak.” Böylece Yusuf kalktı, aynı gece çocukla annesini alıp Mısır'a doğru yola çıktı. Hirodes'in ölümüne dek orada kaldı. Bu, Rab'bin peygamber aracılığıyla bildirdiği şu söz yerine gelsin diye oldu: “Oğlum Mısır'dan çağırdım.”

Bir süre sürgünde kaldıktan sonra Yusuf ve Meryem Nasıra'ya döndüler. İsa orada anne ve babasına itaat ederek büyüyor ve bilgelik kazanıyordu. Otuz yaşına geldiğinde Vaftizci Yahya'ya gidip vaftiz oldu.

Luka 2:39-40

Yusuf'la Meryem, Rab'bin Yasası'nda öngörülen herşeyi yerine getirdikten sonra Celiye'ye, kendi kentleri Nasıra'ya döndüler. Çocuk büyüyor, güçleniyor ve bilgelikte yetkinleşiyordu. Tanrı'nın lütfü O'nun üzerindeydi.

Vaftizci Yahya birgün İsa'yı yakından geçerken görür...

O'nunla epeyce zaman geçirdiler...

Filipus olanları bir arkadaşına anlatmak üzere yola koyuldu.

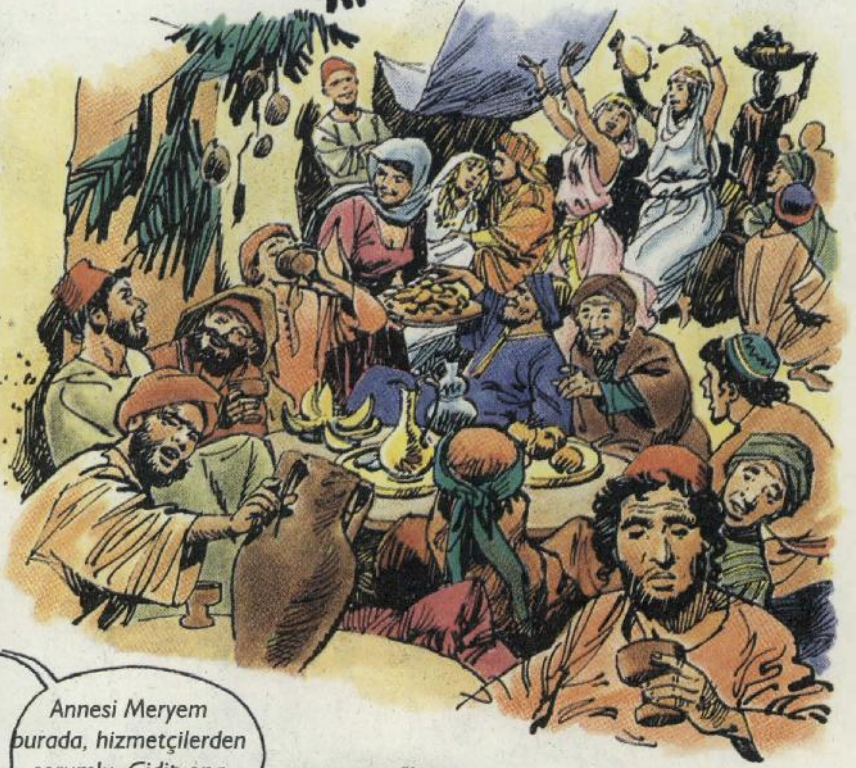

Yuhanna 1:29-51

Yahya ertesi gün İsa'nın kendisine doğru geldiğini görünce şöyle dedi: "İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu! Kendisi için, 'Benden sonra biri geliyor, O benden üstündür. Çünkü O benden önce vardı' dediğim kişi işte budur. Ben O'nu tanı mıyordum ama İsrail'in O'nu tanıması için ben suyla vaftiz ederek geldim." Yahya tanıklığını şöyle sürdürdü: "Ruh'un güvercin gibi gökten indiğini, O'nun üzerinde durduğunu gördüm. Ben O'nu tanı mıyordum. Ama suyla vaftiz etmek için beni gönderen, 'Ruh'un kimin üzerine inip durduğunu görürsen, Kutsal Ruh'la vaftiz eden odur' dedi. Ben de gördüm ve 'Tanrı'nın Oğlu budur' diye tanıklık ettim." Ertesi gün Yahya yine öğrencilerinden ikisiyle birlikteydi. Oradan geçen İsa'ya bakarak, "İşte Tanrı Kuzusu!" dedi. Onun söylediklerin duyan iki öğrenci İsa'nın ardından gitti. İsa arkasına dönüp ardından geldiklerini görünce, "Ne arıyorsunuz?" diye sordu. Onlar da, "Rabbi, nerede oturuyorsun?" dediler. Rabbi, öğretmenim anlamına gelir. İsa, "Gelin, görün" dedi. Gidip O'nun nerede oturduğunu gördüler ve o gün O'nunla kaldılar. Saat dört sularıydı. Yahya'yı işitip İsa'nın ardından giden iki kişiden biri Simun Petrus'un kardeşi Andreas'tı. Andreas önce kendi kardeşi Simun'u bularak ona, "Biz Mesih'i bulduk" dedi. Mesih, meshedilmiş anlamına gelir. Andreas kardeşini İsa'ya götürdü. İsa ona baktı, "Sen Yuhanna'nı oğlu Simun'sun..."

...Kefas diye çağrılacaksın” dedi. Kefas, kaya anlamına gelir. Ertesi gün İsa, Celile'ye gitmeye karar verdi. Filipus'u bulup ona, “Ardımdan gel” dedi. Filipus da Andreas ile Petrus'un kenti olan Beytsayda'dandı. Filipus, Natanel'i bularak ona, “Musa'nın Kutsal Yasa'da hakkında yazdığı, peygamberlerin de sözünü ettiği kişiyi, Yusuf oğlu Nasırılı İsa'yı bulduk” dedi. Natanel Filipus'a, “Nasıra'dan iyi bir şey çıkabilir mi?” diye sordu. Filipus, “Gel de gör” dedi. İsa, Natanel'in kendisine doğru geldiğini görünce onun için, “İşte, içinde hile olmayan gerçek bir İsrailili!” dedi. Natanel, “Beni nereden tanıyorsun?” diye sordu. İsa, “Filipus çağırmadan önce seni incir ağacının altında gördüm” yanıtını verdi. Natanel, “Rabbi, sen Tanrı'nın Oğlu'sun, sen İsrail'in Kralı'sın!” dedi. İsa ona dedi ki, “Seni incir ağacının altında gördüğümü söylediğim için mi inanıyorsun? Bunlardan daha büyük şeyler göreceksin.” Sonra da, “Size doğrusunu söyleyeyim, göğün açıldığını, Tanrı meleklerinin İnsanoğlu üzerinden gelip yükselip indiklerini göreceksiniz” dedi.

İsa düğüne gelmişsin!
Seni gördüğüme çok
sevindim!

Ancak, şunu söylemeliyim ki,
hiç şarap kalmadı. Bir şeyler
yapabilir misin?

Anne benden ne
istiyorsun? Benim saatim
daha gelmedi.

Testim
boşalmış!

Hiç şarabımız
kalmadı!

Biliyorum. Ama
beni dinleyin.

İsa size ne derse onu
yapın.

Şurada temizlik
için konulmuş altı
büyük küp duruyor.
Lütfen onları
suyla doldurun.

Sen nasıl
istersen
İsa.

Hepsi
doldu.

Yuhanna 2:1-11

Üçüncü gün Celile'nin Kana Köyü'nde bir düğün vardı. İsa'nın annesi de oradaydı. İsa'yla öğrencileri de düğüne çağırılmışlardı. Şarap tükenince annesi İsa'ya, "Şarapları kalmadı" dedi. İsa, "Anne, benden ne istiyorsun? Benim saatim daha gelmedi" dedi. Annesi hizmet edenlere, "size ne derse onu yapın" dedi. Yahudiler'in geleneksel temizliği için oraya konmuş, her biri seksenle yüz yirmi litre alan altı taş küp vardı. İsa hizmet edenlere, "Küpleri ağızlarına kadar doldurun" dedi. Küpleri ağızlarına kadar doldurdular. Sonra hizmet edenlere, "Şimdi biraz alıp şölen başkanına götürün" dedi. Onlar da götürdüler. Şölen başkanı, şaraba dönüşmüş suyu tattı. Bunun nereden geldiğini bilmiyordu...

Şimdi bundan şölen başkanı içsin!

Gülecek ve ona şaka yaptığımızı düşünecek...

İsa'nın dediğini yap. Annesi soru sormamamızı söyledi.

Bunu deneyin.

Bu birinci sınıf şarabı da nereden buldunuz? Nasıl bir şarap bu?

Bundan daha altı küp var.

Söyle damat...

...önce ucuz şarabı sundun ve en iyisini sona sakladın!

Yanlış yaptın. Düğünde önce iyi şarap sonra da ucuz şarap sunulur!

Şölen başkanı bilmiyor ama biz Nasıralı İsa'nın suyu şaraba dönüştürdüğünü gördük.

Bu bir mucize! Şaraba dönüşen su! İnanılmaz ama gerçek!

Ve düğün şöleni devam etsin!

Sevinelim ve gelin ve damat için bir şarkı daha söyleyelim!

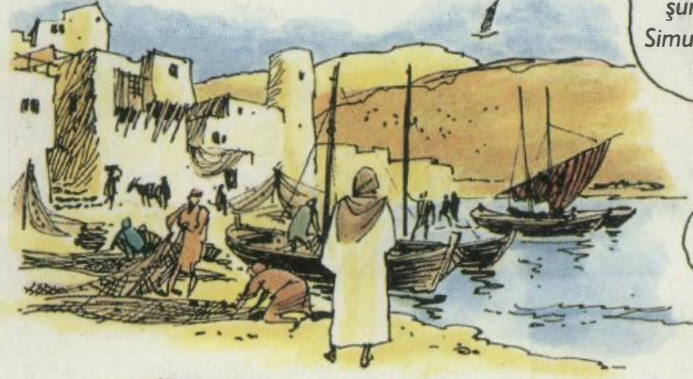
İnan bana böyle bir mucizeyi Tanrı'dan başka kimse yapamaz. İsa beklediğimiz Mesih olabilir mi?

Şarap yaşama sevincini simgeler. Bu yeni, iyi şarap da Tanrı tarafından Mesih'i aracılığıyla vaat edilen yeni ve sevinç dolu yaşamı işaret ediyor.

...Oysa suyu küpten alan hizmetkarlar biliyorlardı. Şölen başkanı güveyi çağırıp, "Herkes önce iyi şarabı, çok içtikten sonra da kötüsünü sunar" dedi, "Ama sen iyi şarabı şimdiye dek saklamışsın." İsa bu ilk doğüstü belirtisini Celile'nin Kana Köyü'nde gerçekleştirdi ve yüceliğini gösterdi. Öğrenceleri de O'na iman ettiler.

İsa Ginnesar Gölü'nün kıyısındaki Kefernahum kentine gider. Yuhanna, Andreas ve Petrus orada balıkçılık yapmaktadırlar.

Bizim balıkçı kayıklarımız şurada. Bu kayak Simun Petrus'a aittir.

Kardeşim Yakup ve ben Yuhanna balık ticareti yaparız.

Siz balıkçılar! Benim ilk öğrencilerim olacaksınız. Ardımdan gelin!

Bu geceki balık avı için her şey hazır.

İsa geceyi evimde geçirebilirsin. Kaynanan yüksek ateşle hasta yatıyor.

Gidelim Petrus. İnan bana kaynanan iyileşecek!

Daha iyiyim. Evet çok daha iyiyim. Kalkıp size yiyecek hazırlayayım.

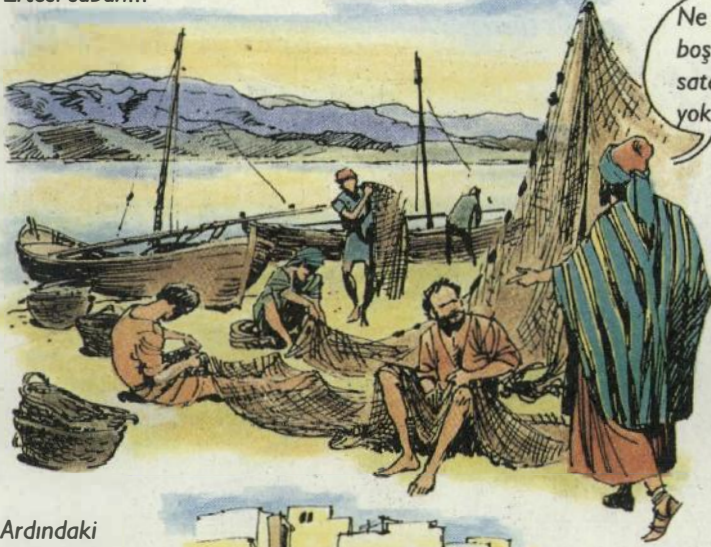

O gece Petrus ve arkadaşları balık tutmaya çıkarlar.

Luka 4:38-41

İsa havradan ayrılarak Simun'un evine gitti. Simun'un kaynanası hastaydı, ateşler içindeydi. Onun için İsa'dan yardım istediler. İsa kadının başucunda durup ateşi azaladı, kadının ateşi düştü. Kadın hemen ayağa kalkıp onlara hizmet etmeye başladı. Güneş batarken herkes çeşitli hastalıklara yakalanmış akrabalarını İsa'ya getirdi. İsa her birinin üzerine ellerini koyarak onları iyileştirdi. Birçoğunun içinden cinler de, "Sen Tanrı'nın Oğlu'sun!" diye bağırarak çıkıyordu. Ne var ki, İsa onları azaladı, konuşmalarına izin vermedi. Çünkü kendisinin Mesih olduğunu biliyorlardı.

Ertesi sabah...

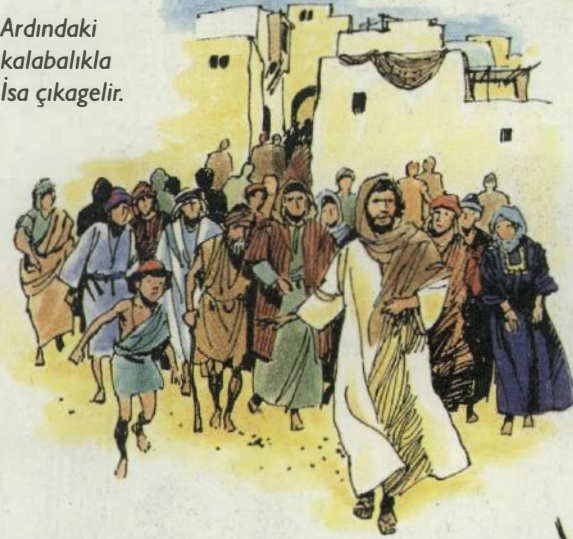

Ne oldu? Sepetler boş. Bugün satacak bir şey yok mu?

Çok yorucu bir gece geçirdik ama bir şey tutamadık! Şimdide ağlarımızı temizliyoruz.

Ardındaki kalabalıkla İsa çıkagelir.

Petrus, kıydan biraz açıl ki Tanrı'nın Sözlerini duymaya istekli bütün bu insanlarla konuşabileyim.

...gece olur uyur, gündüz olur kalkar. Kendisi nasıl olduğunu...

...bilmez ama tohum filizlenir, gelişir. Toprak kendiliğinden ürün verir. Önce sapı sonra ekin başı sonunda da günlük ekmeğimizi üreten başak taneleri verir.

İsa der ki; Tanrı'nın Krallığı şuna benzer: Bir adam toprağa tohum eker...

Tanrı'nın Krallığı'na hepiniz girebilirsiniz. Ama yaşamlarınızı değiştirmeniz gerekiyor! Yürekleriniz kaya gibi sert ya da para ve rahatlığa sahip olma arzusuyla dolu, dikenli toprak gibi olmamalı.

Luka 5:1-14

Halk Gennesar Gölü'nün kıyısında duran İsa'nın çevresini sarmış, Tanrı'nın Sözü'nü dinliyordu. İsa, gölün kıyısında iki tekne gördü. Balıkçılar teknelerinden inmiş ağlarını yıkıyorlardı. İki tekneden Simun'a ait olanına binen İsa, ona kıydan biraz açılmasını rica etti. Sonra oturdu, teknenin içinden halka öğretmeye devam etti. Konuşmasını bitirince Simun'a, "Derin sulara açılın, balık tutmak için ağlarınızı atın" dedi. Simun şu karşılığı verdi: "Efendimiz, bütün gece çabaladık,

Kendinizi ve diğerlerini aldatmayı bırakın. Yüreklerinize bakın. Tanrı sizin her zaman uygun bir şekilde sevgi ve merhametle

davranmanızı ve Kendisiyle alçakgönüllülükle yürümenizi ister.

İsa vaazını bitirince Petrus'a döner.

Petrus, şimdi balığa çık. Derin sulara açılın ve ağlarınızı salın.

Neden? Bütün gece çabaladık ve hiç bir şey tutamadık.

Petrus tekrarlıyorum, suya açılın ve en büyük ağınızı atın.

Faydası yok doğru zaman değil. Balıklar artık suyun yüzünde değil.

Sana söylediğimi yap Petrus, bana inan!

Sırf sen söylüyorsun diye ağı atacağım. Ama bildiğim bir şey varsa o da hiç bir şey yakalayamayacağımızdır.

Hey! Andreas, Yakup, Yuhanna buraya gelin! Suya açılıp bir kez daha deneyeceğiz.

İnanılmaz! Ne av! Ağ yırtılacak!

Hey arkadaşlar! Gelip bize yardım edin.

...Hiçbir şey tutamadık. Yine de senin sözün üzerinde ağları atacağım." Bunu yapınca öyle çok balık yakaladılar ki, ağları yırtılmaya başladı. Öbür teknedeki ortaklarına işaret ederek gelip yardım etmelerini istediler. Onlar da geldiler ve her iki tekneyi balıkla doldurdular; tekneler neredeyse batıyordu. Simun Petrus bunu görünce, "Ya Rab, benden uzak dur, ben günahlı bir adamım" diyerek İsa'nın dizlerine kapandı.

Kayıkları kıyıya çekeлим.
Yoksa batacağız.

İnanılmaz bir şey bu! Daha
önce hiç bu kadar balık görmemiştim!

Ah İsa! Ne
diyebilirim ki? Sana
daha çok inanmam
için yardım et.

İşleri
kendi bildiğim yoldan
çok senin yolunla
yapmayı öğrenmeye
başlıyorum.

Korkma Simun Petrus.
Bundan böyle balık yerine insan
tutacaksın!

Evet dostlarım,
ardımdan gelin! Sizleri
insan tutan balıkçılar
yapacağım.

Kayıklarını ve ağlarını
bırakıp İsa'nın ardından
gittiler.

...Kendisi ve yanındakiler, tutmuş oldukları balıkların çokluğuna
şaşıp kalmışlardı. Simun'un ortakları olan Zebedi oğulları Yakup'la
Yuhanna'yı da aynı şaşkınlık almıştı. İsa Simun'a, "Korkma" dedi,
"Bundan böyle balık yerine insan tutacaksın." Sonra onlar tekneleri
karaya çektiler ve her şeyi bırakıp İsa'nın ardından gittiler...

İsa Celile boyunca Müjde'yi öğretiyor ve O'nu izleyen hastaları iyileştiriyordu.

Zamanım geldi! Cennetin Krallığı yakındır. Kapınızı çalıyor. Yaşamlarınızı değiştirip Tanrı'ya dönün ve O'na hizmet edin.

Keşke bunlar doğru olsaydı. Krallardan, devrimlerden ve hükümet değişikliklerinden bıktık artık.

Çağlardan beri gelen adamların hepsi düş kırıklığına uğrattı. Tanrı'nın merhametine gerçekten ihtiyacımız var.

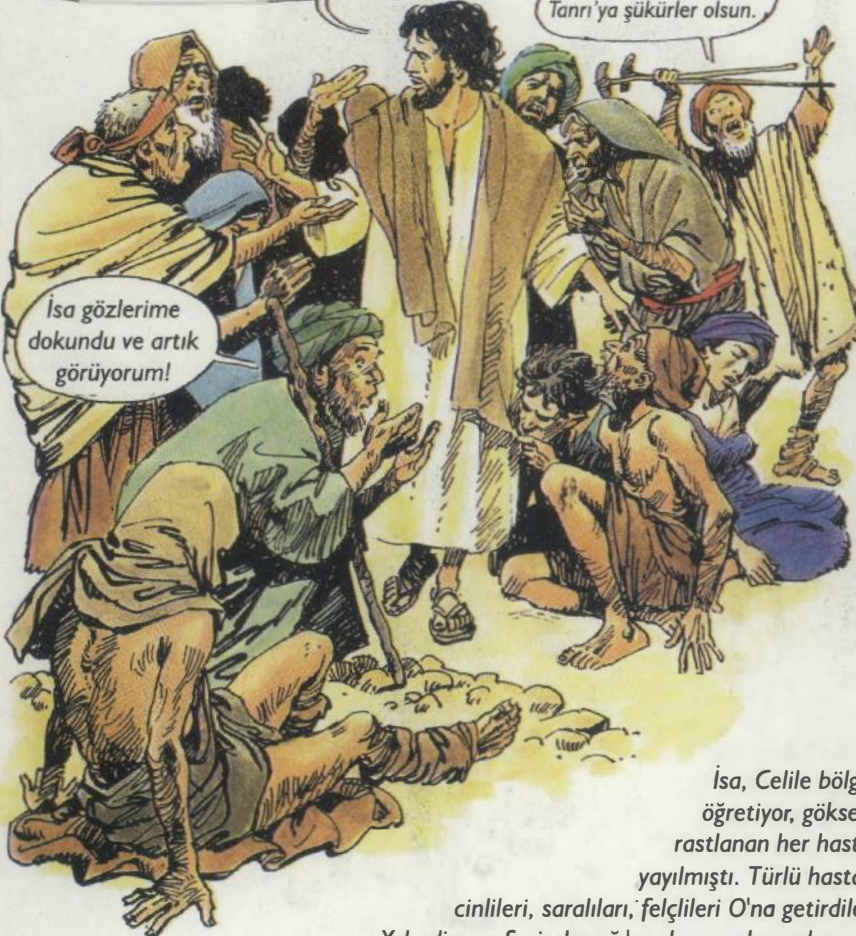
Tüm peygamberler Mesih'in gelişini ve O'nu nasıl tanıyacağımızı bildirmiştir. Körler görecektir ve kötürümler yürüyecek!

Ey bütün yorgunlar ve yükleri ağır olanlar, bana gelin! Ben sizi rahatlatırım. Benden öğrenin. Ben alçakgönüllü ve yumuşak huyluyum.

Yürüyebiliyorum. Tanrı'ya şükürler olsun.

Bir cüzamlının çingırağını duyuyorum. Öne çıkalım.

İsa gözlerime dokundu ve artık görüyorum!

Matta 4:23-25

İsa, Celile bölgesinin her tarafını dolaştı. Buralardaki havralarda öğretiyor, göksel egemenliğin Müjdesi'ni duyuruyor, halk arasında rastlanan her hastalığı, her illeti iyileştiriyordu. Ünü bütün Suriye'ye yayılmıştı. Türlü hastalıklara yakalanmış bütün hastaları, acı çekenleri, cinlileri, saralıları, felçlileri O'na getirdiler; hepsini iyileştirdi. Celile, Dekapolis, Yerusâlim, Yahudiye ve Şeria Irmağı'nın karşı yakasından gelen büyük kalabalıklar O'nun ardından gidiyordu.

Bizden uzak dur!
Yanımıza yaklaşma. Sen temiz
değilsin!

Ona dokunma!
Bulaşıcı hastalık
taşıyor!

İsa, eğer
istersen beni
temiz
kılabilirsin.

Bana iman ettiğin
için iyileş!

Kendimde
bir değişiklik
hissediyorum!

Şimdi git ve Musa'nın
Yasası'na göre
kahine görün.

Senin de başkaları gibi
toplumda bir yerin ve hakların var.

Luka 5: 12-14

İsa kentlerden birindeyken, her yanını cüzam kaplamış bir adamla karşılaştı. Adam İsa'yı görünce yüzüstü yere kapanıp yalvardı: "Ya Rab, istersen beni temiz kılabilirsin" dedi. İsa elini uzatıp adama dokundu, "İsterim, temiz ol!" dedi. Adam anında cüzamdan kurtuldu.

Kefernahum yakınlarındaki sınırda bir vergi bürosu vardı.

Matta, -
bütün mallarınla ilgili
hayaller mi kuruyorsun?

Herkesin konuştuğu şu İsa'yı
merak ediyorum. Bu peygamberin beni
çağırdığını hissediyorum!

Beni güldürme!
Sen düşmanımız Romalılar
için çalışan bir vergi
görevlisi.

Sen mi? Yaşamın tadını çıkaran,
partilerin ve kadınların arkasından koşan
adam? Seni sevmeyecektir!
Belki de sen haklısın. Ama
bak işte geliyor.

Selam Matta! Öğrencim
olmak ister misin?

Ne? Kim?
Ben mi?

Sonra aniden...

İsa, senin
ardınca gideceğime
söz veriyorum!

Arkadaşlar,
müjde!

Sizi bırakıp Mesih'in
ardından gidiyorum.
Şaşırdınız mı? Ama O
gerçekten de kendisini
izlememi istiyor.

Matta 9:9-13

İsa geçerken, vergi toplama yerinde oturan birini gördü. Matta adındaki bu adama, "Ardımdan gel" dedi. Adam da kalkıp İsa'nın ardından gitti. Sonra İsa, Matta'nın evinde sofrada otururken, birçok vergi görevlisiyle günahkar gelip O'nunla ve öğrencileriyle birlikte sofraya oturdu. Bunu gören Ferisiler, İsa'nın öğrencilerine, "Sizin öğretmeniniz neden vergi görevlileri ve günahkarlarla birlikte yemek yiyor?" diye sordular. İsa bunu duyunca şöyle dedi: "Sağlamların değil, hastaların hekime ihtiyacı var. Gidin de, 'Ben kurban değil, merhamet isterim' sözünün anlamını öğrenin. Çünkü ben doğru kişileri değil, günahkarları çağırmaya geldim."

Markos 2:1-12

Birkaç gün sonra İsa tekrar Kefernahum'a geldiğinde, evde olduğu duyuldu. O kadar çok insan toplandı ki, artık kapının önünde bile duracak yer kalmamıştı.

Ayrılışımı
kutlamak için evimde
büyük bir şölen veriyorum.
İsa da orada olacak.
Hepiniz davetlisiniz!

Sonraki gecelerden birinde...

Gerçekten de...

O iyi bir peygamber!

O'na bir bak!
Vergi görevlileri ve
şehrin en alt tabakasıyla
birlikte yiyip içiyor!

Hiç bir şey anlamıyorsunuz.
Sağlıklı olanların değil hastaların hekime
ihtiyacı vardır. Bunun yerine...

... "Ben kurban değil merhamet isterim!"
diyen Tanrı'nın sözünü düşünün. O,
şefkatli ve merhametli kişiyi sever!

Birgün Kefernahumlular İsa'nın da
olduğu balıkçı Simun'un evinde toplanırlar.
Herkes İsa'yı dinlemek istemektedir.

Gidip İsa'nın kim
olduğunu öğrenelim.
O'nu dikkatle
dinleyelim.

Ancak eve
girmek istiyorsak
acele etmeliyiz.

Gördün mü? İnsanlar
kapiya yığılmışlar.
Biz giremeyeceğiz.

Lütfen
birşeyler yapın!
İsa'yı görmek
zorundayım.
Beni sadece
O iyileştirebilir!

...İsa onlara Tanrı sözünü anlatıyordu. Bu arada O'na dört kişinin
taşıdığı felçli bir adamı getirdiler. Kalabalıktan O'na yaklaşamadıkları
için, bulunduğu yerin üzerindeki damı delip açarak felçliyi üstünde yattığı
şiltesiyle birlikte aşağı indirdiler. İsa onların imanını görünce felçliye,
"Oğlum, günahların bağışlandı" dedi.

Orada oturan bazı din bilgileri ise içlerinden şöyle düşündüler...

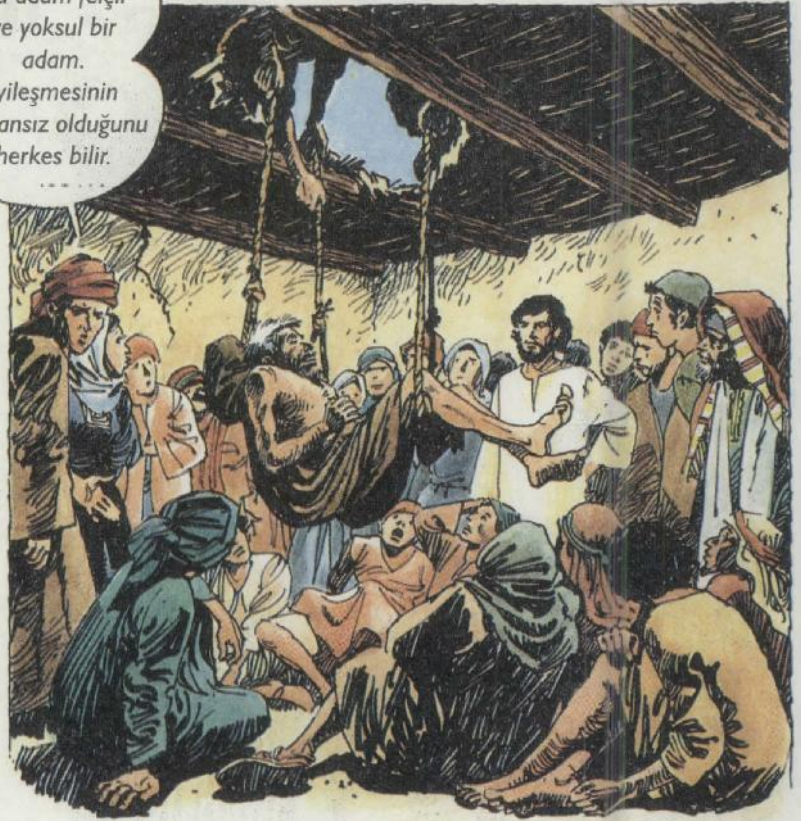
Evlerin damları düzdü ve kilden yapıldı. Bu nedenle kolayca kaldırılabilirdi.

Dikkat edin! Ona yer açın!

Aaa! Gerçekten çok cesurlar!

Bu adam felçli ve yoksul bir adam. İyileşmesinin imkansız olduğunu herkes bilir.

...“Bu adam neden böyle konuşuyor? Tanrı'ya küfrediyor! Tanrı'dan başka kim günahları bağışlayabilir?” Akıllarından geçeni hemen ruhunda sezen İsa onlara, “Akılınızdan neden böyle şeyler geçiriyorsunuz?” dedi. “Hangisi daha kolay, felçliye, 'Günahların bağışlandı' demek mi, yoksa, 'Kalk, şilteni topla, yürü' demek mi? Ne var ki, İnsanoğlu'nun yeryüzünde günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunu bilesiniz diye...”

Adamın felçliyle günahının ne ilgisi var?

İsa onun ruhunun bedeninden daha kötü olduğunu biliyor.

Ne dediğini duydun mu? Bu küfürdür!

Günahları Tanrı'dan başka kim bağışlayabilir?

Ne düşündüğünüzü biliyorum. Söyleyin bana, hangisi daha kolay? Bu adama 'günahların bağışlandı' demek mi?..

...yoksa 'kalk evine git' demek mi?

Bilmiyorum. Ama emin olduğum şey ikisinin de zor olduğu ve gerçekten de Tanrı'nın gücüne ihtiyaç duyulduğudur.

Sessiz kalmak daha iyi. Bekleyip görelim.

Hepiniz İnsanoğlu'nun günahları bağışlama yetkisine sahip olduğunun tanıklarısınız. Bu felçli bunun kanıtıdır!

Kalk! Döşeğini topla ve evine git!

Tanrı'ya övgüler ve hamtlar olsun!

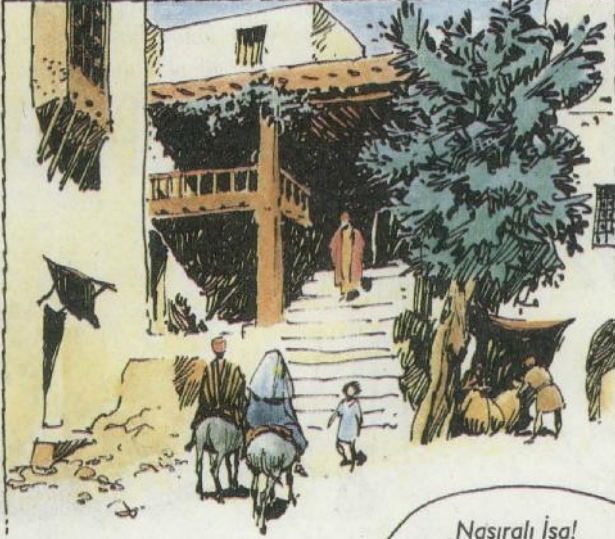
Şaşırtıcı! Kendine İnsanoğlu diyor. Bunu unutma! Bizden ne saklıyor dersin?

Sonra felçliye, "Sana söylüyorum, kalk, şilteni topla, evine git!" dedi. Adam kalktı, hemen şiltesini topladı, hepsinin gözü önünde çıkıp gitti. Herkes şaşakalmıştı. Tanrı'yı övüyorlar, "Böylesini hiç görmemiştik" diyorlardı.

Daniel görümlerinde, aynı zamanda hem Tanrı hem de insan olan bir İnsanoğlu'yla konuşmuştu. Gerçekten merak ediyorum.

Bir kaç gün sonra, Kefernahum'dan çok uzakta olmayan Mecdel Köyü'nde zengin bir adam olan Simun'un evinin önünde...

Simun, İsa buraya geliyor. Senden yardım isteyecektik...
Dinle bak...

O'nu soruşturuyoruz.
Eğer O'nu akşam yemeğine davet edersen daha yakından gözleyebiliriz.

Bana göre hava hoş. İçeri gelin ve dinlenin.

İsa geldiğinde bütün köy O'nu beklemektedir.

Nasırılı İsa!
Köyümüze hoşgeldin!
Doğrusu ünün senden önce geldi.

İşte O... İsa.. Kimseye tepeden bakmayan biri.. Benim gibi bir kadına bile! Karşı konulmaz bir şekilde beni çağırdığını hissediyorum. Keşke O'nunla özel olarak konuşabilseydim.

Köyün ileri gelenlerini yemeğe çağırdım. Varlığınla bizi onurlandır lütfen.

Davetini kabul ediyorum.

Bu akşam Ferisiler'le birlikte olacak. Hazırlanmalıyım. Bugün benim için çok özel bir gün olacak.

Luka 7: 36-50

Ferisiler'den biri İsa'yı yemeğe çağırdı. O da Ferisi'nin evine gidip sofraya oturdu. O sırada, kentte günahkar olarak tanınan bir kadın, İsa'nın, Ferisi'nin evinde yemek yediğini öğrenince kaymaktaşıdan bir kap içinde güzel kokulu yağ getirdi. İsa'nın arkasında, ayaklarının dibinde durup ağlayarak, gözyaşlarıyla O'nun ayaklarını ıslatmaya başladı. Saçlarıyla ayaklarını sildi, öptü ve yağı üzerlerine sürdü.

İşte orada, misafirlerin arasında. Kalbim deli gibi çarlıyor. Ya şimdi ya da asla. Kendimi O'nun ayaklarının dibine atacağım ve ayaklarını öpeceğim. Hakkımda ne düşündükleri umrumda bile değil. İsa'nın beni geri çevireceğini sanmıyorum.

Cüretkar fahişe! Ağlayıp O'nun ayaklarını saçlarıyla kuruyor!

Eğer bu İsa gerçek bir peygamber olsaydı, onun nasıl bir kadın olduğunu anlardı.

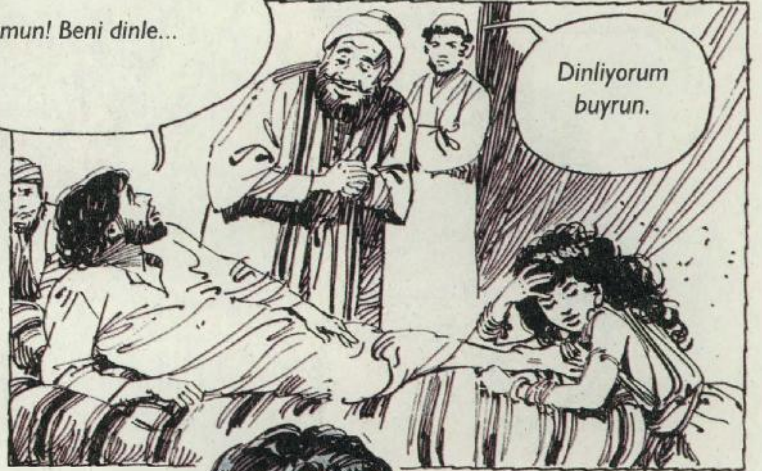
Evet, yüzüne bir tokat atması gerekirdi.

Bunun yerine kendisine dokunmasına izin veriyor.

Simun! Beni dinle...

Dinliyorum buyrun.

...İsa'yı evine çağırmış olan Ferisi bunu görünce kendi kendine, "Bu adam peygamber olsaydı, kendisine dokunan bu kadının kim ve ne tür bir kadın olduğunu, günahkar biri olduğunu anlardı" dedi. Bunun üzerine İsa Ferisi'ye, "Simun" dedi, "Sana bir söyleyeceğim var." O da, "Buyur, öğretmenim" dedi. "Tefeciye borçlu iki kişi vardı. Biri beş yüz, öbürü de elli dinar borçlu. Borçlarını ödeyecek güçte olmadıklarından, tefeci her ikisinin de borcunu bağışladı. Buna göre, hangisi onu çok sever?" Simun, "Sanırım, kendisine daha...

Sana bir benzetme anlatacağım...

İki kişinin bir adama borcu varmış. Biri beş yüz, diğeri de elli dinar borçluymuş. Borçlarını ödeyecek durumda olmadıklarından alacaklı her ikisinin de borcunu bağışlamış.

Buna göre hangisi alacaklıya daha minnettar kalmıştır?

Bu sorun derin bir anlam taşıyor ama görünüşe göre yanıt daha fazla borcu bağışlanan adam olmalı.

Kesinlikle! Burada da aynı şey oluyor. Adet olduğu gibi sen ayaklarım için su vermedin...

...konuklara yapıldığı gibi beni öpmedin de.. Ama bu kadın ayaklarımı gözyaşlarıyla yıkadı ve onları durmadan öpüyor.

Onun çok olan günahları bağışlandı. Beni bu kadar sevmesinin nedeni budur.

Oysa az bağışlanan az sever.

Kızım esenlikle git. Günahların bağışlandı!

Kendini ne sanıyor? Tanrı'nın yerine günahları bağışlamaya nasıl cüret eder!

O günden sonra Magdalena diye çağrılan Mecdelli Meryem diğer kadınlarla birlikte İsa'nın ardınca gitti.

...çok bağışlanan," diye yanıtladı. İsa ona, "Doğru söyledin" dedi. Sonra kadına bakarak Simun'a şunları söyledi: "Bu kadını görüyor musun? Ben senin evine geldim, ayaklarım için bana su vermedin. Bu kadın ise ayaklarımı gözyaşlarıyla ıslatıp saçlarıyla sildi. Sen beni öpmedin ama bu kadın eve girdiğimden beri ayaklarımı öpüp duruyor. Sen başıma zeytinyağı sürmedin, ama bu kadın ayaklarımın güzel kokulu yağ sürdü. Bu nedenle sana şunu söyleyeyim, kendisinin çok olan günahları bağışlanmıştır. Çok sevgi göstermesinin nedeni budur. Oysa kendisine az bağışlanan, az sever." Sonra kadına, "Günahların bağışlandı" dedi. İsa'yla birlikte sofrada oturanlar kendi aralarında, "Kim bu adam? Günahları bile bağışlıyor!" şeklinde konuşmaya başladılar. İsa ise kadına, "İmanın seni kurtardı, esenlikle git" dedi.

Celile'de dolaşan İsa ve öğrencileri Nain Kenti'ne vardılar...

Luka7:11-17

Bundan sonra kısa bir süre sonra İsa, Nain denilen bir kente gitti. Öğrencileriyle büyük bir kalabalık O'na eşlik ediyordu. İsa kentin kapısına tam yaklaştığı sırada, dul annesinin tek oğlu olan bir adamın cenazesi kaldırılıyordu. Kent halkından büyük bir kalabalık da kadınla birlikteydi. Rab kadını görünce ona acıdı. Kadına, "Ağlama" dedi. Yaklaşık cenaze sedyesine dokununca sedyeyi taşıyanlar durdu. İsa, "Delikanlı" dedi, "Sana söylüyorum, kalk!" Ölü doğrulup oturdu ve konuşmaya başladı. İsa onu annesine geri verdi. Herkesi bir korku almıştı. "Aramızda büyük bir peygamber ortaya çıktı!" ve "Tanrı, halkının yardımına geldi!" diyerek Tanrı'yı yüceltmeye başladılar. İsa'yla ilgili bu haber bütün Yahudiye'ye ve çevre bölgelere yayıldı.

İsa, Celile Gölü'nün kıyısında kendisini dinlemek isteyen kalabalık halk yığınlarıyla karşılaşır. Bir gün onları uzak bir yere götürür ve akşama kadar onlarla konuşur.

İsa, vakit geç oldu. Yakınlarda da hiç köy yok. Halkı gönder ki yiyecek bir şeyler bulsunlar.

Filipus! Onları doyurmalıyız.

Bu kadar çok yiyeceği nereden buluruz?

İsa, herkese yemek mi vermek istiyorsun? Bu iki yüz dinardan fazla eder!

Herkes beş arpa ekmeğiyle iki balığı olan şu çocuğu gibi kendi yemeğini getirmeliydi!

O çocuğu çağırın da yiyeceği dağıtalım.

Ama bu kadar insan için az değil mi?

Halkı yemek yemeleri için oturtun!

Topraktan ekme çıkaran Tanrı! Sana şükürler olsun!

Gidin ve bu ekmeklerle balıkları halka dağıtın.

Bu çok iyi oldu. Artan yiyeceklere bir bak.

İnanılmaz! Harika bir piknik!

Hepiniz yiyin! Afiyet olsun!

Yuhanna 6:1-15

Bundan sonra İsa, Celile Taberiye- Gölü'nün karşı yakasına geçti. Ardından büyük bir kalabalık gidiyordu. Çünkü hastalar üzerinde yaptığı mucizeleri görmüşlerdi. İsa dağa çıkıp orada öğrencileriyle birlikte oturdu. Yahudiler'in Fısıh Bayramı yakındı. İsa başını kaldırıp büyük bir kalabalığın kendisine doğru geldiğini görünce Filipus'a, "Bunları doyurmak için nereden ekme alalım?" diye sordu. Bu sözü onu denemek için söyledi, aslında kendisi ne yapacağını biliyordu. Filipus O'na şu yanıtı verdi: "Her birinin bir lokma yiyebilmesi için iki yüz dinarlık ekme bile yetmez." Öğrencilerden biri, Simun Petrus'un kardeşi Andreas, İsa'ya dedi ki, "Burada beş arpa ekmeğiyle iki balığı olan bir çocuğu var. Ama bu kadar adam için bunlar nedir ki?" İsa, "halkı yere oturtun" dedi. Orayı çayırlıktı. Böylece halk yere oturdu. Yaklaşık beş bin erkek vardı. İsa ekmekleri aldı, şükrettikten sonra oturanlara dağıttı. Balıklardan da istedikleri kadar verdi. Herkes doyunca İsa öğrencilerine, "artakalan parçaları toplayın, hiçbir şey ziyan olmasın" dedi.

Herkes doyduktan sonra...

Artanları toplayın!
Hiç bir şey ziyan olmasın.

Bu arada bazıları
bu mucizeyi tartışır...

On.. On bir.. On iki.. On iki
sepet dolusu ekmek.

Bu bana
İlyas peygamberin
zamanında yaşananları
hatırlattı.

Evet, Kutsal Kitap'ımız, onun bir gün
yüzlerce insanı iki ekmekle doyurduğunu
ve bu gün bizde de olduğu gibi bir çok
yiyeceğin arttığını anlatıyor.

Şu İsa yeni bir
peygamber
olabilir mi?

İsa'nın yaptığı şey
büyük bir mucize!
Azıcık bir yiyecek
birçoklarını doyurdu!

Kesinlikle!
Beklediğimiz
Mesih olmalı!

Herkese duyurun!
İsa'nın kralımız
olmasını istiyoruz!

Kralımızın
etrafında
toplanalım!

Bir ordu
kuracağız..
Önderimizle
birlikte Romalılar'
kovacağız!

Ancak İsa onların kendisini zorla kral yapmak istediklerini bilir...

Onları kendi hallerinde
bırakıp kaçacağım.. Mesajımı
yanlış anladılar.. Savaşan bir
Mesih'in hayalini
kuruyorlar.. Gece olunca
dağlara gitmeliyim.

Bir süre sonra İsa öğrencilerini Hermon Dağı yakınlarında
kuzeydeki Sezariye bölgesine götürdü.

Onlar da topladılar. Yedikleri beş arpa ekmeğinden artakalan
parçalarla on iki sepet doldurdular. Halk, İsa'nın yaptığı mucizeyi
görünce, "Gerçekten dünyaya gelecek olan peygamber budur" dedi.
İsa onların gelip kendisini kral yapmak üzere zorla götürceklerini
bildiğinden tek başına yine dağa çekildi.

Kalabalıktan uzaktayız şimdi..
Burada dinlenip düşünebiliriz. Size şunu
sorayım: Halk benim kim olduğu mu
düşünüyor?
Beni kimin yerine
koyuyorlar?

Bir çok düşünce var.
Kral Hirodes kafasını kestirdiği
Vaftizci Yahya'nın ölümden
dirildiğini sanıp senden
korkuyor.

Bir çokları senin
ortalıktan gizemli bir
şekilde kaybolan ve bir gün
dönecek olan İlyas
peygamber olduğunu
sanıyor.

Bir çokları da
senin, Tanrı
tarafından güçle
kuşatılmış yeni bir
peygamber olduğunu
düşünüyor.

Ya siz benim kim
olduğumu
düşünüyorsunuz?

Bize göre sen
Yaşayan Tanrı'nın
Oğlu Mesih'sin!

Simun, bu sırrı sana açıklayan
insan değil, cenneteki babamdır.

Tanrı kendisine
inanana herkese
bu sırrı
açıklayacaktır

Göl kıyısındaki yemeğin ardından
Kefernahum'daki havrada konuştum. Bir çok insan
mesajımı kabul etmedi. Beni terk ettiler.
Siz de beni terk etmek mi istiyorsunuz?

Rab biz kime
gidelim? Biz senin,
Tanrı'nın Kutsal'ı
olduğuna inandık!
Sonsuz yaşamın
sözleri sendedir!

Öğrencilerim siz on
ikileri seçen ben
değil miyim?

Yine de aranızdan
biri iblistir!

Matta 16:13-19

İsa, Filipus Sezariye bölgesine geldiğinde öğrencilerine şunu sordu: "Halk, İnsanoğlu'nun kim olduğunu söylüyor?" Öğrencileri şu karşılığı verdiler: "Kimi Vaftizci Yahya, kimi İlyas, kimi de Yeremya ya da peygamberlerden biridir" diyor. İsa onlara, "Siz ne dersiniz?" dedi, "Sizce ben kimim?" Simun Petrus, "Sen yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih'sin" yanıtını verdi. İsa ona, "Ne mutlu sana, Yunus oğlu Simun!" dedi. "Bu sırrı sana açan insan değil, göklerdeki Babam'dır. Ben de sana şunu söyleyeyim, sen Petrus'un ve ben kilisemi bu kayanın üzerine kuracağım. Ölüler diyarının kapıları ona karşı direnemeyecek. Göklerin Egemenliği'nin anahtarlarını sana vereceğim. Yeryüzünde bağlayacağın her şey göklerde de bağlanmış olacak; yeryüzünde çözeceğin her şey göklerde de çözülmüş olacak." Bu sözlerden sonra İsa, kendisinin Mesih olduğunu kimseye söylememeleri için öğrencilerini uyardı.

Yuhanna 6:66-71

Bunun üzerine öğrencilerinin birçoğu geri döndüler, artık O'nunla dolaşmaz oldular. İsa o zaman Onikiler'e, "Siz de mi ayrılmak istiyorsunuz?" diye sordu. Simun Petrus şu yanıtı verdi: "Rab, biz kime gidelim? Sonsuz yaşamın sözleri sendedir. İman ediyor ve biliyoruz ki, sen Tanrı'nın Kutsal'ısın." İsa onlara şu karşılığı verdi: "Siz Onikiler'i seçen ben değil miyim? Buna karşın içinizden biri iblistir." Simun İskariot'un oğlu Yahuda'dan söz ediyordu. Çünkü Yahuda Onikiler'den biri olduğu halde İsa'ya ihanet edecekti.

Sonunda İsa Yeruşalim'e gitmeye karar verdi.

Bayramın tam ortasında oraya ulaşınca neler olacak?

Halk bir ayaklanma başlatıp O'nu zorla kral yapmaya çalışabilir.

Bizler de önderlikten payımıza düşeni alacağız!

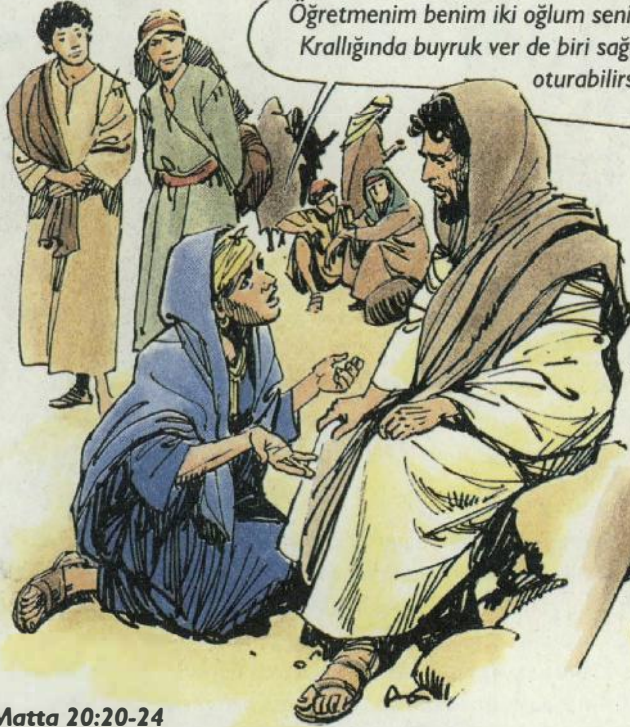
Kardeşim Yuhanna ve ben Yakup İsa'nın ilk öğrencileriyiz. Bu nedenle de biz herkesten daha önemli olacağız!

Ne? Sen bizden üstün olamazsın! Aramızda senin kadar akıllı ve yetenekli olan başkaları da var!

Anne, İsa'dan bize bir iyilik yapmasını istemelisin.

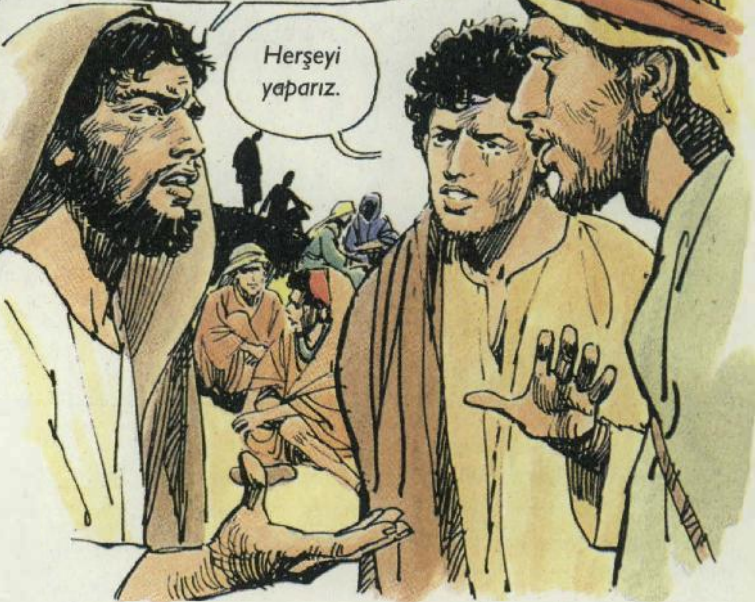

Öğretmenim benim iki oğlum senin ilk öğrencilerindir. Krallığında buyruk ver de biri sağında diğeri solunda oturabilirsin.

Ne dediğinizi bilmiyorsunuz. Benim içeceğim kaseden içmeye gönüllü müsünüz?

Herşeyi yaparız.

Matta 20:20-24

O sırada Zebedi oğullarının annesi oğullarıyla birlikte İsa'ya yaklaştı. Önünde yere kapanarak kendisinden bir dileği olduğunu söyledi. İsa kadına, "Ne istiyorsun?" diye sordu. Kadın, "Buyruk ver, senin egemenliğinde bu iki oğlumdan biri sağında, biri solunda otursun" dedi. "Siz ne dilediğinizi bilmiyorsunuz" diye karşılık verdi İsa. "Benim içeceğim kaseden siz içebilir misiniz?" "Evet içebiliriz" dediler.

Dostlarım! Yanlış fikirlere kapılıyorsunuz. Yeruşalim'e gidiyoruz ancak siyasi önderler olmak için değil!

Oraya gitmeli, bir çok şey yüzünden acı çekmeli ve öldürülmeliyim.. Ama üçüncü gün ölümden dirileceğim!

Çekil önümden Şeytan! Sen benim görevimi yerine getirmemi engellemeye çalışıyorsun!

Böyle bir şey senin başına asla gelmeyecek! Bu imkansız! Çünkü seni koruyacağız!

İsa sana söylüyorum: zayıf davranma!

Ne pahasına olursa olsun savaşacak bir Mesih istiyorsunuz. Bu bana Şeytan'ın beni çölde denemesini anımsatıyor.

Matta 16:21-23

Bundan sonra İsa, kendisinin Yeruşalim'e gitmesi, ileri gelenler, başkahnlar ve din bilginlerinin elinden çok acı çekmesi, öldürülmesi ve üçüncü gün dirilmesi gerektiğini öğrencilerine anlatmaya başladı. Bunun üzerine Petrus O'nu bir kenara çekip azarlamaya başladı. "Tanrı korusun, ya Rab! Senin başına asla böyle bir şey gelmeyecek!" dedi. Ama İsa Petrus'a dönüp, "Çekil önümden, Şeytan!" dedi. "Bana engel oluyorsun. Düşüncelerin Tanrı'ya değil, insana özgüdür."

Matta 4:1-11

Bundan sonra İsa, İblis tarafından denenmek üzere Ruh aracılığıyla çöle götürüldü. İsa kırk gün kırk gece oruç tuttuktan sonra acıktı. O zaman Ayartıcı yaklaşıp, "Tanrı'nın oğluyun, söyle şu taşlar ekme olsun" dedi.

...İsa onlara, "Elbette benim kasemden içeceksiniz" dedi, "Ama sağımda ya da solumda oturmanıza karar vermek benim elimde değil. Babam bu yerleri belirli kişiler için hazırlamıştır."Bunu işiten on öğrenci iki kardeşe kızdılar.

"Acıktın" diye fısıldadı. "Ama eğer Tanrı'nın Oğlusan, söyle şu taşlar ekmek olsun"..
Aç kalmanın acısını çekmemiş bir Mesih olmamak için, onun denemesini reddettim. İnsan yalnız ekmekle değil, Tanrı'nın ağzından çıkan her bir sözle yaşar!

Merak uyandırıcı bir gösteriyle insan kazanan bir Mesih olmamak için bu denenmeyi de reddettim.

Bir başka defa tapınağın tepesindeyim. "Kendini aşağıya at" diye fısıldadı Şeytan. "Sana hiç bir zarar gelmeyecektir. Eğer sen Tanrı'nın Oğlu'ysan, O seni koruyacak ve insanlar da sana hayran kalacak."

İsa O'na şu karşılığı verdi: "İnsan yalnız ekmekle yaşamaz, Tanrı'nın ağzından çıkan her sözle yaşar diye yazılmıştır." Sonra İblis O'nu kutsal kente götürdü. Tapınağın tepesine çıkıp, "Tanrı'nın oğlusan, kendini aşağıya at" dedi, "Çünkü şöyle yazılmıştır: Tanrı senin için meleklerine buyruk verecek. Ayağın bir taşla çarpmasın diye, Seni elleri üzerinde taşıyacaklar." İsa İblis'e şu karşılığı verdi: "Tanrının Rab'bi denemeyeceksin diye de yazılmıştır."

Ondan sonra çok yüksek bir dağın tepesinde oturdum. "Dünyanın tüm krallıklarına ve görkemlerine bak" diye fısıldadı Şeytan yine. "Yere kapanıp bana taparsan, bütün bunları sana vereceğim." Ben de "Çekil git Şeytan!" diye cevapladım.

Tanrın olan Rab'be tap, yalnız O'na kulluk et!" diye yazılmıştır.

Dostlar! Bu denemelere aldanmayın! Ben, Yeşaya peygamberin "Ben halkım için canımı vereceğim!" diye bildirdiği Tanrı'nın kuluyum.

Ne düş kırıcı bir konuşma! İsa'yla şansımı ve zamanımı kaybediyorum. Bunu daha önce fark etmem gerekirdi.

Kafam karıştı. Artık bir şey anlamıyorum...

Dostlarım, bu dağın eteğinde kamp hazırlığı yapın.

Ve siz Petrus, Yakup ve Yuhanna benimle gelin! Geceyi, birlikte dağda geçireceğiz.

...İblis bu kez İsa'yı çok yüksek bir dağa çıkardı. O'na bütün görkemiyle dünya ülkelerini göstererek, "Yere kapanıp bana taparsan, bütün bunları sana vereceğim" dedi. İsa O'na şöyle karşılık verdi: "Çekil git, Şeytan! Tanrın Rab'be tapacak, yalnız O'na kulluk edeceksin diye yazılmıştır." Bunun üzerine İblis İsa'yı bırakıp gitti. Melekler gelip İsa'ya hizmet ettiler.

Bu gece sizin
üçünüzü götürüyorum.

Dağda, Tanrı'yla
birlikte Musa ve İlyas'la da
karşılaşacaksınız; cesur olun.

Gece yarısı, kör edici bir
ışık Petrus, Yakup ve
Yuhanna'yı uyandırdı.
İsa, Musa ve İlyas'la
konuşurken parlak
bir ışık olarak
onlara görüldü.

Görüntü sona
erdiğinde İsa da onlara
önceki halinde görüldü.

Gün ağarırken dört adam
toplanıp, dağın eteğine indiler.

Matta 17:1-9

Altı gün sonra İsa, yanına yalnız Petrus, Yakup ve Yakup'un kardeşi Yuhanna'yı alarak yüksek bir dağa çıktı. Onların gözü önünde İsa'nın görünümünü değiştirdi. Yüzü güneş gibi parladı, giysileri ışık gibi bembeyaz oldu. O anda Musa'yla İlyas öğrencilere görüldü. İsa'yla konuşuyorlardı. Petrus İsa'ya, "Ya Rab" dedi, "Burada bulunmamız ne iyi oldu! İstersen burada üç çardak kurayım: Biri sana, biri Musa'ya, biri de İlyas'a." Petrus daha konuşurken parlak bir bulut onlara gölge saldı. Buluttan gelen bir ses, "Sevgili oğlum budur, O'ndan hoşnudum. O'nu dinleyin!" dedi. Öğrenciler bunu işitince, dehşet içinde yüzüstü yere kapandılar. İsa gelip onlara dokundu, "Kalkın, korkmayın!" dedi. Başlarını kaldırıncı İsa'dan başka kimseyi görmediler. Dağdan inerlerken İsa onlara, "İnsanoğlu ölümden dirilmeden, gördüklerinizi kimseye söylemeyin" diye buyurdu.

Dün gece olanları anlatacak söz bulamıyorum. Bana göre artık kesin olan İsa'nın, Musa'dan da, İlyas'dan da daha büyük olduğudur.

Ah evet! Onlar sadece İsa'nın gelişini hazırladılar. Çünkü O Tanrı'nın yüceliğinin bir parçasıdır.

Cennetten gelen ve "İsa sevgili Oğlumdur. O'nu izleyin, O'nu dinleyin" diyen bir ses duydum.

Aynısını ben de duydum Yuhanna! Sana söylüyorum ki İsa kesinlikle Mesih'tir ve yaşayan Tanrı'nın Oğludur.

Petrus, senin "Ya Rab, buraya gelmemiz ne iyi oldu! İstersen burada Musa, İlyas ve senin için üç çardak kurayım" dediğini duydum.

Dostlarım! Size İnsanoğlu ölümden dirilmeden önce gördüklerinizi kimseye söylememenizi buyuruyorum!

Tam olarak anlamadım ama sessiz kalacağımıza söz veriyoruz.

Yakup, Yuhanna ve ben Petrus Tanrı'nın bizimle olduğuna inanıyoruz.

Gelin dostlarım! Yeruşalim'e gidelim!

İsa Fışh Bayramı için Yerusalim'e gitmeye karar vermişti. Öğrencileriyle birlikte Zeytin Dağı'na geldi.

Burada Celile'den gelip Yerusalim'e gitmekte olan bazı hacırlarla karşılaştırlar.

Bakin! Nasırlı İsa orada!

Celile bölgesindeki ünlü peygamber!

İsa'nın kente girişi için bir geçit töreni hazırlamalıyız!

Celileliler! Haydi O'nun etrafında toplanalım! Mesihimiz olarak O'nu sevindirelim! Bu gerçekten heyecan verici olacak!

İsa, bir kereliğine bu öneriyi kabul et, lütfen!

Kabul ediyorum...

şu köyde bir spa bulacaksınız. Oraya gidin ve onu bana getirin. Ona bineceğim...

Matta 21:1-17

Yerusalim'e yaklaşıp Zeytin Dağı'nın yamacındaki Beytfaci Köyü'ne geldiklerinde İsa, iki öğrencisini önden gönderdi. Onlara "Karşınızdaki köye gidin" dedi, "Hemen orada bağlı bir dişi eşek ve yanında bir spa bulacaksınız. Onları çözüp bana getirin. Size bir şey diyen olursa, 'Rab'bin bunlara ihtiyacı var, hemen geri gönderecek' dersiniz." Bu olay, peygamber aracılıyla bildirilen şu söz yerine gelsin diye oldu: "Siyon kızına deyin ki, İşte, alçakgönüllü Kralın, Eşeğe, evet spaya, Eşek yavrusuna binmiş Sana geliyor." Öğrenciler gidip İsa'nın kendilerine buyurduğu gibi yaptılar. Eşekle spayı getirip üzerlerine giysilerini yaydılar, İsa spaya bindi. Halkın büyük bir bölümü...

Bu sıpayı çözenizi size kim söyledi?

Ünlü peygamber Nasıralı İsa.
Bu sıpayı ihtiyacı var.
Sonra onu sana geri getiririz.

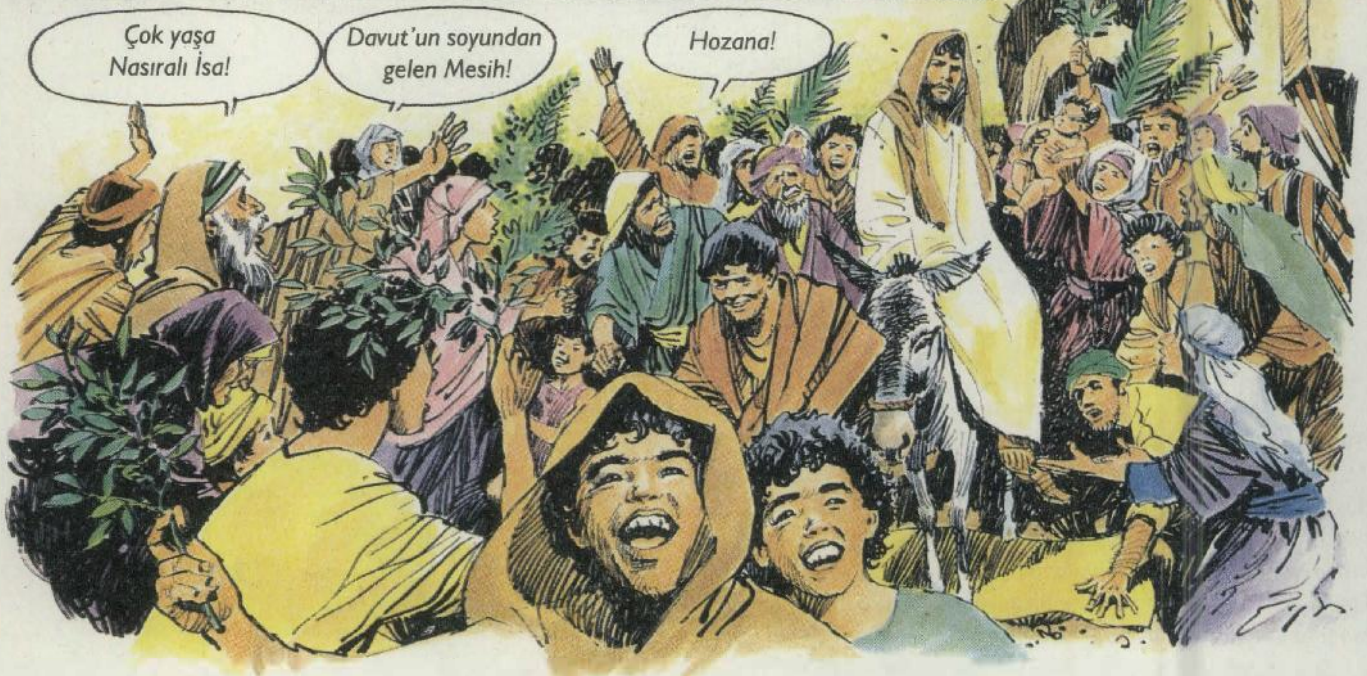
Tamam o zaman.
Onu alabilirsiniz.

Geçit töreni için zeytin dalı keselim!

İşte! Bu dalları dağıtın!

Yeruşalim'e girdiğimiz zaman giysilerimizi bir onurlandırma işareti olarak yere serelim. Çocuklar! Siz de çiçek getirin.

Çok yaşa Nasıralı İsa!

Davut'un soyundan gelen Mesih!

Hozana!

...giysilerini yolun üzerine serdi. Bazıları da ağaçlardan dal kesip yola seriyordu. Önden giden ve arkadan gelen kalabalıklar şöyle bağırıyordu: "Davut Oğlu'na Hozana! Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun, En yücelerde Hozana!" İsa Yeruşalim'e girdiği zaman bütün kent, "Bu kimdir?" diyerek çalkalandı. Kalabalıklar, "Bu Celile'nin Nasıra Kenti'nden Peygamber İsa'dır" diyordu. İsa, tapınağın avlusuna girerek oradaki bütün alıcı ve satıcıları dışarı kovdu. Para bozanların masalarını, güvercin satanların sehpaalarını devirdi. Onlara şöyle dedi: " 'Evime dua evi denecek' diye yazılmıştır...

Kimi alkışlıyorsunuz?

Yeni peygamberimiz
Nasıralı İsa'yı!

Bu da ne demek
oluyor?

Hımm.. Romalılar olanları
fark edince ordularını
harekete geçirebilirler.

Geçit alayı Tapınak alanına varır.
Dilenciler, hasta ve sakat insanlar
O'nu izlemektedirler...

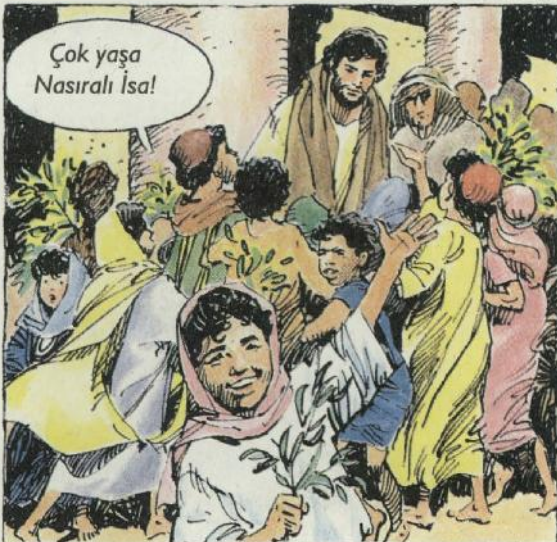

Çekilin! Sizi pis insanlar!
Temiz değilsiniz ve
tapınağa giremezsiniz!

Sakat olmam
önemli değil; İsa
beni iyileştirecek!

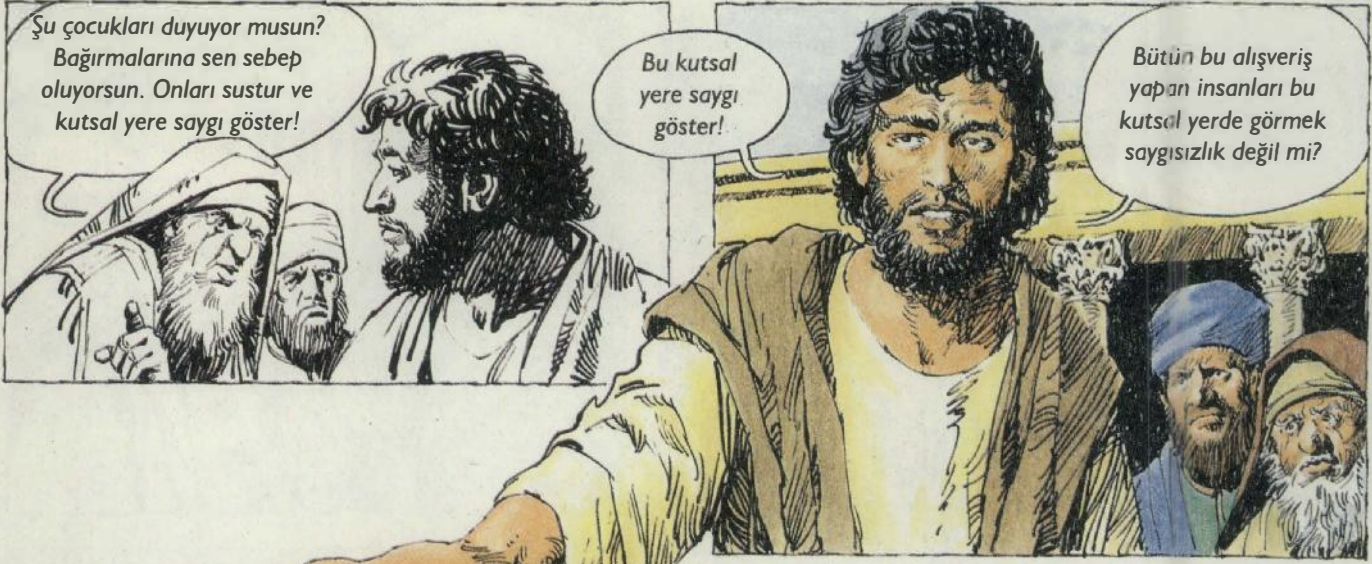
Çocuklar İsa'yı alkışlamaya başlarlar.

Çok yaşa
Nasıralı İsa!

Sessiz olun!
Burası Kutsal
Tapınak!

...Ama siz onu haydut inine çevirdiniz!" İsa tapınaktayken kendisine gelen kör ve kötürümleri iyileştirdi. Ne var ki, başkahinlerle din bilgileri, O'nun yarattığı harikaları ve tapınakta, "Davut Oğlu'na Hozana!" diye bağırarak çocukları görünce öfkeleniler. İsa'ya, "Bunların ne söylediğini duyuyor musun?" diye sordular. "Duyuyorum" dedi İsa. "Siz şu sözü hiç okumadınız mı? 'Küçük çocukların ve emziktekilerin dudaklarından kendine övgüler döktürdün.'" İsa onları bırakıp kentten çıktı. Beytanya'ya dönüp geceyi orada geçirdi.

Büyük bir dikkatle
planladığımız her şey tümüyle
alt üst oldu.

Kazançlarımız gitti.
Şimdi nasıl geçineceğiz?

Şu Mesih denileni
çağıralım: Kendini
savunmak zorunda.

Sen kim olduğunu
sanıyorsun? Bir isyan
başlatıyor ve güzelce kurulmuş
düzeni bozuyorsun. Sana
bu yetkiyi kim verdi?

Size yetkimi
kanıtlamamı mı
istiyorsunuz? Bu tapınağı
yıkın, ben de bunu
üç günde yeniden
kurayım!

Bizlere ne
anlatmaya
çalışıyorsun? Öğretici
bir öykü mü?

O kesinlikle çıldırmış! Aklını
kaçırmış. Bu tapınağı yapmak
kırk altı yıl sürdü ve O burayı
üç günde yapacakmış!

Bu gerçekten de öğretici bir öykü idi. İsa Tanrı'nın yeni tapınağı olan kendi bedeninden bahsediyordu! Bu beden yıkıldı, öldürüldü, ancak üç gün sonra yeniden dirildi. Öğrenciler bunu İsa dirildikten sonra anladılar.

Kısa bir süre sonra İsa'nın düşmanı olan Ferisiler başkahn Kayafa'nın önderliğinde bir araya geldiler.

Peki ama ne yapacağız? Mucizeleri gerçek!

O'nun öğretileri bizim otoritemizi sarsıyor. Bütün halk O'nun peşinden gidiyor.

O'nu tek başına bırakırsak bir devrimle sonuçlanacak şekilde etrafına insan toplayacaktır. Bu durumda Romalılar ordularını yollayacak tapınağımızı yıkıp bizi ait olan yeri elimizden alacaklardır.

Başkahn Kayafa senin düşüncen nedir?

Benim düşünceme göre bütün ulus yok olacağına, halk uğruna bir tek adamın ölmesi daha uygundur.

Tamamen aynı düşüncedeyim!

Bu doğru! Eğer yaşamak istiyorsak İsa'nın ölmesi gerekiyor.

O'nun öğrencilerinden biri olan Yahuda'yı kendi tarafımıza çekmeyi başardık.

Yuhanna 11:47-54

Bunun üzerine Başkahnler ve Ferisiler, Yüksek Kurul'u toplayıp dediler ki, "Ne yapacağız? Bu adam birçok doğaüstü belirti gerçekleştiriyor. Böyle devam etmesine izin verirse, herkes O'na iman edecek, Romalılar da gelip kutsal yerimizi ve ulusumuzu ortadan kaldıracaklar." İçlerinden biri, o yıl başkahn olan Kayafa, "Hiçbir şey bilmiyorsunuz" dedi. "Bütün ulus yok olacağına, halk uğruna bir tek adamın ölmesi sizin için daha uygun, bunu anlamıyor musunuz?" Bunu kendiliğinden söylemiyordu. O yılın başkahnini olarak İsa'nın, ulusun uğruna ve yalnız ulusun uğruna değil Tanrı'nın dağılımı çocuklarını toplayıp birleştirmek için de öleceğine ilişkin peygamberlikte bulunuyordu. Böylece O günden itibaren İsa'yı öldürmek için düzen kurmaya başladılar. Bu yüzden İsa artık Yahudiler arasında açıkça dolaşamaz oldu. Oradan ayrılarak çöle yakın bir yere Efrayim denilen kente gitti. Öğrencileriyle birlikte orada kaldı.

İsa'nın davası, eninde sonunda kaybedilecek bir dava. Ben Yahuda, O'nun, özgürlük hareketini yönetecek Mesih olduğunu ümit etmiştim. Oysa O hiçbir şey yapmıyor. Aldatıldım! Eğer dikkatli olmazsam herşeyi kaybedeceğim.

Bu işi başarmanın tek yolu...

..düşmanlarına gidip O'nu ele vermek.

Sanırım yetkililer haklıydı. İsa ulusumuz için bir tehlike!

Kararımı verdim!

Birkaç gün sonra geceyin...

Benim, Yahuda!

Güzel! Sözünde durdun Yahuda.

O'nu size teslim etmeye karar verdim.

Yahuda! Halkına büyük bir hizmet ediyorsun. Sana minnettarız.

Anlaşma şöyle olacak: Sana otuz gümüş vereceğiz. İsa'yı ele vermenin karşılığı olarak sana ödeyeceğimiz para bu kadardır.

Para burada. Şimdi doğru zamanı bekleyin.

Dikkatli ol! Bu işi halkın önünde yapmayacağız. Çünkü O'nu korumaya kalkışları ve bu işimizi bir hayli zorlaştırır.

Gece olsa iyi olur. Anlaştık mı?

Matta 26:3-5 + 14-16

Bu sırada başkahnlerle halkın ileri gelenleri, Kayafa adındaki başkahnin sarayında toplandılar. İsa'yı hileyle tutuklayıp öldürmek için düzen kurdular. Ama, "Bayramda olmasın ki, halk arasında kargaşalık çıkmasın" diyorlardı. O sırada Onikiler'den biri adı Yahuda İskaryot olanı başkahnlere giderek, "O'nu ele veririm bana ne verirsiniz?" dedi. Otuz gümüş tartıp ona verdiler. Yahuda O andan itibaren İsa'yı ele vermek için fırsat kollamaya başladı.

Başkahinin adamları O'nu ararlarken İsa ve öğrencileri de birkaç haftadır saklanmaktaydı...

Dostlarım! Bugün Fışh Bayramı. Petrus ve Yuhanna! Gidin ve Fışh yemeği için hazırlık yapın.

Peki Rab. Ama nerede, ve kiminle kutlayacağız?

Bu bayram için Yerusolim'de büyük bir oda ayırdım. Gidip o odayı bulun...

Kente girdiğinizde karşınıza su testisi taşıyan bir adam çıkacak. Onu gireceği eve kadar izleyin. Orada toplanacağız.

İşte! İsa artık bana güvenmiyor. Ama paradan sorumlu kişi olarak Fışh yemeğini hazırlama hakkım var. Böylece toplanma yerini öğrenmiş olurum.

Sonra da yetkilileri bilgilendiririm. Böylece O'nu tutuklayabilirler.

Birkaç saat sonra...

Su testisi taşıyan kadınlar... Bunda özel olan bir durum yok ki!

Ama işte! Su testisi taşıyan adamı görüyorum. Bu İsa'nın bahsettiği adam olabilir mi?

Öyle olmalı. Haydi onu izleyelim.

... ve işte İsa'nın istediği gibi hazırlanmış geniş oda. Gördüğünüz gibi her şey yerli yerinde.

Aynı akşam...

Dostlarım! Çokları kurtulsun diye, ben acı çekip yaşamımı vermeden önce bu Fışık yemeğini sizinle birlikte yemeyi çok arzulardım.

Luka 22:7-16 + 24-26

Fışık kurbanının kesilmesi gereken Mayasız Ekmek Günü geldi. İsa, Petrus'la Yuhanna'yı, "Gidin, Fışık yemeğini yiyebilmemiz için hazırlık yapın" diyerek önden gönderdi. O'na "Nerede hazırlık yapmamızı istersin?" diye sordular. İsa onlara, "Bakın" dedi, "Kente girdiğinizde karşınıza su testisi taşıyan bir adam çıkacak. Adamı, gideceği eve kadar izleyin ve evin sahibine şöyle deyin: 'Öğretmen, öğrencilerimle birlikte Fışık yemeğini yiyeceğim konuk odası nerede?' diye soruyor.' Ev sahibi size üst katta, döşenmiş büyük bir oda gösterecek. Orada hazırlık yapın. Onlar da gittiler, her şeyi İsa'nın kendilerine söylediği gibi buldular ve Fışık yemeği için hazırlık yaptılar. Yemek saati gelince İsa, elçileriyle birlikte sofraya oturdu ve onlara şöyle dedi:...

Sofranın etrafına oturdular
ama aralarında bir çekişme
oldu...

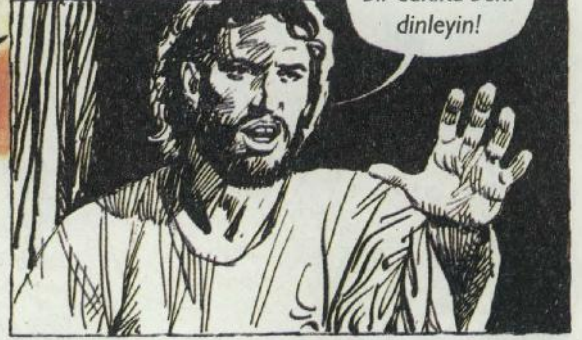

Burası benim!
İsa'nın yanında
oturmak benim
hakkım!

Asla! Buraya ben oturacağım!
Hepimiz aynı gruptan
değil miyiz?

Evet bu doğru. İltimas yok!
Kimseye ayrıcalık yok!

Dostlarım!
Yerlerinize
oturmadan önce
bir dakika beni
dinleyin!

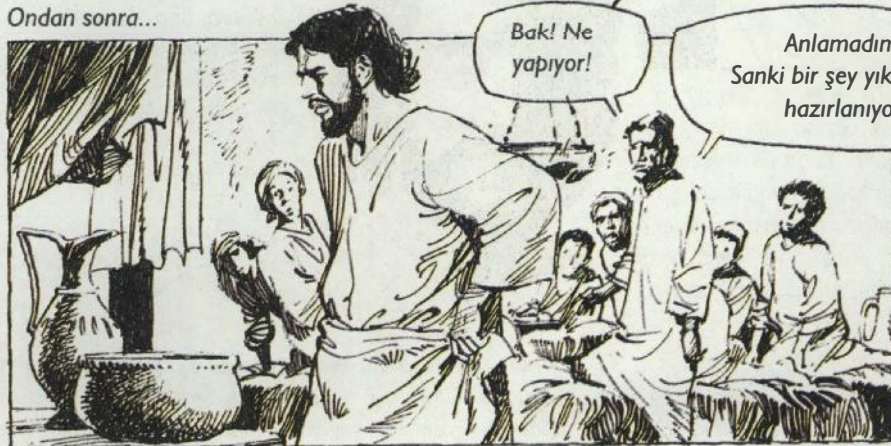
Biliyorsunuz ulusların kralları
halklarını zorbalıkla ve kılıçla yönetirler.
Ama siz böyle değilsiniz...

...Bunun
yerine yapmanız
gereken
birbirinize
hizmet
etmektir.

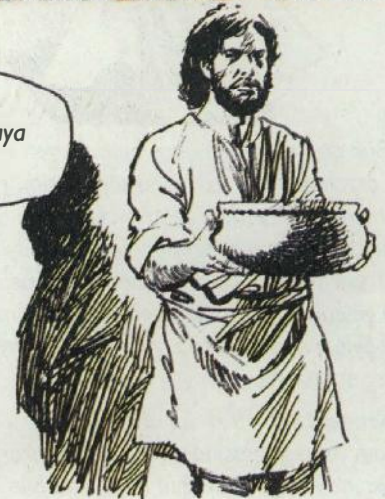

Ondan sonra...

Bak! Ne
yapıyor!

Anlamadım.
Sanki bir şey yıkamaya
hazırlanıyor.

Ne? Ama...
sen...

...ayaklarımı
mı yıkacaksın?

Rab? Benim ayaklarımı?
Hayır, hiçbir zaman ayaklarımı
yıkamayacaksın!

Ne yaptığımı
şimdi
anlamıyorsun. Ama
sonra anlayacaksın..
Seni yıkamazsam
benimle payın
olmaz... ve
dostum da
olamazsın.

Öyleyse sözlerimi geri
alıyorum. Yalnız ayaklarımı
değil, ellerimi ve
başımı da
yık.

Yıkamış olan
tamamen temizdir.
Ayakların yıkanmasından
başka ihtiyacı yoktur.
Şimdi sizler de
temizsiniz.

...ama
hepiniz değil.

Öğretmenin yaptığı
utanç verici!
Bu kölelerin işi!

İsa bunları
söylerken
Yahuda
İskaryot'u
düşünüyordu...

İşini bitirdiğinde şöyle dedi:

Sizin için ne yaptığımı
anlıyor musunuz? Beni öğretmen
ve Rab diye çağırıyorsunuz.
Öyleyim. Ben efendiniz
olduğum halde kendimi
sizin köleniz yaptım.
Size yaptığımın aynısını
birbirinize yapmanız
için size bir örnek verdim.

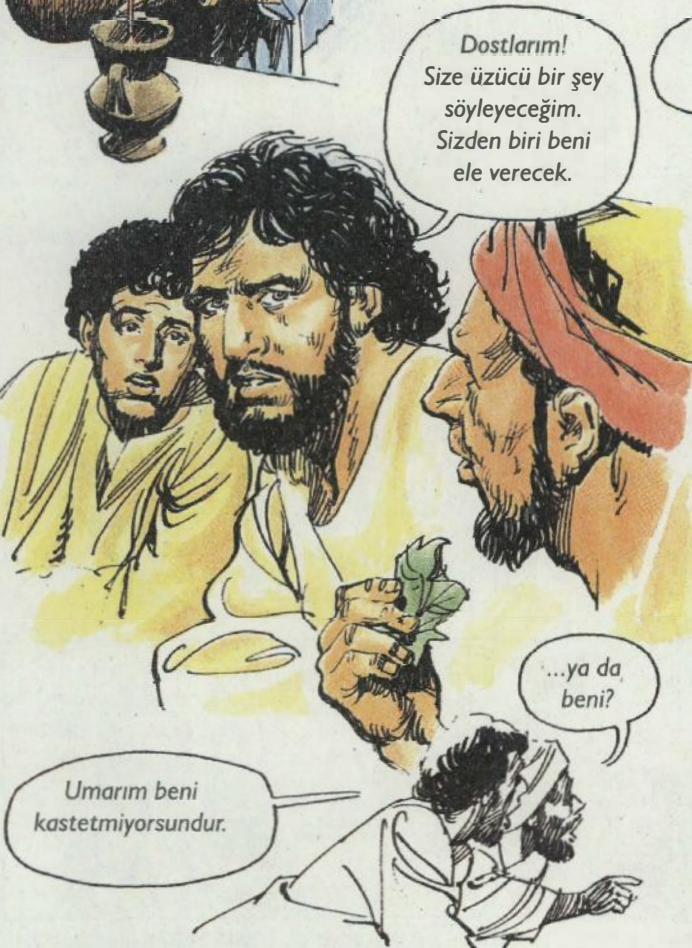
...“Ben acı çekmeden önce bu Fışh yemeğini sizinle birlikte yemeği çok arzulamıştım. Size şunu söyleyeyim, Fışh yemeğini, Tanrı'nın egemenliğinde yetkinliğe erişeceği zamana dek, bir daha yemeyeceğim.” Ayrıca aralarında hangisinin en üstün sayılacağı konusunda bir çekişme oldu. İsa onlara, “Ulusların kralları, kendi uluslarına egemen kesilirler. İleri gelenleri de kendilerine iyiliksever unvanını yakıştırırlar” dedi. “Ama siz böyle olmayacaksınız. Aranızda en büyük olan, en küçük gibi olsun; yöneten, hizmet eden gibi olsun.”

Yuhanna 13:2-15 + 21-30

Akşam yemeği sırasında İblis, Simun İskaryot'un oğlu Yahuda'nın yüreğine İsa'ya ihanet etme isteğini koymuştu bile. İsa, Baba'nın her şeyi kendisine teslim ettiğini, kendisinin Tanrı'dan çıkıp geldiğini ve Tanrı'ya

döneceğini biliyordu. Yemekten kalktı, üstlüğünü bir yana koydu, bir havlu alıp beline doladı. Sonra bir leğene su doldurup öğrencilerin ayaklarını yıkamaya ve beline doladığı havluyla kurulamaya başladı. İsa, Simun Petrus'a geldi.

İsa ve öğrencileri atalarının büyük çıkıştan önce Mısır'da çektiği sıkıntıları anımsamak amacıyla yemeğin başında acı salata yediler.

...Simun, "Ya Rab, ayaklarımı sen mi yıkayacaksın?" dedi. İsa ona şu yanıtı verdi: "Ne yaptığımı şimdi anlayamazsın, ama sonra anlayacaksın." Petrus, "Benim ayaklarımı asla yıkamayacaksın!" dedi İsa, "Yıkamazsam yanımda yerin olmaz" diye yanıtladı. Simun Petrus, "Ya Rab, o halde yalnız ayaklarımı değil, ellerimi ve başımı da yıka!" dedi. İsa ona dedi ki, "Yıkamış olan tamamen temizdir; ayaklarının yıkanmasından başka şeye ihtiyacı yoktur. Sizler temizsiniz, ama hepiniz değil." İsa, kendisine kimin ihanet edeceğini biliyordu. Bu nedenle, "Hepiniz temiz değilsiniz" demişti. Onların ayaklarını yıkadıktan sonra giyiniş yine sofraya oturdu. "Siz ne yaptığımı anlıyor musunuz?" dedi. "Siz beni Öğretmen ve Rab diye çağırıyorsunuz. Doğru söylüyorsunuz, öyleyim.

İsa söyle bana, kim bu?

Lokmayı yemeğe batırıp kime verirsem...

... Odur.

Yapacağını tez yap!

Gördün mü? Ne onur!

Evet, bu Yahuda'yı onurlandıran bir işaret değil mi?

...gece olmuştu.

Ben Rab ve Öğretmen olduğum halde ayaklarınızı yıkadım; öyleyse siz de birbirinizin ayaklarını yıkamalısınız. Size yaptığının aynısını yapmanız için bir örnek gösterdim. İsa bunları söyledikten sonra ruhunda derin bir sıkıntı duydu. Açıkça konuşarak, "Size doğrusunu söyleyeyim, sizden biri bana ihanet edecek" dedi. Öğrenciler, kimden söz ettiğini merak ederek birbirlerine baktılar. Öğrencilerinden biri

Lokmayı aldıktan sonra Yahuda kalkıp dışarı çıktı...

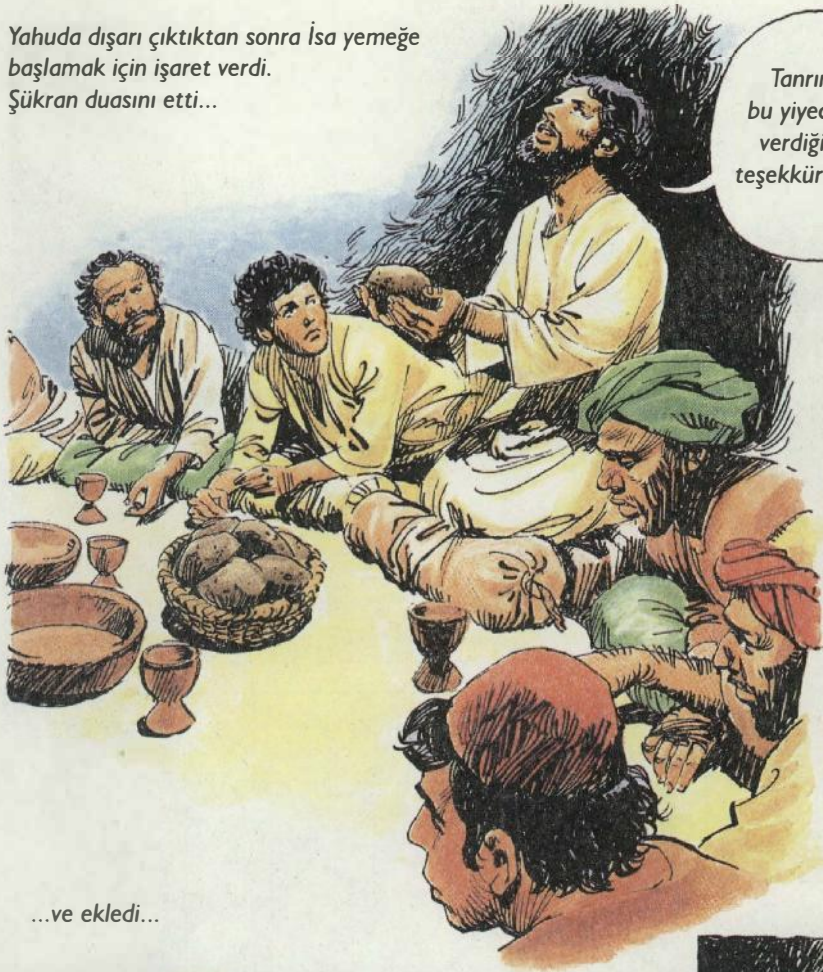
Yahuda nereye gidiyor?

Bilmem. Belki İsa ona birşeyler almasını ya da...

...Her Fışık Bayramı'nda yaptığımız gibi fakirlere birşeyler vermesini söylemiştir.

İsa'nın göğsüne yaslanmıştı. İsa onu severdi. Simun Petrus bu öğrenciye, kimden söz ettiğini İsa'ya sorması için işaret etti. O da İsa'nın göğsüne yaslanmış durumda, "Ya Rab, kimdir o?" diye sordu. İsa, "Lokmayı sahana batırıp kime verirsem odur" diye yanıtladı. Sonra lokmayı batırıp Simun İskaryot'un oğlu Yahuda'ya verdi. Yahuda lokmayı alır almaz Şeytan onun içine girdi. İsa da ona, "Yapacağını tez yap!" dedi. Sofrada oturanların hiçbiri, İsa'nın ona bu sözleri neden söylediğini anlamadı. Para kutusu Yahuda'da olduğundan, bazıları İsa'nın ona, "Bayram için bize gerekli şeyleri al" ya da, "Yoksullara bir şey ver" demek istediğini sandılar. Yahuda lokmayı aldıktan hemen sonra dışarı çıktı. Gece olmuştu.

Yahuda dışarı çıktıktan sonra İsa yemeğe başlamak için işaret verdi. Şükran duasını etti...

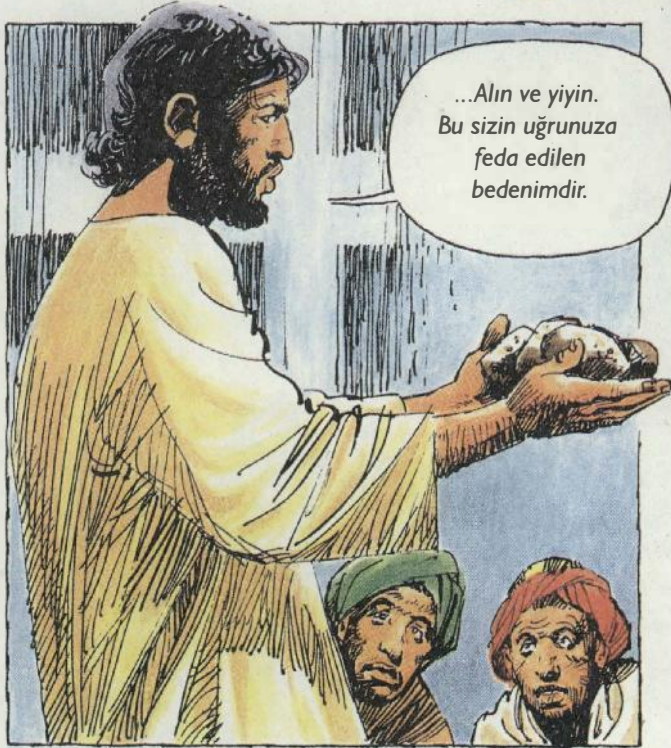

Tanrımız,
bu yiyecekleri
verdiğin için
teşekkür ederiz.

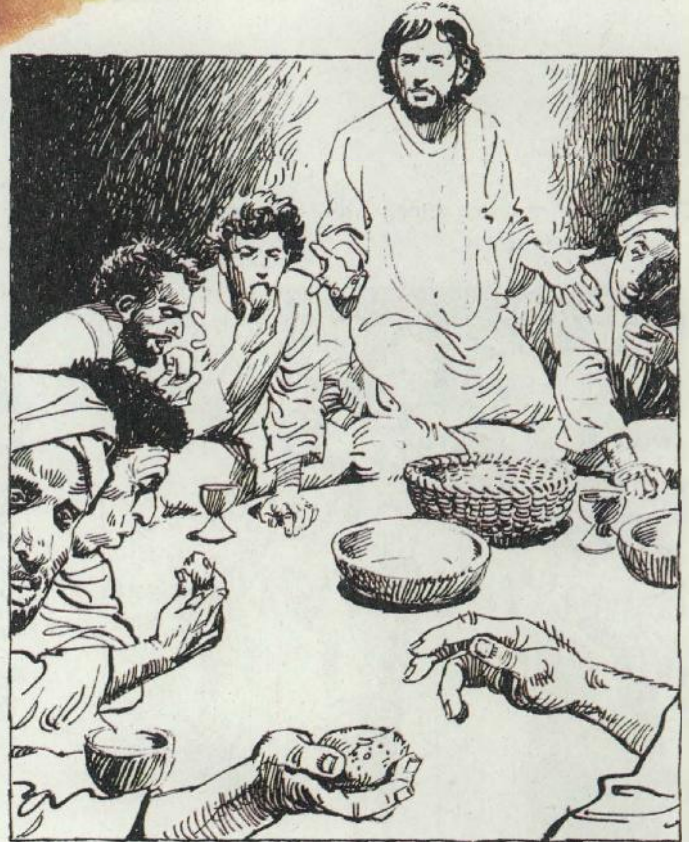
Sonra ekmeği bölüp onlara verdi...

...ve ekledi...

...Alın ve yiyin.
Bu sizin uğrunuzda
feda edilen
bedenimdir.

Luka 22: 19-20

Sonra eline ekmeğe aldı, şükredip ekmeği böldü ve onlara verdi. "Bu sizin uğrunuzda feda edilen bedenimdir. Beni anmak için böyle yapın" dedi. Aynı şekilde, yemekten sonra kaseyi alıp şöyle dedi: "Bu kase, sizin uğrunuzda akıtılan kanımla gerçekleşen yeni antlaşmadır."

Ekmeği yedikten sonra İsa
kaseyi aldı ve şükretti...

Bizleri üzüm
suyuyla sevindiren
Tanrımız,
sana teşekkür ederiz.

...ve devam etti...

Günahları bağışlansın diye birçokları uğruna
akıtılan kanımla gerçekleşen bu yeni antlaşma
kasesini alın...

...ve beni anmak için böyle yapın.

Sonra İsa ve öğrencileri yemeği bitirip Fışh Bayramı'yla
ilgili ilahiler söylediler.

Kudüs'ten ayrılmalarının ardından...

Bizi nereye
götürüyor?

İsa ve öğrencileri Kidron Vadisi'nden aşağı yürürler...

Kidron Nehri'ni geçtikten sonra Zeytin Dağı'na tırmanmaya başlarlar.

Dostlarım! Sizi uyarıyorum:
Bu gece hepiniz benden
utanacak ve beni
terkedeceksiniz.

Belki diğerleri
utanır ama ben
utanmam! Seninle
ölmem gerekse
bile seni asla
inkar etmeyeceğim!

Petrus... Bu gece horoz
iki kez ötmeden sen beni
üç kez inkar edeceksin!

Getsemani denilen bahçeye giderler..

Siz burada oturun...
Ben, Petrus, Yakup ve
Yuhanna ile biraz daha
ileriye gideceğim.

Markos 14:26-72

İlahi söyledikten sonra dışarı çıkıp Zeytin Dağı'na doğru gittiler. Bu arada İsa öğrencilerine, "Hepiniz sendeleyip düşeceksiniz" dedi. "Çünkü şöyle yazılmıştır: 'Çobanı vuracağım, Koyunlar darmadağın olacak.' Ama ben dirildikten sonra sizden önce Celile'ye gideceğim." Petrus O'na, "Herkes sendeleyip düşse bile ben düşmem" dedi. "Sana doğrusunu söyleyeyim" dedi İsa, "Bugün, bu gece, horoz iki kez ötmeden sen beni üç kez inkar edeceksin." Ama Petrus üsteleyerek, "Seninle birlikte ölmem gerekse bile seni asla inkar etmem" dedi. Öğrencilerin hepsi de aynı şeyi söyledi. Sonra Getsemani denilen yere geldiler. İsa öğrencilerine, "Ben dua ederken siz burada oturun" dedi. Petrus'u, Yakup'u ve Yuhanna'yı yanına aldı. Hüzünlenmeye ve...

İsa üç öğrencisini yanına aldı...

İsa rahat bulmak için öğrencilerinin yanına döner ama...

...ağır bir sıkıntı duymaya başlamıştı. Onlara, "Ölesiye kederliyim" dedi. "Burada kalın, uyanık durun." Biraz ilerledi, yüzüstü yere kapanıp dua etmeye başladı. "Mümkünse o saati yaşamayayım" dedi. "Abba, Baba, senin için her şey mümkün, bu kaseyi benden uzaklaştır. Ama benim değil, senin isteğin olsun." Öğrencilerinin yanına döndüğünde onları uyumuş buldu. Petrus'a "Simun" dedi, "Uyuyor musun? Bir saat uyanık kalamadın mı? Uyanık durup dua edin ki, ayartılmayasınız. Ruh isteklidir, ama beden güçsüzdür." Yine uzaklaştı, aynı sözleri tekrarlayarak dua etti. Geri geldiğinde öğrencilerini yine uyumuş buldu. Onların göz kapaklarına ağırlık çökmüştü. İsa'ya ne diyeceklerini bilemiyorlardı. İsa üçüncü kez yanlarına döndü. "Hala uyuyor, dinleniyor musunuz?" dedi. "Yeter saat geldi. İşte İnsanoğlu günahkârların eline veriliyor. Kalkın gidelim. İşte bana ihanet eden geldi!"

Uyanık durup dua edin ki ayartılmayasınız!

Görüyorsunuz ruh isteklidir ama beden güçsüzdür.

Bu sırada bahçenin girişinde...

Yahuda ağaçların altı çok karanlık. Bu İsa neye benziyor? Kimi tutuklayacağız?

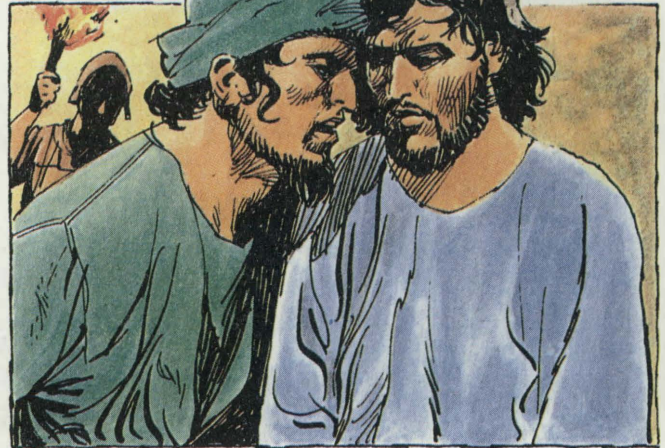
Kimi öpersem aradığınız adam odur.

Saatim geldi! İşte günahkarların eline veriliyorum. Kalkın! Gidelim! İşte beni ele veren geliyor.

İyi akşamlar Rabbi!

...Tam o anda, İsa daha konuşurken, Onikilerden biri olan Yahuda çıkageldi. Yanına başkahinler, dinbilginleri ve ileri gelenler tarafından gönderilmiş kılıçlı sopalı bir kalabalık vardı. İsa'ya ihanet eden Yahuda, "Kimi öpersem, İsa O'dur. O'nu tutuklayın, güvenlik altına alıp götürün" diye onlarla sözleşmişti. Gelir gelmez İsa'ya yaklaştı. "Rabbi" diyerek O'nu öptü. Onlar da İsa'yı yakalayıp tutukladılar. İsa'nın yanında bulunanlardan biri kılıcını çekti, başkahinin kölesine vurup kulağını uçurdu. İsa onlara, "Niçin bir haydutmuşum gibi beni kılıç ve sopalarla yakalamaya geldiniz?" dedi. "Hergün tapınakta, yanbaşınızda öğretiyordum, beni tutuklamadınız. Ama bu Kutsal Yazılar yerine gelsin diye oldu." O zaman öğrencilerinin hepsi onu bırakıp kaçtı. İsa'nın ardından sadece keten beze sarınmış...

İlk şokun ardından İsa'nın öğrencileri kendilerini toparladılar...

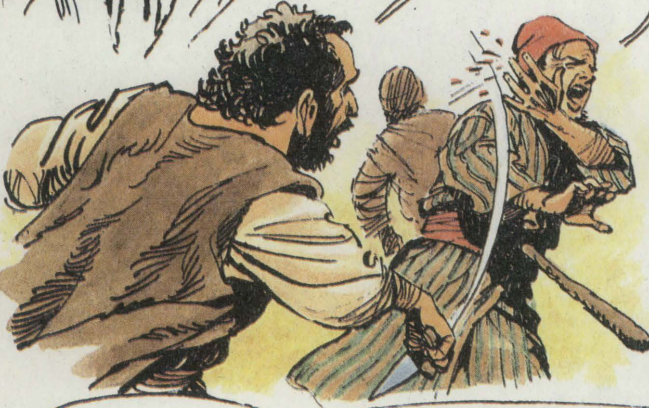

...ve bunu hayatın boyunca unutmayacaksınız!

AHHH!

Gece bizi tutuklamak için böyle gizlice geldiniz. Gösteririm ben size!

Petrus, kılıcını yerine koy!

Kılıç çekenlerin hepsi kılıçla ölecektir!

Size karşı bir isyan mı başlattım? Beni neden kılıç ve sopalarla yakalamaya geldiniz?

Hergün tapınakta ders veriyordum. Beni tutuklamadınız. Ama bu sizin saatiniz... Karanlığın hüküm sürdüğü saat.

İsa onların kendisini tutuklamalarına izin verir. Bunu gören öğrenciler O'nu bırakır, kaçarlar.

...bir genç gidiyordu. Bu genç de yakalandı. Ama keten bezden sıyrılıp çıplak olarak kaçtı. İsa'yı görevli başkahine götürdüler. Bütün başkahinler, ileri gelenler ve din bilginleri de orada toplandı. Petrus, İsa'yı başkahinin avlusunun içine kadar uzaktan izledi. Avluda nöbetçilerle birlikte ateşin başında oturup ısınmaya başladı. Başkahinler ve Yüksek Kurul'un öteki üyeleri, İsa'yı ölüm cezasına çarptırmak için kendisine karşı tanık arıyor, ama bulamıyorlardı...

Asker bölüğü İsa'yı Zeytin Dağı'ndan alıp Kudüs'e götürdüler.

O'nu nereye götürüyorlar?

Uzaktan onları takip edeceğim.

O'nu başkahinin evine götürüyorlar.

Avluya girip ne yapmayı planladıklarını öğrenmeye çalışayım.

...Birçok kişi O'na karşı yalan yere tanıklık ettiyse de, tanıklıkları birbirine tutmadı...

Bu yeni gelene
güvenmiyorum...

...O da İsa'yla
birlikte
değil miydi?

Sen kimden söz ediyorsun?
Nasıralı İsa mı?
Ben O'nu tanımam bile!

Ben sadece geçiyordum.
Bu gece bir hayli soğuk.
Isınmak için geldim.

Gerçekten mi? Ama
şüpheli davranıyorsun.
Sen de O'nun
öğrencisisin.

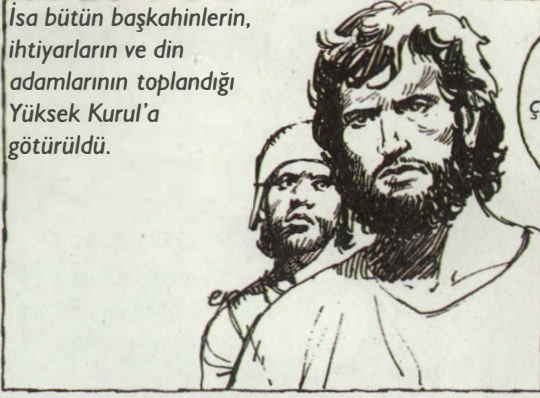
Dinle beni!
Sana o adamı...

...tanımadığımı
söylüyorum!

Bu sırada yetkililerin konutunda...

İsa bütün başkahnlerin, ihtiyarların ve din adamlarının toplandığı Yüksek Kurul'a götürüldü.

Sizleri Nasıralı İsa'nın davasını incelemek üzere çağırdım. Çünkü ulusumuzun yüce çıkarları tehlike içindedir.

Sansasyonel davranışları kamu düzenini bozuyor. Tapınağa ve dinimize yönelik devrimci ifadeleri yüzünden O'nu tutukladım...

...O'nu mahkememize getirdim. Böylelikle kendi yasalarımıza göre O'nu yargılayabiliriz. Tanıkları içeri getirin!

O'nun, "Tapınağı yıkın, ben onu üç günde yeniden kurarım!" dediğini duydum.

Buna inanmak çok zor. Tanrı'nın yüceliğine ve Tapınağa karşı konuşmaya cüret etti.

Hayır! O böyle söylemedi! Aslında "Elle yapılmış bu tapınağı yıkacağım ve üç günde, elle yapılmamış başka bir tapınak kuracağım!" dedi.

Kayda geçiyorum: Tanıklıklar birbirini tutmuyor. İsa hiçbir şeye yanıt vermedi. Kurul ikiye bölündü ve birbirine girdi.

Bazıları kalkıp O'na karşı yalan yere şöyle tanıklık ettiler: "Biz O'nun, Elle yapılmış bu tapınağı yıkacağım ve üç günde, elle yapılmamış başka bir tapınak kuracağım" dediğini işittik." Ama bu noktada bile tanıklıkları birbirini tutmadı. Sonra başkahn topluluğun ortasında ayağa kalkarak İsa'ya, "Hiç yanıt vermeyecek misin? Nedir bunların sana karşı ettiği bu tanıklıklar?" diye sordu. Ne var ki İsa susmaya devam etti, hiç yanıt vermedi. Başkahn O'na yeniden, "Yüce Olan'ın Oğlu Mesih sen misin?" diye sordu. İsa, "Benim" dedi. "Ve sizler, İnsanoğlu'nun Kudretli Olan'ın sağında oturduğunu ve göğün bulutlarıyla geldiğini göreceksiniz." Başkahn giysilerini yırtarak, "Artık tanıklara ne ihtiyacımız var?" dedi.

Tapınakla ilgili bu tartışmaları bırakalım çünkü sanık bu sorulara yanıt vermiyor. Söyle bakalım...

...İsa, Yaşayan Tanrı'nın Oğlu, Mesih sen misin?

Evet, benim!

Ve sizler İnsanoğlu'nun Kudretli Olan'ın sağ elinde oturduğunu ve göğün bulutlarıyla geldiğini göreceksiniz!

Küfür ediyor! Artık tanıklara ne ihtiyacımız var! Bakın hepiniz küfrettiğini işittiniz!

Ölümü hak etti!

Ne düşünüyorsunuz?

Bu İsa Daniel peygamberin sözünü ettiği görümdeki İnsanoğlu'ymuş gibi davranıyor. Tanrı'nın huzuruna alınan, kendisine ulusların üzerinde tüm gücün ve yetkinin verileceği kişiymiş gibi!

Nasıl da kibir dolu bir küfür!

Kaydediyorum: Tüm yargıçlar O'nun küfürleri üzerine çok öfkeleniler ve başkahin öfkesini, giysilerini yırtarak gösterdi.

"Küfürü işittiniz. Buna ne diyorsunuz?" Hepsi İsa'nın ölüm cezasını hak ettiğine karar verdiler. Bazıları O'nun üzerine tükürmeye, gözlerini bağlayarak O'nu yumruklamaya başladılar. "Haydi, peygamberliğini göster!" diyorlardı. Nöbetçiler de O'nu aralarına alıp tokatladılar. Petrus aşağıda, avludayken, başkahinin hizmetçi kızlarından biri geldi. Isınmakta olan Petrus'u görünce onu dikkatle süzüp, "Sen de Nasıralı İsa'yla birlikteydin" dedi.

Dava karara bağlandı! Ancak her ölüm kararı için...

...Roma valisinin iznini almak zorundayız.

Evet, bu doğru. Ölüm kararlarını yalnızca o verebilir ya da verilen idam cezasını yalnızca o onaylar. İsa'yı Yeruşalim'de Fisih Bayramı'nı izleyen vali Pilatus'a göndereyim.

Ürüü..üüü

Bu sırada avludaki ateşin etrafında...

İsa'yla birlikte olanlardan olmama hiç şaşırımdım.

Evet sen de Celileli'sin! Aksanından anlaşılıyor!

Size daha önce de söyledim ve Tanrı'nın adıyla yemin ederim ki O'nu tanımıyorum!

Ama... Ah!

Ürüü...üüü
Ürüü...üüü

Petrus ise bunu inkar ederek, "Senin neden söz ettiğini bilmiyorum, anlamıyorum dedi ve dışarıya, dış kapının önüne çıktı. Bu arada horoz öttü. Hizmetçi kız Petrus'u görünce çevrede duranlara yine, "Bu adam onlardan biri" demeye başladı. Petrus tekrar inkâr etti. Çevrede duranlar az sonra Petrus'a yine, "Gerçekten onlardansın; sen de Celileli"sin dediler. Petrus kendine lanet okuyup ant içerek, "Sözünü ettiğiniz o adamı tanımıyorum" dedi. Tam o anda horoz ikinci kez öttü. Petrus, İsa'nın kendisine, "Horoz iki kez ötmeden beni üç kez inkâr edeceksin" dediğini hatırladı ve hüngür hüngür ağlamaya başladı.

İsa'nın sözlerini şimdi hatırlıyorum: "Horoz iki kere ötmeden, sen beni üç kez inkâr edeceksin" demişti. Korkağın biriyim ben!

Yahuda Yüksek Kurul'un İsa'yı ölümüne mahkum ettiğini öğrendi.

Pişmanlıkla dolu ve aldığı otuz gümüşü geri vermek için Yüksek Kurul'a koştu...

Yazıklar olsun bana! Günah işledim! Suçsuz birini ele verdim!

Paranızı istemiyorum!

Bu senin sorunun, bizim değil!

Suçsuz bir adama ihanet ettim!

Yahuda büyük bir umutsuzlukla oradan ayrıldı ve kendini astı...

Ertesi sabah İsa vali Pilatus'a götürüldü

Matta 27:3-5

İsa'ya ihanet eden Yahuda, O'nun mahkum edildiğini görünce yaptığına pişman oldu. Otuz gümüşü başkahlilere ve ileri gelenlere geri götürdü. "Ben suçsuz birini ele vermekle günah işledim" dedi. Onlar ise "Bundan bize ne? Onu sen düşün" dediler. Yahuda paraları tapınağın içine fırlatarak oradan ayrıldı, gidip kendini astı.

Git ve valiye mahkemesine, kendisini Mesih ve Yahudilerin Kralı olarak tanıtan bu adamı getirdiğimizi söyle!

Ama biz Yahudi olmayan birinin konağına giremeyiz. Yoksa Fısh yemeğini yiyemeyiz.

Burada bekleyin! Vali mahkemenin avluya bakan balkonuna çıkacak.

Bu adamı neyle suçluyorsunuz?

Onu size getirdik çünkü kimseyi idam etme yetkimiz yok...

...Kamu düzenini bozan bir tahrikçiyi yakalama çabalarınızdan ötürü sizi kutlarım.

Vali Pilatus, mahkememiz bu adamı ölüm cezasına çarptırdı.

Saniği konağa getirin. Onu kendim dinleyeceğim!

Kendini Mesih ve Yahudilerin Kralı olarak tanıtmakla suçlanıyorsun.

Benim krallığım bu dünyadan değildir. Krallığım bu dünyadan olsaydı yandaşlarım Yahudilere teslim edilmemem için savaşlardı.

Yuhanna 18:28-19:16

Sabah erkenden Yahudi yetkililer İsa'yı Kayafa'nın yanından alarak vali konağına götürdüler. Dinsel kuralları bozmamak ve Fısh yemeğini yiyebilmek için kendileri vali konağına girmediler. Bunun üzerine Pilatus dışarı çıkıp yanlarına geldi. "Bu adamı niye suçluyorsunuz?" diye sordu. Ona şu karşılığı verdiler: "Bu adam kötülük eden biri olmasaydı, O'nu sana getirmezdik." Pilatus, "O'nu siz alın, kendi yasanıza göre yargılayın" dedi. Yahudi yetkililer, "Bizim hiç kimseyi ölüm cezasına çarptırma yetkimiz yok" dediler. Bu, İsa'nın nasıl öleceğini belirtmek için söylediği sözler yerine gelsin diye oldu. Pilatus yine vali konağına girdi. İsa'yı çağırıp O'na, "Sen Yahudiler'in Kralı mısın?" diye sordu. İsa şöyle karşılık verdi: "Bunu kendiliğinden mi söylüyorsun, yoksa başkaları mı sana söyledi?" Pilatus, "Ben Yahudi miyim?" dedi. "Seni bana kendi ulusun ve başkahnlerin teslim ettiler. Ne yaptın?" İsa, "Benim krallığım bu dünyadan değildir" diye

Kralmışın, öyle mi?

Evet, Ben bir Kralım!

Ben gerçeğe tanıklık etmek için doğdum; bunun için dünyaya geldim. Gerçekten yana olan herkes sesimi işitir.

Gerçek mi? Ne gerçeği?

Tehlikeli bir tahrikçiyse değil de daha çok bir filozof ya da fanatikle uğraşıyorum. Ama bu Ferisiler'in İsa'ya duydukları öfkenin nedeni başka. Asıl bu nedeni öğrenmeliyim. Eğer kullanılmak istemiyorsam bu işi bir kez daha düşünmeliyim.

Saniği nezarethaneye götürün!

Hey! İşte kendisini Kral zanneden adam geldi!

Kral mı?

Böyle buyurun Majesteleri! Sizinle biraz eğlenelim...

Otur buraya!

Ah! Ne güzel bir kraliyet kaftanı!

Bu tam size göre majesteleri!

Ama kralın tacı eksik!

İşte şimdi oldu!

İşte asanız da burada!

Ve şimdi arkadaşlar gidip O'na, "Selam sana Yahudilerin Kralı!" diyelim!

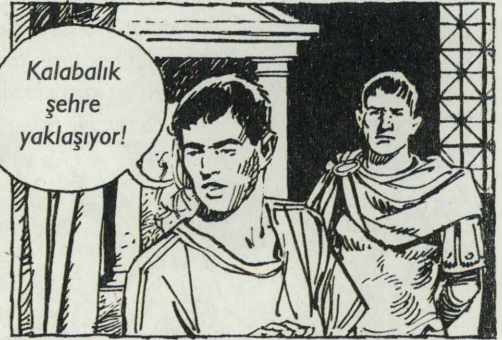

Bu sırada Pilatus...

Selam sana Yahudilerin Kralı!

Kalabalık şehre yaklaşıyor!

...karşılık verdi. "Krallığım bu dünyadan olsaydı, yandaşlarım, Yahudi yetkililere teslim edilmemem için savaşırıld. Oysa benim krallığım buradan değildir." Pilatus, "Demek sen bir kralısın,öyle mi?" dedi. İsa, "Kral olduğumu sen söylüyorsun" karşılığını verdi. "Ben gerçeğe tanıklık etmek için doğdum, bunun için dünyaya geldim. Gerçekten yana olan herkes benim sesimi işitir." Pilatus, O'na, "Gerçek nedir?" diye sordu. Bunu söyledikten sonra Pilatus yine dışarıya, Yahudiler'in yanına çıktı. Onlara, "Ben O'nda hiçbir suç görmüyorum"dedi. "Ama sizin bir geleneğiniz var, her Fıfış Bayramı'nda sizin için birini salveriyorum. Yahudiler'in Kralı'nı sizin için salvermemi ister misiniz?" Onlar yine, "Bu adamı değil, Barabba'yı isteriz!" diye bağıştılar.

Oysa Barabba bir hayduttu. O zaman Pilatus İsa'yı tutup kamçılattı. Askerler de dikenlerden bir taç örüp O'nun başına geçirdiler. Sonra O'na mor bir kaftan giydirdiler. Önüne geliyor, "Selam, ey Yahudiler'in Kralı!" diyor, yüzüne tokat atıyorlardı. Pilatus yine dışarı çıktı. Yahudiler'e, "İşte, O'nu dışarıya, size getiriyorum. O'nda hiçbir suç bulmadığımı bilirsiniz" dedi...

Yarın Fışış Bayramı.
Yahudiler'in kutsal saydıkları
ulusal bayram...

...ve mahkeme avlusu
şimdiden sizi görmek
isteyenlerle dolu.

...Ve tabii sizden onların
seçtiği mahkumu
salıvermenizi istiyorlar.

Biliyorum
ve bunun için
bir fikrim var.

Hepimiz Barabba'nın
salıverilmesi
konusunda anlaştık!

Anlaştık!
Barabba!

Romalılar'ın üstesinden
gelmek için her türlü terörist
saldırıdan korkmayan
gerçek bir asi.

Biz isyancıların
Barabba gibi
bir adama
ihtiyacı var!

Yeruşalim Halkı! Lütfen sakin olun.
Fışış Bayramınızı huzur içinde kutlamanızı
ve bütün hacılara yeterince verileceğine
inanmanızı istiyorum.

Roma ordusunun güçlendirildiğini ve çıkabilecek herhangi bir sorunu önlemek için Antonia Kalesi'nde bulunduğunu sizlere hatırlatmak isterim.

Son olarak Fıfış Bayramı geleneklerine göre sizin seçtiğiniz mahkumu serbest bırakacağım!

İki tanesi çok iyi tanınıyor: İsa ve Barabbas. Hangisini serbest bırakmamı istiyorsunuz?

Bize Barabbas'ı ver!

Çok yaşa Barabba!

Barabba'yı serbest bırakın!

Nasıralı İsa mı dedi? Hani şu büyük peygamber? Romalılar O'nu tutukladılar mı?

Ne zaman? Ve hangi gerekçeyle?

Anlaşılan halka haber verilmemiş. Yoksa gelip İsa'dan yana gösteri yapalardı.

Ne tuhaf bir halk! Suçsuz ve bilge bir adam yerine bir asiyi tercih ediyorlar.

Oysa ki Ferisiler'in planını bozduğumu sanıyordum.

Daha çok isyancıları ve yabancıları görüyorum. Ne üzücü!

Sessizlik! Bu iki tutukluyu size getireceğim. O zaman onları görün ve daha iyi bir seçim yaparsınız.

Muhafızlar! İsa'yı ve Barabba'yı buraya getirin!

Bu adama bakın!

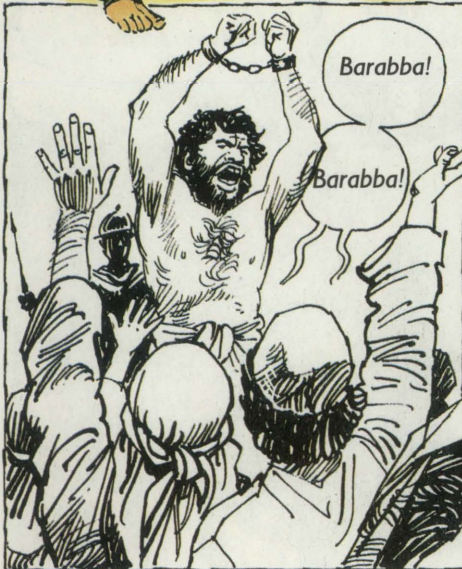
Hayır, İsa değil, Barabba!

Barabba! Barabba'yı istiyoruz. Onu serbest bırak!

Çarmıha ger! İsa'yı çarmıha ger! O ölümü hak ediyor!

Evet, Barabba deyin! Ulusumuza büyük bir hizmet etmiş olacaksınız.

İsa insanları aldatıyor! Yoldan çıkarıyor! O ölümü hak etti!

Barabba!

Barabba!

Nasıralı İsa'yı ölüme göndermekten utanmıyor musunuz?

Hastaları, körleri, felçlileri iyileştiren, fakirlere, sömürülmüşlere ve terk edilmişlere umut veren böyle bir peygamberi hem de!

Ah! Baksana ne korkunç! İsa'yı dövüyorlar!

Bizler de O'nun beklediğimiz Mesih olduğunu sanmıştık.

Sizler İsa'yı sorgulamam ve çarmıha germem için beni zorluyorsunuz. O'nu siz alın ve kendiniz çarmıha gerin! Bana göre O masumdur!

Bizim, idamı gerçekleştirme yetkimiz yok ama yasamıza göre O ölmelidir çünkü kendisinin Tanrı'nın Oğlu olduğunu iddia ediyor.

Dikkat et Pilatus! Başına iş açıyorsun!

İsa kral olduğunu iddia ediyor. Böylelikle de Roma kralı Sezar'a karşı gelmiş oluyor. Eğer onu serbest bırakırsan bundan böyle Sezar'ın dostu olamazsın.

Lütfen efendim, pozisyonunuzu riske atmayın. Alt tarafı bir Yahudi, size ne?

O'nun masum bir adam olduğu konusunda ısrar etmeyin. Kendi halkının önderleri O'nun ölmesini istiyor. Eğer O'nu serbest bırakacak olursanız sizi İmparator Tiberius'a şikayet ederler.

Böylece İsa, başındaki dikenli taç ve üzerindeki mor kaftanla dışarı çıktı. Pilatus onlara, "İşte o adam!" dedi. Başkâhinler ve görevliler İsa'yı görünce, "Çarmıha ger, çarmıha ger!" diye bağırdılar. Pilatus, "O'nu siz alıp çarmıha gerin!" dedi. "Ben O'nda bir suç bulamıyorum!" Yahudiler şu karşılığı verdiler: "Bizim bir yasamız var, bu yasaya göre O'nun ölmesi gerekir. Çünkü kendisinin Tanrı Oğlu olduğunu ileri sürüyor." Pilatus bu sözleri işitince daha çok korktu. Yine vali konağına İsa'ya, "Sen nereden geliyorsun?" diye sordu. İsa ona yanıt vermedi. Pilatus, "Benimle konuşmayacak mısınız?" dedi. "Seni salıvermeye de, çarmıha germeye de yetkim olduğunu bilmiyor musun?" İsa, "Sana gökten verilmeseydi, benim üzerimde hiç bir yetkin olmazdı" diye karşılık verdi. "Bu nedenle beni sana teslim edenin günahı daha büyüktür."

Yeruşalim halkı! Kralınızı çarmıha geyim mi?

Biz Kral Sezar'dan başka kral istemiyoruz!

Bu dikenli tacı ve gülünç kaftanıyla nereden bizim kralımız oluyormuş?

Mesih mi? O.. Bizim kralımız mı? Onu alın ve çarمیha gerin!

Çarمیha gerin!

Pilatus'u kandırmaya çalışan sizler de kimsiniz?

Bu sizin işiniz!

Ben elimi saflıkta yıkıyorum.

Yargım şudur: Barabba! Yeruşalim halkının isteği üzerine bu Fısh Bayramı'nda serbest bırakıldın. Sen Nasıralı İsa! Çarمیha gerileceksin!

Çok yaşa Barabba!

Çok yaşa Barabba!

Ah! Yeruşalim'in doğru insanları İsa'yı savunmak için burada değillerdi! Sadece Barabba'nın değersiz yandaşları buradaydı!

Bunun üzerine Pilatus İsa'yı salıvermek istedi. Ama Yahudiler, "Bu adamı salıverirsen, Sezar'ın dostu değilsin!" diye bağıştılar. "Kral olduğunu ileri süren herkes, Sezar'a karşı gelmiş olur." Pilatus bu sözleri işitince İsa'yı dışarı çıkardı. Taş döşeme -İbranice de Gabbata- denilen yerde yargı kürsüsüne oturdu. Fısh Bayramı'na Hazırlık Günü'ydü. Saat on iki sularıydı. Pilatus Yahudiler'e, "İşte sizin Kralınız!" dedi. Onlar, "Yok et O'nu! Yok et, çarمیha ger!" diye bağıştılar. Pilatus, "Kralınızı mı çarمیha gereyim?" diye sordu. Başkahinler, "Sezar'dan başka kralımız yok!" karşılığını verdiler. Bunun üzerine, Pilatus İsa'yı çarمیha gerilmek üzere onlara teslim etti.

İşte Barabba'nın yerine geçen mahkum.

Merak etme sen! Biz O'na bakarız.

Kral olduğunu iddia ediyor, ona göre davranın. Krallara yaraşır biçimde yani!

O gün üç idam gerçekleşecekti ve geleneklere göre mahkum edilen her adam kırbaçlanırdı...

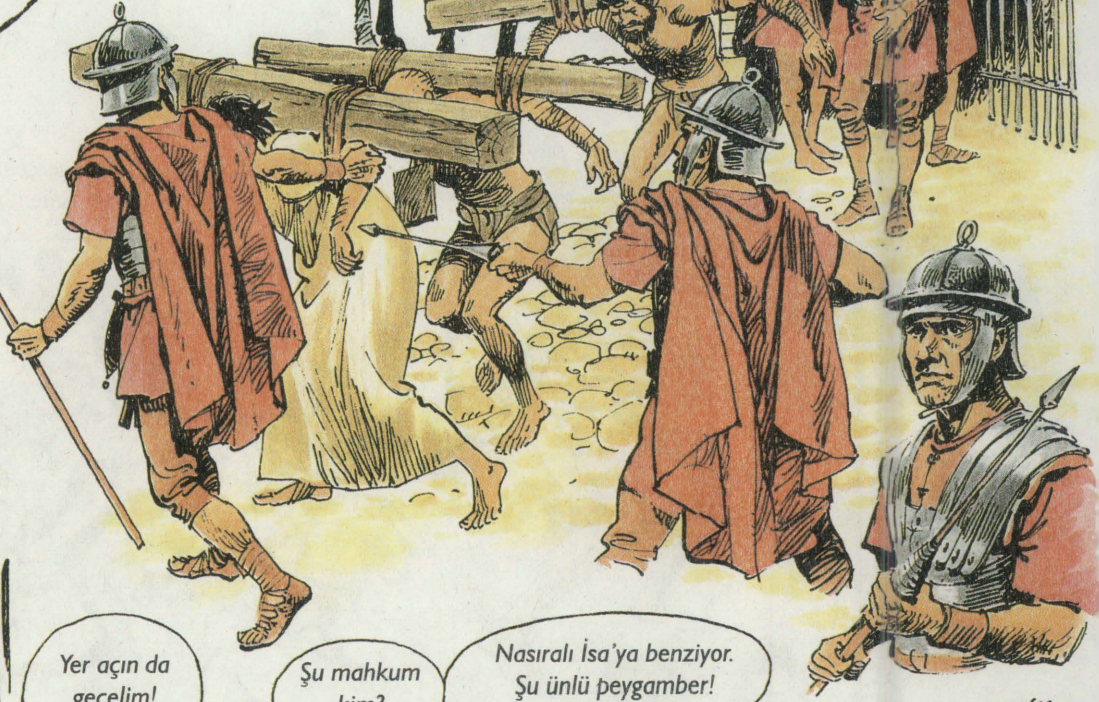
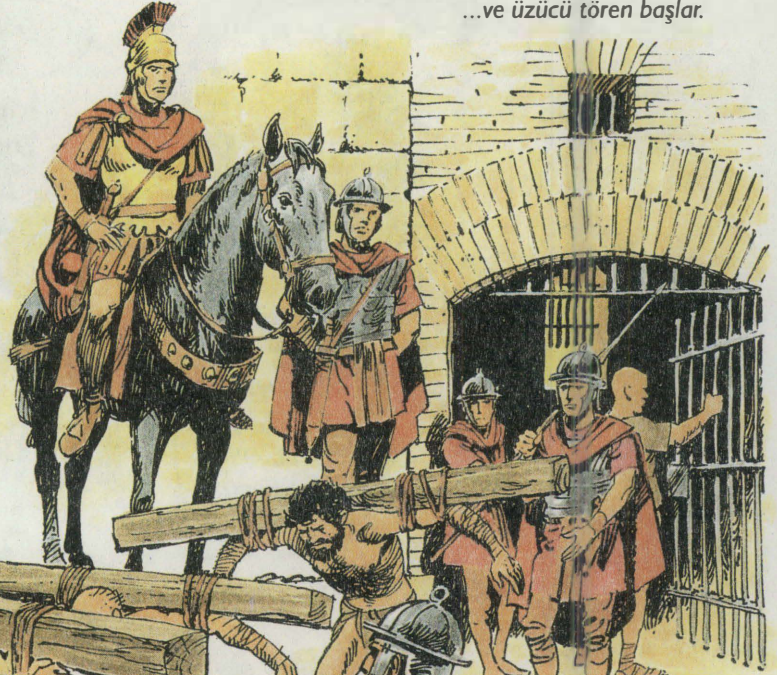
Sanırım Yahudilerin Kralı'na bu kadarı yeter.

Şimdi İsa boynunda ölüm kararını bildiren bir yazıyla birlikte kendi çarmihini taşımak zorundaydı.

...ve üzücü tören başlar.

Yer açın da geçelim!

Şu mahkum kim?

Nasıralı İsa'ya benziyor.
Şu ünlü peygamber!

Bu gördüğümüz adam yalnızca iyi şeyler yaptı:
hastaları iyileştirdi, fakirleri ve ezilenleri gözettti.
Ah! Ne büyük bir haksızlık!

Ferisiler O'ndan
nefret ettiler. Çünkü gerçeği
söyleyip ikiyüzlülüklerini
ortaya çıkardı.

Birisi
düştü!

Yuh olsun bu
Ferisilere! Nefretleri
yüzünden O'nu Romalılar'a
teslim ettiler.

Çarmıhı
taşıyamayacak
kadar güçsüz.
Kırbaçlanırken çok
kan kaybetti.

Hey! Sen! Bu mahkumun
çarmıhını Golgota'ya kadar
taşımanı emrediyorum!
Bu bir emirdir!
İtaat et!

Ben mi? Ama ben
Yeruşalim'den değilim.
Kireneli saygın bir adamım!

Akıllı ol ve
karşı çıkma.
Yoksa pişman
olursun. Romalılar
çok serttir ayrıca
Golgota da buradan
çok uzakta
değil.

Senin yerine
taşıyacağım.
Ayağa kalk!

O'na yardım et.
O masum bir adam!
Büyük peygamber
Nasıralı İsa O!

Yeruşalim kızları, neden benim için ağlıyorsunuz? Kendiniz ve çocuklarınız için ağlayın...

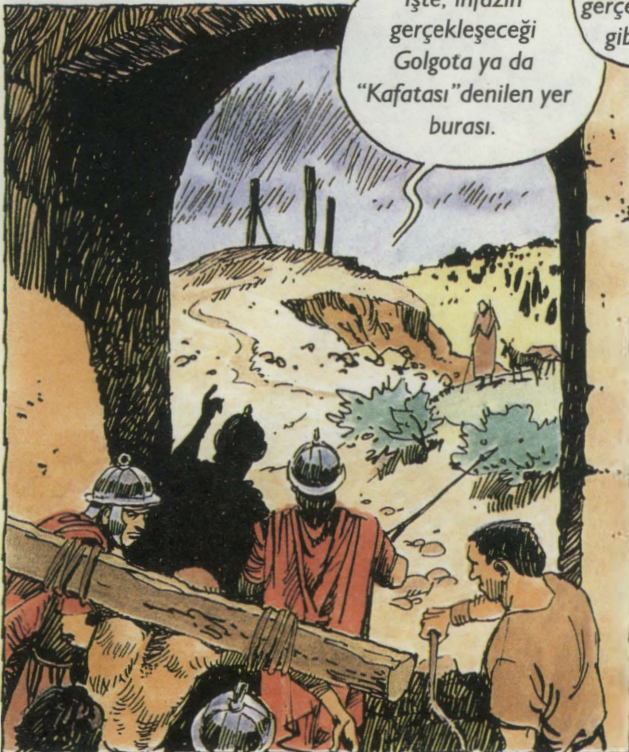
...çünkü korkunç bir cezanın Yeruşalim'e gelmesi çok uzak değildir.

İşte, infazın gerçekleşeceği Golgota ya da "Kafatası" denilen yer burası.

Uzaktan bakınca kayalar, gerçekten kafatası gibi görünüyor.

Burası gerçekten de iyi seçilmiş! Yeruşalim'e gelen herkese Romalılar'a karşı gelmenin bedelini hatırlatıyor.

Luka 23:25-56

İstedikleri kişiyi, ayaklanmaya katılmak ve adam öldürmekten hapse atılan kişiyi salıverdi. İsa'yı ise onların isteğine bıraktı. Askerler İsa'yı götürürken, kırdan gelmekte olan Simun adında Kireneli bir adamı yakaladılar, çarpmıhı sırtına yükleyip İsa'nın arkasından yürüttüler. Büyük bir halk topluluğu da İsa'nın ardından gidiyordu. Aralarında İsa için dövünüp ağıt yakan kadınlar vardı. İsa bu kadınlara dönerek, "Ey Yeruşalim kızları, benim için ağlamayın" dedi. "Kendiniz ve çocuklarınız için ağlayın. Çünkü öyle günler gelecek ki, 'Kısır kadınlara, hiç doğurmamış rahimlere, emzirmemiş memelere ne mutlu!' diyecekler. O zaman dağlara, 'Üzerimize düşün!' ve tepelere, 'Bizi örtün!' diyecekler. Çünkü yaş ağaca böyle yapırlarsa, kuruya neler olacaktır?"

Golgota'ya vardıklarında İsa'nın giysilerini acımasızca çıkardılar.

Yüzbaşı!
Saat kaç?

Öğleye
geliyor!

Başkalarını kurtardı. Eğer yaşayan
Tanrı'nın Oğlu'ysa şimdi kendisini de
kurtarsın bakalım!

Eğer sen Mesih isen,
kurtar kendini
bakalım!

Baba, onları
bağışla çünkü
ne yaptıklarını
bilmiyorlar!

Giysileri için
kura
çekeceğiz!

Susamışsındır, ölümün
ateşi bul! İşte al, biraz
ekşimiş üzüm suyu iç.

İsa'yla birlikte idam edilmek üzere ayrıca iki suçlu da götürülüyordu. Kafatası denilen yere vardıklarında İsa'yı, biri sağında öbürü solunda olmak üzere, iki suçluya birlikte çarpmıha gerdiler. İsa, "Baba, onları bağışla" dedi. "Çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar." O'nun giysilerini aralarında paylaşmak için kura çektiler. Halk orada durmuş, olanları seyrediyordu. Yöneticiler İsa'yla alay ederek, "Başkalarını kurtardı; eğer Tanrı'nın Mesihi, Tanrı'nın seçtiği O ise, kendini de kurtarsın" diyorlardı. Askerler de yaklaşık İsa'yla eğlendiler. O'na ekşi şarap sunarak, "Sen Yahudiler'in Kralı'ysan, kurtar kendini!" dediler. Başının üzerinde şu yafta vardı: YAHUDİLER'İN KRALI BUDUR. Çarpmıha asılan suçlulardan biri, "Sen Mesih değil misin? Haydi, kendini de bizi de kurtar!" diye küfür etti.

Sen Mesih değil misin?
Kendini de bizi de kurtar!

Kapa çeneni! Sen Tanrı'dan korkmaz mısın? Biz
haklı olarak cezalandırılıyor, yaptıklarımızın karşılığını
alıyoruz! Ama O suçsuz!
Yanlış bir şey yapmamıştır!

İsa, kendi egemenliğine
vardığında beni de hatırla!

Sana doğrusunu
söyleyeyim; sen bugün
benimle birlikte
cennette olacaksın.

Baba, ruhumu
ellerine teslim
ediyorum!

Şu bulutlara bakın!
Ortalık kararıyor! Oysa saat
daha öğleden sonra üç!

Bize neler
oluyor?

Ne var ki, öbür suçlu onu azarladı. "Sende Tanrı korkusu da mı yok?" diye karşılık verdi. "Sende aynı cezayı çekiyorsun. Nitekim biz haklı olarak cezalandırılıyor, yaptıklarımızın karşılığını alıyoruz. Oysa bu adam hiçbir kötülük yapmadı." Sonra, "Ey İsa, kendi egemenliğine girdiğinde beni an" dedi. İsa ona, "Sana doğrusunu söyleyeyim, sen bugün benimle birlikte cennette olacaksın" dedi. Öğleyin on iki sularında güneş karardı, üçe kadar bütün ülkenin üzerine karanlık çöktü. Tapınaktaki perde ortasından yırtıldı. İsa yüksek sesle, "Baba, ruhumu ellerine bırakıyorum!" diye seslendi. Bunu söyledikten sonra son nefesini verdi.

Birçok tutuklunun ölümünü gördüm ama hiçbiri bunun gibi değildi. Bu adam gerçekten de Tanrı'nın Oğlu'yu.

Yüzbaşı I Pilatus'tan mesaj var!

Pilatus mahkûmların bacalarının kırılmasını ve bedenlerinin çarmıhtan indirilmesini emrediyor. Yahudiler lânetlenmekten korktukları için cesetlerin Şabat Günü ortalıkta bırakılmalarını istemiyorlar.

Askerler mahkûmların bacalarını, daha çabuk ölsünler diye kırıyorlar.

Olanları gören yüzbaşı, "Bu adam gerçekten doğru biriydi" diyerek Tanrı'yı yüceltmeye başladı. Olayı seyretmek için biriken halkın tümü olup bitenleri görünce göğüslerini döve döve geri döndüler. Ama İsa'nın bütün tanıdıkları ve Celile'den O'nun ardından gelen kadınlar uzakta durmuş, olanları seyrediyorlardı. Yüksek Kurul üyelerinden Yusuf adında iyi ve doğru bir adam vardı. Bir Yahudi kenti olan Aramatya'dan olup Tanrı'nın egemenliğini umutla bekleyen Yusuf, Kurul'un kararını ve eylemini onaylamamıştı. Pilatus'a gidip İsa'nın cesedini istedi. Cesedi çarmıhtan indirip keten beze sardı, hiç kimsenin konulmadığı, kayaya oyulmuş bir mezara yatırdı. Hazırlık Günü'ydü ve Şabat günü başlamak üzereydi. İsa'yla birlikte Celile'den gelen kadınlar da Yusuf'un ardından giderek mezarı ve İsa'nın cesedinin oraya nasıl konulduğunu gördüler. Evlerine dönerek baharat ve güzel kokulu yağlar hazırladılar. Ama Şabat Günü, Tanrı'nın buyruğu uyarınca dinlendiler.

Emin olmak için böğrünü mızrakla delelim.

O zaten ölmüş!

Acele et Nikodim! Neredeyse gece olacak!

Kalbinden kan ve su akıyor

Bu sırada...

Çok yorulduğum Aramatyalı Yusuf!

İsa bir suçlu gibi öldü. Ben O'nun gerçekten de Mesih olduğuna inanıyorum.

İsa'nın cesedini almak için Pilatus'tan izin aldım. Böylece O'nu gömebilirim.

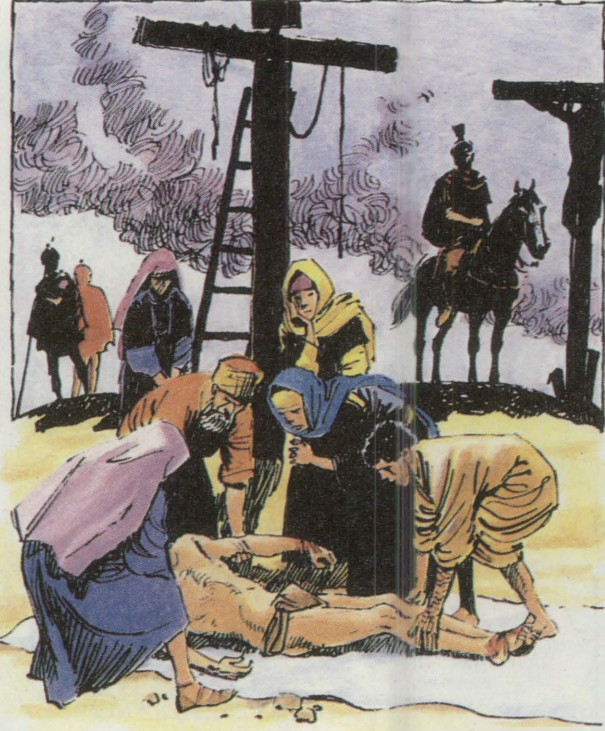
Yakınlarda bir yerde bir bahçem var. İçinde daha önce kimsenin konulmadığı yeni bir mezar da var. İsa'nın cesedini oraya gömmeye karar verdim.

O'nun ölümünü duyar duymaz mür ve sarısabır özü karışımı hazırladım. Yusuf da kefenle keten şeritler getiriyor.

Borazanlar Şabat Günü ve Fışık Bayramı için çalmadan acele edelim. Yoksa O'nu gömemeyiz.

Sonunda o ağır taş, mezarın girişine yuvarlandı.

Şabat Günü'nün ertesi sabahı kadınlar
sabah erkenden mezara giderler...

Salome, geçen
hafta İsa'nın
cesedini...

...hazırlamak için
zamanımız olmadı...

...ama bugün bu iyi
baharatla bunu
yapalım!

Mecdelli Meryem, mezarın
girişindeki taşı bize kim
yuvarlayacak?

Bilmem ama
üçümüz varız ya!

Bakın! Taşı yuvarlanmış!
Mezar açık!

Bizden önce
kim gelmiş
olabilir? Güneş
daha yeni
doğdu!

Ah ne fena! Ne korkunç!
İsa'nın cesedini
götürmüşler!

Burada değil!
Ne oldu
acaba?

Birden hatırladım,
ölümden dirileceğini
söylemiştim!

Baharatları burada
bırakalım! Koşup diğer
öğrencilere haber vereyim!

Markos 16:1-8

Şabat Günü geçince, Mecdelli Meryem, Yakup'un annesi Meryem ve Salome gidip İsa'nın cesedine sürmek üzere baharat satın aldılar. Haftanın ilk günü sabah çok erkenden, güneşin doğuşuyla birlikte mezara gittiler. Aralarında, "Mezarın girişindeki taşı bizim için kim yana yuvarlayacak?" diye konuşuyorlardı. Başlarını kaldırdıkça, o kocaman taşın yana yuvarlanmış olduğunu gördüler. Mezara girip sağ tarafta, beyaz kaftan giymiş genç bir adamın oturduğunu görünce çok şaşırdılar. Adam onlara, "Şaşırmayın!" dedi. "Çarşıya gerilen Nasıralı İsa'yı arıyorsunuz. O dirildi, burada yok. İşte O'nu yatırdıkları yer. Şimdi öğrencilerinize ve Petrus'a gidip şöyle deyin: 'İsa sizden önce Celile'ye gidiyor. Size bildirdiği gibi, kendisini orada göreceksiniz.'" Kadınlar mezardan çıkıp kaçtılar. Onları bir titreme, bir şaşkınlık almıştı. Korkularından kimseye bir şey söylemediler.

Yuhanna! Petrus!
Mezardan geliyorum
ama mezar boştu!
İsa'nın cesedi ortadan
kaybolmuş!

Gidip
biz de bir
bakalım.

Petrus
önce sen gir!

Yuhanna! Çok hızlı
gidiyorsun. Nefes
nefese kaldım.

Yuhanna!
Şuraya bak!

İsa'nın cesedinin sarılı
olduğu bezlere dokunulmamış.
Neler olduğunu çok merak
ediyorum.

Bir ceset bu şekilde kaçırılmaz.
Ya bir örtüye sarılmıştır ya da çıplak bir
şekilde kaçırılmıştır. Ama o zaman da
bezler böyle düzgün olamaz...
Çok garip...

Dilim tutuldu!
Hiçbir şey
anlamıyorum!

Yuhanna 20:1-18

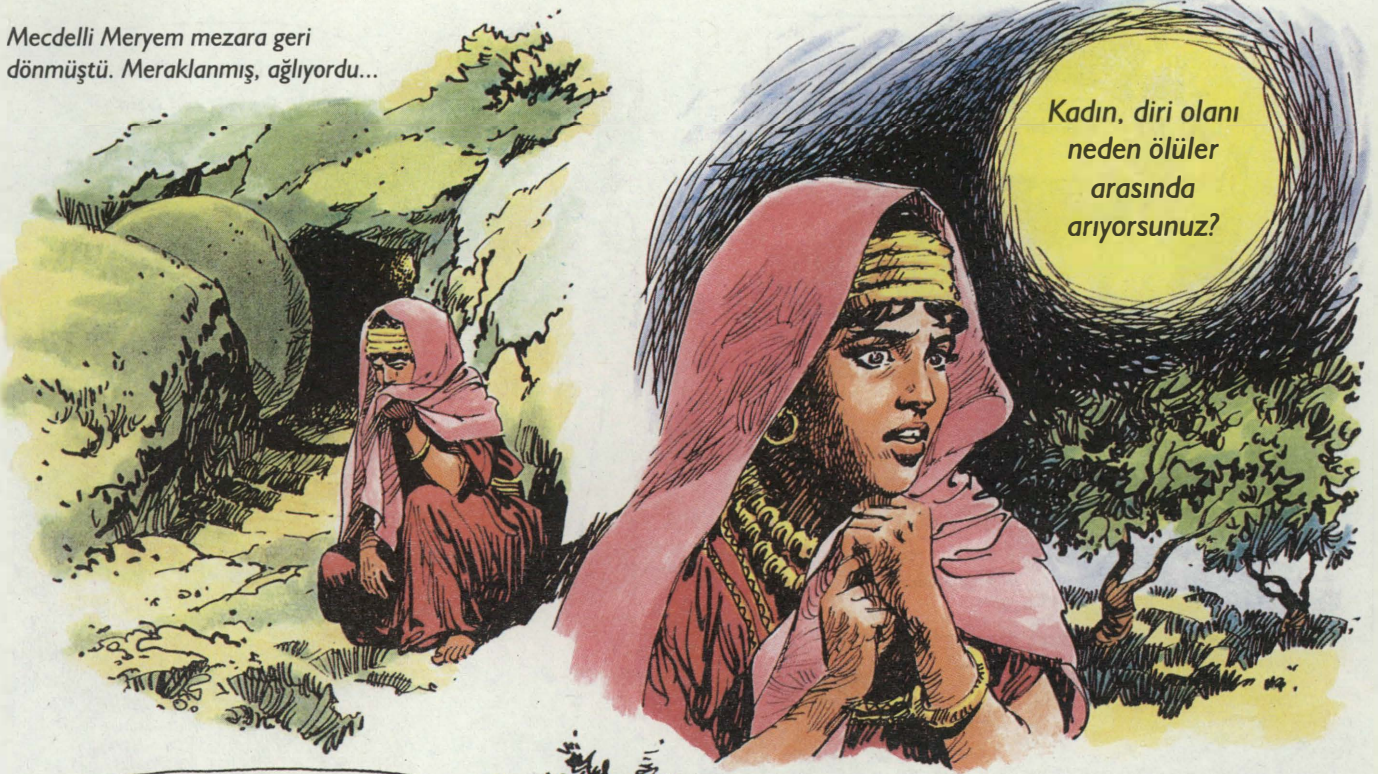
Haftanın ilk günü erkenden, ortalık daha karanlıkken Mecdelli Meryem mezara gitti. Taşın mezarın girişinden kaldırılmış olduğunu gördü. Koşarak Simun Petrus'a ve İsa'nın sevdiği öbür öğrenciye geldi. "Rab'bi mezardan almışlar, nereye koyduklarını da bilmiyoruz" dedi. Bunun üzerine Petrus'la öteki öğrenci dışarı çıkıp mezara yöneldiler. İkiisi birlikte koşuyordu. Ama öteki öğrenci Petrus'tan hızlı koşarak mezara önce vardı. Eğilip içeri baktı, keten bezleri orada serili gördü, ama içeri girmedi. Ardından Simun Petrus geldi ve mezara girdi. Orada serili duran bezleri ve İsa'nın başına sarılmış olan peşkiri gördü. Peşkir keten bezlerle birlikte değildi, ayrı bir yerde dürülmüş duruyordu. O zaman mezara ilk varan öteki öğrenci de içeri girdi. Olanları gördü ve iman etti. İsa'nın ölümden dirilmesi gerektiğini bildiren Kutsal Yazı'yı henüz anlamamışlardı.

Gidelim! Burada durup
birşey yapamayız,

Şimdi anladım!
İman ediyorum! O
ölümden dirildi!

Mecdelli Meryem mezara geri dönmüştü. Meraklanmış, ağlıyordu...

Kadın, diri olanı neden ölüler arasında arıyorsunuz?

Neden ağlıyorsun?
Derdin ne?

Bahçıvan, eğer O'nu sen götürdünse lütfen bana nereye koyduğunu söyle...

Bundan sonra öğrenciler yine evlerine döndüler. Meryem ise mezarın dışında durmuş ağlıyordu. Ağlarken eğilip mezarın içine baktı. Beyazlara bürünmüş iki melek gördü; biri İsa'nın cesedinin yattığı yerin başucunda, öteki ayakucunda oturuyordu. Meryem'e, "Kadın, niçin ağlıyorsun?" diye sordular. Meryem, "Rab'bimi almışlar" dedi. "O'nu nereye koyduklarını bilmiyorum." Bunları söyledikten sonra arkasına döndü, İsa'nın orada, ayakta durduğunu gördü. Ama O'nun İsa olduğunu anlamadı. İsa, "Kadın, niçin ağlıyorsun?" dedi. "Kimi arıyorsun?" Meryem O'nu bahçıvan sanarak, "Efendim" dedi, "Eğer O'nu sen götürdünse, nereye koyduğunu söyle de gidip O'nu alayım." İsa ona, "Meryem" dedi. O da döndü, İsa'ya İbranice, "Rabbuni!" dedi. Rabbuni, öğretmenim demektir. İsa, "Bana dokunma!" dedi. "Çünkü daha Baba'nın yanına çıkmadım. Kardeşlerime git ve onlara söyle, benim Babam'ın ve sizin Babanız'ın, benim Tanrım'ın ve sizin Tanrınız'ın yanına çıkıyorum." Mecdelli Meryem öğrencilerin yanına gitti. Onlara, "Rab'bi gördüm!" dedi. Sonra Rab kendisine söylediklerini onlara anlattı.

Meryem!

Rab İsa?!

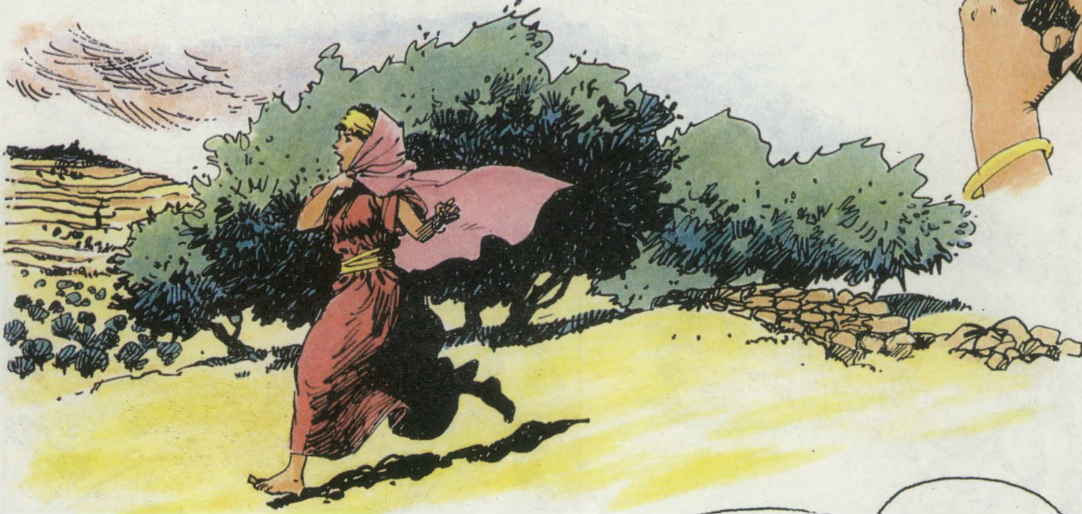

Efendim!

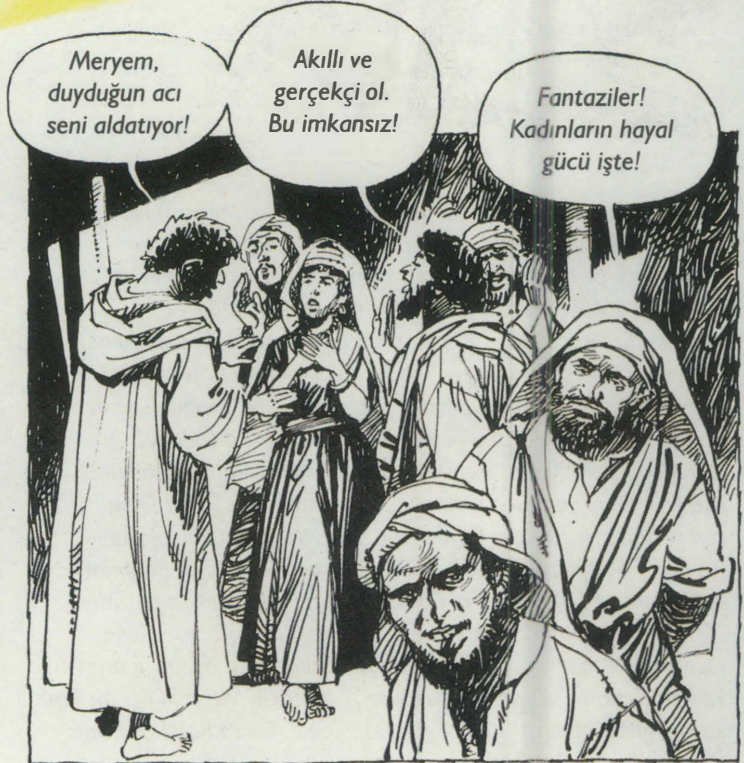
Sakin bana dokunma...

...Çünkü cennetteki Babamın yanına döneceğim ama git ve öğrencilerime gördüklerini anlat!

Dostlarım! İsa'yı, Rab'bi gördüm. O yaşıyor! Dirilmiş! Bana neler söylediğini bir dinleyin!

Meryem, duyduğun acı seni aldatıyor!

Akıllı ve gerçekçi ol. Bu imkansız!

Fantaziler! Kadınların hayal gücü işte!

Aynı günün akşamı öğrencilerden ikisi
Yerusalem'den Emmaus'a gitmektedirler...

Ne büyük düş kırıklığı!
İsa'ya inandım ve O'nun
tüm dünyanın beklediği
Mesih olduğunu
düşündüm.

Ama O bunun yerine,
ölüme mahkum edilip bir
suçlu gibi çarmıha gerildi!

Haklısın, Kleopas
büyük düş kırıklığı!
Benim de senin gibi
aklım karıştı.

Selam dostlar!
Üzgün görünüyorsunuz,
neyi tartışıyorsunuz?..

...Anlatın, belki bir
yardımım dokunur.

Son günlerde Yerusalem'i
alt üst eden olayları duymadın mı?
Hani Nasıralı İsa'yla ilgili
olanları?

O'nun, İsrail'i
kurtaracak olan kişi
olduğunu sanmıştık...

Evet, Mesih olduğu
için bizi kurtaracağını
düşünmüştük...

...Ama herşey
sona erdi.
Bugün O öleli
üçüncü gün.

Kadınlardan
bazıları bizi
şaşırttı...

...Bu sabah erkenden
mezara gittiler

...Ama O'nun cesedini bulamamışlar. İsa'nın yaşadığını söyleyen melekler görmüşler.

Kadınların dedikodusu işte! Arkadaşlarımızdan bazıları mezara gittiler ama mezar kadınların dediği gibi boşmuş. İsa'yı bulamamışlar. Bu yüzden biz de ne düşüneceğimizi bilemiyoruz.

Sizi akılsızlar! Peygamberlerin tüm söylediklerine inanmakta ne kadar da ağır davranıyorsunuz!

Size Kutsal Yazılar'da O'nunla ilgili ne yazdığını söyleyeyim:

Seni dikkatle dinliyoruz.

Bir saat sonra...

Luka 24:13-48

Aynı gün öğrencilerden ikisi, Yeruslüm'den altmış ok atımı uzaklıkta bulunan ve Emmaus denilen bir köye gitmekteydiler. Bütün bu olup bitenleri kendi aralarında konuşuyorlardı. Bunları konuşup tartışırken İsa yanlarına geldi ve onlarla birlikte yürümeye başladı. Ama onların gözleri O'nu tanıma gücünden yoksun bırakılmıştı. İsa, "Yolda birbirinizle ne tartışıp duruyorsunuz?" dedi. Üzgün bir halde, oldukları yerde durdular. Bunlardan adı Kleopas olan O'na, "Yeruslüm'de bulunup da bugünlerde orada olup bitenleri bilmeyen tek yabancı sen misin?" diye karşılık verdi. İsa onlara, "Hangi olup bitenleri?" dedi. O'na, "Nasırlı İsa'yla ilgili olayları" dediler. "O adam, Tanrı'nın ve bütün halkın önünde gerek söz, gerek eylemde güçlü bir peygamberdi. Başkâhinlerle yöneticilerimiz O'nu, ölüm cezasına çarptırmak için valiye teslim ederek çarşıya gerdirdiler; oysa biz O'nun, İsrail'i kurtaracak kişi olduğunu ummuştuk. Dahası var, bu olaylar olağüstü üç gün oldu ve aramızdan bazı kadınlar bizi şaşkına çevirdiler. Bu sabah erkenden mezara gittiklerinde, O'nun cesedini bulamamışlar. Sonra geldiler, bir görümdede, İsa'nın yaşamakta olduğunu bildiren melekler gördüklerini söylediler. Bizimle birlikte olanlardan bazıları mezara gitmiş ve durumu, tam kadınların anlatmış olduğu gibi bulmuşlar. Ama O'nu görmemişler." İsa onlara, "Sizi akılsızlar! Peygamberlerin bütün söylediklerine inanmakta ağır davranan kişiler! Mesih'in bu acıları çekmesi ve yüceliğine kavuşması gerekli değil miydi?" dedi.

Emmaus'a geldik. Bu gece bizimle birlikte kalır mısın?

Hiç sorun değil!
Bu gece bizimle kal
yarın sabah yoluna
devam edersin.

Teşekkür ederim.
Tabii kalırım.

İsa sofrada otururken ekmeği aldı,
şükran duasını etti, böldü ve
onlara verdi...

... öğrencilerin gözleri açıldı
ve O'nu tanıdılar.

Ama İsa
o anda
gözden
kayboldu.

Çabuk!
Hemen
Yeruşalim'e
dönüyoruz!

Öğrencilere anlatmalıyız!

İsa yaşıyor!
İsa yaşıyor!

Sonra Musa'nın ve bütün peygamberlerin yazılarından başlayarak, Kutsal Yazılar'ın hepsinde kendisiyle ilgili olanları onlara açıkladı. Gitmekte oldukları köye yaklaştıkları sırada İsa, yoluna devam edecekmiş gibi davrandı. Ama onlar, "Bizimle kal. Neredeyse akşam olacak, gün batmak üzere" diyerek O'nu zorladılar. Böylece İsa onlarla birlikte kalmak üzere içeri girdi. Onlarla sofrada otururken İsa ekmeği aldı, şükretti ve ekmeği bölüp onlara verdi. O zaman onların gözleri açıldı ve kendisini tanıdılar. İsa ise gözlerinin önünden kayboldu. Onlar birbirine, "Yolda kendisi bizimle konuşurken ve Kutsal Yazılar'ı bize açıklarken yüreklerimiz nasıl da sevinçle çarşıyordu, değil mi?" dediler. Kalkıp hemen Yeruşalim'e döndüler. Onbirler'i ve onlarla birlikte olanları toplamış buldular. Bunlar, "Rab gerçekten dirildi, Simun'a görünmüş!" diyorlardı. Kendileri de yolda olup bitenler ve ekmeği böldüğü zaman İsa'yı nasıl tanıdıklarını anlattılar.

O Kutsal Yazılar'ı anlatırken
yüreğim içimde nasıl da yandı!

Benim de! Önce
anlattıklarını anlamadım!
Ama O her şeyi öyle güzel
anlattı ki!

Şimdi beni dinleyin:
Ekmeği bölerken
O'nu tanıdık.

Neler
oluyor? Bu
gördüğüm İsa mı
yoksa bir
hayalet mi?

Neden bu kadar imansızınız?
Bir hayaletin benimki gibi eti ve
kemiği olur mu?

İsa aniden
aralarında
görünüverdi...

Size esenlik
olsun dostlar!

İsa yaşıyor!
Ne büyük sevinç! O
gerçekten de dirildi!

Bazılarınız hala şüphe duyuyor.
Yiyecek bir şeyiniz var mı?

Biraz kızarmış
balık var.

Kutsal Yazılar'da şöyle der:
Mesih acı çekecek ve öldürülecek.
Ancak üçüncü gün ölümden
dirilecek. Sizler,
hepiniz bunun
tanıklarısınız. Müjdeyi
bütün dünyaya duyurun!

Bunları anlatırken İsa gelip aralarında durdu. Onlara, "Size esenlik olsun!" dedi. Ürktüler, bir hayalet gördüklerini sanarak korkuya kapıldılar. İsa onlara, "Neden telaşlanıyorsunuz? Neden kuşkuvar doğuyorsunuz?" dedi. "Ellerime ve ayaklarıma bakın; işte benim! Dokun da görün. Hayaletin eti kemiği olmaz, ama görüyorsunuz, benim var."Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve ayaklarını gösterdi. Sevinçten hala inanamayan, şaşkınlık içindeki öğrencilerine, "Sizde yiyecek bir şey var mı?" diye sordu. Kendisine bir parça kızarmış balık verdiler. İsa onu alıp gözlerinin önünde yedi. Sonra onlara şöyle dedi: "Daha sizlerle birlikteyken, 'Musa'nın Yasası'nda, peygamberlerin yazılarında ve Mezmurlar'da benimle ilgili yazılmış olanların tümünün gerçekleşmesi gerektir" demiştim." Bundan sonra Kutsal Yazılar'ı anlayabilmelerinin için zihinlerini açtı. Onlara dedi ki, "Şöyle yazılmıştır: Mesih acı çekecek ve üçüncü gün ölümden dirilecek; günahların bağışlanması için tövbe çağrısı da Yeruşalim'den başlayarak bütün uluslara O'nun adıyla duyurulacak. Sizler bu olayın tanıklarısınız. Ben de Babam'ın vaat ettiğini size göndereceğim. Ama siz, yücelerden gelecek güçle kuşanıcaya dek kentte kalın.

Dirilmiş olan İsa hazırlık gününden sonraki günün akşamı öğrencilerine göründü. Bir hafta sonra tekrar bir araya geldiler.

İşte Tomas geldi. Geçen hafta burada olmaman çok kötü oldu. Yoksa sen de İsa'yı görürdün.

Duyulmamış bir şey. Ama gerçek! O aramızdaydı!

Siz aklınızı kaçırmışsınız..

...beni böyle bir şey inandıramazsınız!

Dinle Tomas, gizlice toplanmıştık. Yahudiler'den korktuğumuz için bütün kapılar kilitliydi...

...aniden İsa gelip aramızda dikildi. Senin de bizimle olmanı çok isterdik!

Anlıyorum, İsa'nın ölümü sizi çok üzdü ve bununla baş edemiyorsunuz...

...Bu yüzden her yerde O'nu görüyorsunuz.

Hayal gücünüzü zorluyorsunuz.

Tomas, biz rüya görmedik; İsa bize ellerindeki ve bögüründeki yaraları gösterdi. O'nu gerçekten gördük!

Ama sen O'na dokunmadın! Keşke dokunsaydın!

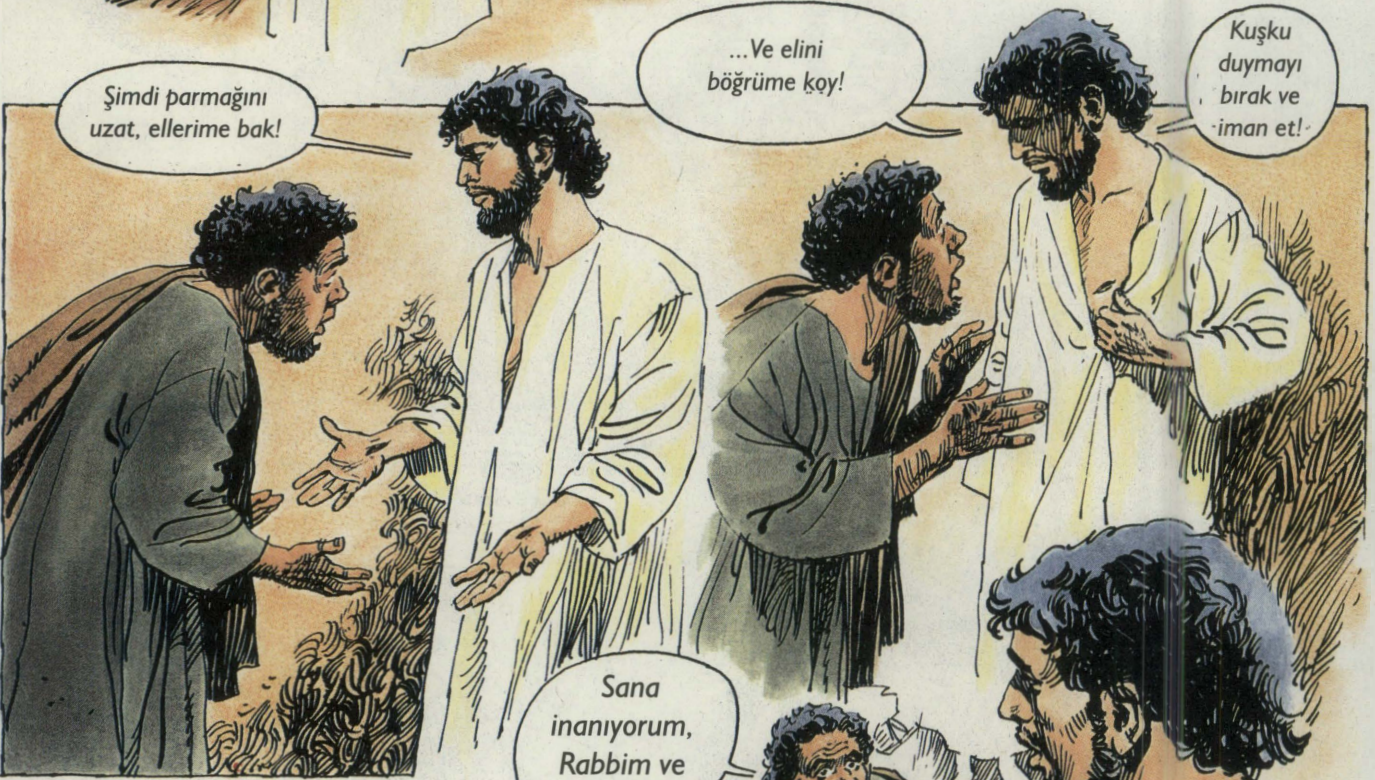
İşte o zaman gerçekten de hayal gördüğünüzü anladınız! O'nun ellerindeki çivi izlerini görmeden ve elimi bögürüne koymadan bu söylediklerinize inanmayacağım! Asla!

Yuhanna 20:19-29

Haftanın o ilk günü akşam olunca, öğrencilerin Yahudi yetkililerden korkusu nedeniyle buldukları yerin kapıları kapalıyken İsa geldi, ortalarında durup, "Size esenlik olsun!" dedi. Bunu söyledikten sonra onlara ellerini ve bögürünü gösterdi. Öğrenciler Rab'bi görünce sevindiler. İsa yine onlara, "Size esenlik olsun!" dedi. "Baba beni gönderdiği gibi, bende sizi gönderiyorum". Bunu söyledikten sonra onların üzerine üfleyerek, "Kutsal Ruh'u alın!" dedi. "Kimin günahlarını bağışlarsanız, bağışlanmış olur; kimin günahlarını bağışlamazsanız, bağışlanmamış kalır." Onikilerden biri, "İkiz" diye anılan Tomas, İsa geldiğinde onlarla birlikte değildi. Öbür öğrenciler ona, "Biz Rab'bi gördük!" dediler. Tomas ise, "O'nun ellerinde çivilerin izini görmedikçe, çivilerin izine parmağımı dokunmadıkça ve elimi bögürüne sokmadıkça inanmam" dedi.

Birden İsa'nın aralarında olduğunu görürler...

Sekiz gün sonra İsa'nın öğrencileri yine evdeydiler. Tomas da onlarla birlikteydi. Kapılar kapalıyken İsa gelip ortalarında durdu, "Size esenlik olsun!" dedi. Sonra Tomas'a "Parmağını uzat" dedi, "Ellerime bak, elini uzat, böğrüme koy. İmansız olma, imanlı ol!" Tomas O'nu, "Rab'bim ve Tanrım!" diye yanıtladı. İsa, "Beni gördüğün için mi iman ettin?" dedi. "Görmeden iman edenlere ne mutlu!"

Arkadaşlar!
Bu gece balık
tutmaya gidiyorum!

Biz de sizinle
geliyoruz...

O gece
hiçbir şey
tutamadılar.

Şafak sökerken İsa
kıyıda durmaktadır...

Selam, balığınız
yok mu?

Hayır!
Hiçbir şey
tutamadık!

Gerçekten de
kötü bir geceydi.
Hepimiz çok yorulduk
ve birşey tutamadık!

Yuhanna 21:1-24

Bundan sonra İsa Taberiye Gölü'nün kenarında öğrencilerine yine görüldü. Bu da şöyle oldu: Simun Petrus, "İkiz" diye anılan Tomas, Celile'nin Kana Köyü'nden Natanel, Zebedi'nin oğulları ve İsa'nın öğrencilerinden iki kişi daha birlikte bulunuyorlardı. Simun Petrus ötekilere, "Ben balık tutmaya gidiyorum" dedi. Onlar, "Biz de sizinle geliyoruz" dediler. Dışarı çıkıp tekneye bindiler. Ama o gece bir şey tutamadılar. Sabah olurken İsa kıyıda duruyordu. Ne var ki öğrenciler, O'nun İsa olduğunu anlamadılar. İsa, "Çocuklar, balığınız yok mu?" diye sordu.

Bana inanın!

Ağınızı kayığın sağ yanına atın!

Ne diyor?

Ağı bu yana atmamızı...

Bir balık sürüsü görmüş olmalı..

Son bir kez deneyelim! Gelin, ağları bir kez daha atıyoruz!

Ağı atın!

O adam haklıymış!

Denizdeki tüm balıklar ağımıza zıplıyor sanki. Ne büyük bir av oldu!

Onların ağı çekmesinden bir dakika sonra...

Bu bana daha önceki başka bir balık avımızı hatırlattı. Bak Petrus! Doğru tahmin etmişim. Bu Rab İsa!

"Yok" dediler. İsa, "Ağı teknenin sağ yanına atın, tutarsınız" dedi. Bunun üzerine ağı atıldılar. O kadar çok balık tuttular ki, artık ağı çekemez olmuşlardı. İsa'nın sevdiği öğrenci, Petrus'a, "Bu Rab'dir!" dedi. Simun Petrus O'nun Rab olduğunu işitince üzerinden çıkarmış olduğu üstlüğü giyip göle atladı. Öbür öğrenciler balık dolu ağı çekerek tekneye geldiler. Çünkü karadan ancak iki yüz arşın kadar uzaktaydılar. Karaya çıkınca orada yanan bir kömür ateşi, ateşin üzerinde balık ve ekmeğe gördüler. İsa onlara, "Şimdi tuttuğunuz balıklardan getirin" dedi.

Haklısın Yuhanna. Yalnızca O, böyle bir şeyi yapabilir. Bana üstlüğü ver.. Suyu atlayacağım. Böylece kısa sürede O'nun yanına varabilirim.

İsa! İsa!
Seni tanıdık!

Biraz balık getirin de
kahvaltı yapalım!

153 tane iri
balık tutmuşuz.
Ama buna rağmen
ağımız yırtılmamış.

İsa'nın bizi burada
karşılacağı hiç
aklıma gelmezdi.

Ama bu O! O'nun her
zaman yakınlarda olduğunu
bilmek ne kadar güzel!

...İsa gidip ekmeği aldı, onlara verdi. İşte bu, İsa'nın ölümden dirildikten sonra öğrencilere üçüncü görünüşüydü. Yemekten sonra İsa, Simun Petrus'a, "Yuhanna oğlu Simun, beni bunlardan daha çok seviyor musun?" diye sordu. Petrus, "Evet ya Rab" dedi, "Seni sevdiğimi bilirsin." İsa ona, "Kuzularımı otlat" dedi. İkinci kez yine ona, "Yuhanna oğlu Simun, beni seviyor musun?" diye sordu. O da, "Evet, ya Rab seni sevdiğimi bilirsin" dedi. İsa ona, "Koyunlarımı güt" dedi. Üçüncü kez ona, "Yuhanna oğlu Simun, beni seviyor musun?" diye sordu. Petrus kendisine üçüncü kez, "Beni seviyor musun?" diye sormasına üzüldü... "Ya Rab sen..."

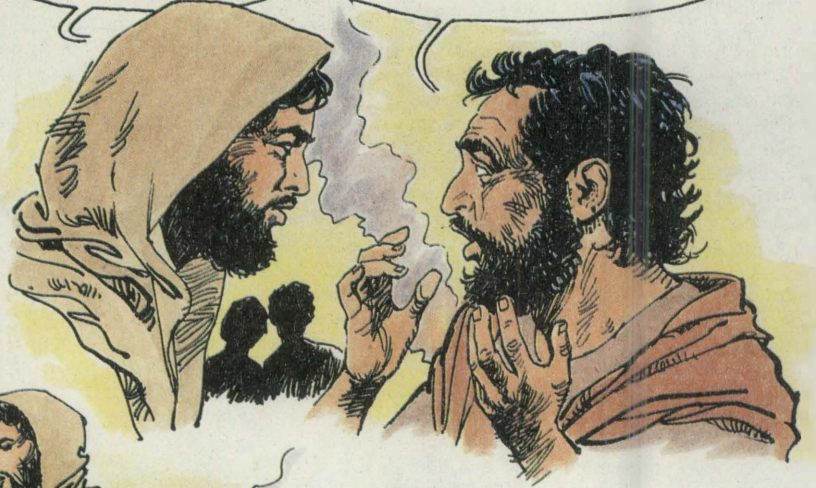
Yemekten sonra...

Petrus, beni seviyor musun?

Beni diğerlerinden daha çok seviyor musun?

Evet, evet, İsa! Seni sevdiğimi bilirsin. Sen herşeyi bilirsin.

Koyunlarımı ve kuzularımı otlat. İyi bir çoban ol.

Zavallı Petrus. Neredeyse ağlayacak. Bu ateş ona başkahinin avlusundaki ateşi hatırlatıyor olmalı.

Gökte ve yeryüzünde tüm yetki bana verildi.

...herşeyi bilirsin, seni sevdiğimi de bilirsin" dedi. İsa ona, "Koyunlarımı otlat" dedi. "Sana doğrusunu söyleyeyim, gençliğinde kendi kuşağını kendin bağlar, istediğin yere giderdin. Ama yaşlanınca ellerini uzatacaksın, başkası seni bağlayacak ve istemediğin yere götürecektir" Bunu, Tanrı'yı ne tür bir ölümle yücelteceğini belirtmek için söyledi. Sonra ona, "Ardımdan gel" dedi. Petrus arkasına döndü, İsa'nın sevdiği öğrencinin kendilerini izlediğini gördü. Bu öğrenci, akşam yemeğinde İsa'nın göğsüne yaslanan ve, "Ya Rab, sana kim ihanet edecek?" diye soran öğrencidir. Petrus onu görünce İsa'ya, "Ya Rab, ya bu ne olacak?" diye sordu. İsa, "Ben gelinceye kadar onun yaşamasını istiyorsam bundan sana ne?" dedi. "Sen ardımdan gel!" Bu yüzden kardeşler arasında o öğrencinin ölmeyeceğine dair bir söylenti çıktı. Ama İsa Petrus'a, "O, ölmeyecek" dememişti. Sadece, "Ben gelinceye dek onun yaşamasını istiyorsam, bundan sana ne?" demişti. Bütün bunlara tanıklık eden ve bunları yazan öğrenci budur. Onun tanıklığının doğru olduğunu biliyoruz.

Bu nedenle gidin bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin. İşte ben dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim.

Matta 28:16-20

On bir öğrenci Celile'ye, İsa'nın kendilerine bildirdiği dağa gittiler. İsa'yı gördükleri zaman O'na tapındılar. Ama bazıları kuşku içindeydi. İsa yanlarına gelip kendilerine şunları söyledi: "Gökte ve yeryüzünde bütün yetki bana verildi. Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh adıyla vaftiz edin; size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin. İşte ben, dünyanın sonuna dek her an sizinle birlikteyim.

YAKUP BÖLÜM 1

- 1 Tanrı'nın ve Rab İsa Mesih'in kulu ben Yakup, dağılmış olan on iki oymağa selam ederim.
- 2 Kardeşlerim, çeşitli denemelerle yüz yüze geldiğinizde bunu büyük sevinçle karşılayın.
- 3 Çünkü bilirsiniz ki, imanınızın sınanması dayanma gücünü yaratır.
- 4 Dayanma gücü de, hiçbir eksiği olmayan, olgun, yetkin kişiler olmanız için tam bir etkinliğe erişsin.
- 5 İcinizden birinin-bilgelikte eksiği varsa, herkese cömertçe, azarlamadan veren Tanrı'dan istesin; kendisine verilecektir.
- 6 Yalnız hiç kuşku duymadan, imanla istesin. Çünkü kuşku duyan kişi rüzgarın sürükleyip savurduğu deniz dalgasına benzer.
- 7-8 Her bakımdan değişken, kararsız olan kişi Rab'den bir şey alacağını ummasın.
- 9-10 Düşkün olan kardeş kendi yüksekliğiyle, zengin olansa kendi düşkünlüğüyle övünsün. Çünkü zengin kişi kır çiçeği gibi solup gidecek.
- 11 Güneş yakıcı sıcaklığıyla doğar ve otu kurutur. Otun çiçeği düşer, görünüşünün güzelliği yok olur. Zengin de bunun gibi kendi uğraşları içinde kaybolup gidecektir.
- 12 Ne mutlu denemeye dayanan kişiye! Denemeden başarıyla çıktığı zaman Rab'bin kendisini sevenlere vaat ettiği yaşam tacını alacaktır.
- 13 Ayartılan kişi, "Tanrı beni ayartıyor" demesin. Çünkü Tanrı kötülükle ayartılmadığı gibi kendisi de kimseyi ayartmaz.
- 14 Herkes kendi arzularıyla sürüklenip aldanarak ayartılır.
- 15 Sonra arzu gebe kalır ve günah doğurur. Günah olgunlaşınca da ölüm getirir.
- 16 Sevgili kardeşlerim, aldanmayın!
- 17 Her nimet, her mükemmel armağan yukarıdan, kendisinde değişkenlik ya da döneçlik gölgesi olmayan Işıklar Babası'ndan gelir.
- 18 O, yarattıklarının bir anlamda ilk meyveleri olmamız için bizleri kendi isteği uyarınca, gerçeğin bildirisiyle yaşama kavuşturdu.
- 19 Sevgili kardeşlerim, şunu aklınızda tutun: Herkes dinlemekte çabuk, konuşmakta yavaş, öfkelenmekte de yavaş olsun.
- 20 Çünkü insanın öfkesi Tanrı'nın istediği doğruluğu sağlamaz.
- 21 Bunun için, her türlü pisliği ve her tarafa yayılmış olan kötülüğü üstünüzden sıyrıp atarak, içinize ekilmiş, canlarınızı kurtaracak güçte olan sözü alçakgönüllülükle kabul edin.
- 22 Tanrı sözünü yalnız duymakla kalmayın, sözün uygulayıcıları da olun. Yoksa kendinizi aldatmış olursunuz.
- 23 Çünkü sözün dinleyicisi olup da uygulayıcısı olmayan kişi, aynada kendi doğal yüzüne bakan kişiye benzer.
- 24 Kendini görür, sonra gider ve nasıl bir kişi olduğunu hemen unuttur.
- 25 Oysa mükemmel yasaya, özgürlük yasasına yakından bakıp ona bağlı kalan, unutkan dinleyici değil de etkin uygulayıcı olan kişi, yaptıklarıyla mutlu olacaktır.
- 26 Dindar olduğunu sanıp da dilini dizginlemeyen kişi kendini aldatır. Böylesinin dindarlığı boştur.
- 27 Baba Tanrı'nın gözünde temiz ve kusursuz dindarlık, kişinin sıkıntı çeken öksüzler ve dullarla ilgilenmesi ve kendini dünyanın lekelemesinden korumasıdır.

BÖLÜM 2

- 1 Kardeşlerim, yüce Rabbimiz İsa Mesih'e iman edenler olarak

insanlar arasında ayırım yapmayın.

- 2-4 Toplandığımız yere altın yüzüklü, şık giyimli bir adamla kirli giysiler içinde yoksul bir adam geldiğinde, şık giyimliye ilgiyle, "Sen şuraya, iyi yere otur", yoksula da, "Sen orada dur" ya da "Ayaklarımın dibine otur" dersiniz, aranızda ayırım yapmış, kötü düşünceli yargıçlar gibi davranmış olmuyor musunuz?
- 5 Dinleyin, sevgili kardeşlerim: Tanrı, bu dünyada yoksul olanları imanda zenginleşmek ve kendisini sevenlere vaat ettiği egemenliğin mirasçıları olmak üzere seçmedi mi?
- 6 Ama siz yoksulun onurunu kırdınız. Sizi sömüren zenginler değil mi? Sizi mahkemelere sürükleyen onlar değil mi?
- 7 Ait olduğunuz Kişi'nin yüce adına küfreden onlar değil mi?
- 8 "Komşunu kendin gibi seveceksin" diyen Kutsal Yazı'ya uyarak Kralımız Tanrı'nın Yasası'nı gerçekten yerine getiriyorsanız, iyi ediyorsunuz.
- 9 Ama insanlar arasında ayırım yaparsanız, günah işlemiş olursunuz; Yasa tarafından, Yasa'yı çiğnemekten suçlu bulunursunuz.
- 10 Çünkü Yasa'nın her dediğini yerine getirse de tek konuda ondan sapan kişi bütün Yasa'ya karşı suçlu olur.
- 11 Nitekim "Zina etmeyeceksin" diyen, aynı zamanda "Adam öldürmeyeceksin" demiştir. Zina etmez, ama adam öldürürsen, Yasa'yı yine de çiğnemiş olursun.
- 12 Özgürlük Yasası'yla yargılanacak olanlar gibi konuşup davranın.
- 13 Çünkü yargı merhamet göstermeye karşı merhametsizdir. Merhamet yargıya galip gelir.
- 14 Kardeşlerim, bir kimse iyi eylemleri yokken imanını olduğunu söylerse, bu neye yarar? Böylesi bir iman onu kurtarabilir mi?
- 15-16 Bir erkek ya da kız kardeş çıplak ve günlük yiyecekten yoksunken, icinizden biri ona, "Esenlikle git, ısınmanı, doymanı dilerim" der, ama beden gereksindiklerini vermezse, bu neye yarar?
- 17 Bunun gibi, tek başına eylemsiz iman da ölüdür.
- 18 Ama biri şöyle diyebilir: "Senin imanın var, benimse eylemlerim." Eylemlerin olmadan sen bana imanını göster, ben de sana imanımı eylemlerimle göstereyim.
- 19 Sen Tanrı'nın bir olduğuna inanıyorsun, iyi ediyorsun. Cinler bile buna inanıyor ve titiriyorlar!
- 20 Ey akılsız adam, eylem olmadan imanın yararsız olduğuna kanıt mı istiyorsun?
- 21 Atamız İbrahim, oğlu İshak'ı sunağın üzerinde Tanrı'ya adama eylemiyle aklanmadı mı?
- 22 Görüyorsun, onun iman eylemleriyle birlikte etkindi; iman eylemleriyle tamamlandı.
- 23 Böylelikle, "İbrahim Tanrı'ya iman etti, böylece aklanmış sayıldı" diyen Kutsal Yazı yerine gelmiş oldu. İbrahim'e de Tanrı'nın dostu dendi.
- 24 Görüyorsunuz, insan yalnız imanla değil, eylemle de aklanır.
- 25 Aynı biçimde, ulakları konuk edip değişik bir yoldan geri gönderen fahişe Rahav da bu eylemiyle aklanmadı mı?
- 26 Ruhsuz beden nasıl ölüyse, eylemsiz iman da ölüdür.

BÖLÜM 3

- 1 Kardeşlerim, biz öğretmenlerin daha titiz bir yargılamadan geçeceğini biliyorsunuz; bu nedenle çoğunuz öğretmen olmayın.
- 2 Çünkü hepimiz çok hata yaparız. Sözleriyle hata yapmayan kimse, bütün bedenini de dizginleyebilen yetkin bir kişidir.

- 3 Bize boyun eğmeleri için atların ağızına gem vururuz, böylece bütün bedenlerini yönlendiririz.
- 4 Düşünün, gemiler de o kadar büyük olduğu, güçlü rüzgarlar tarafından sürüklendiği halde, dümeninin gönlü nereye isterse küçücük bir dümenle o yöne çevrilirler.
- 5 Bunun gibi, dil de bedenün küçük bir üyesidir, ama büyük işlerle övünür. Düşünün, küçücük bir kıvılcım koca bir ormanı tutuşturabilir.
- 6 Dil de bir ateş, bedenimizin üyeleri arasında bir kötülük dünyasıdır. Bütün varlığımızı kirletir. Cehennemden alevlenmiş olarak yaşamımızın gidişini alevlendirir.
- 7 İnsan soyu, her tür yabanıl hayvanı, kuşu, sürüngeni ve deniz yaratığını evcilleştirmiş ve evcilleştirmektedir.
- 8 Ama dili hiçbir insan evcilleştiremez. Dil öldürücü zehirle dolu, dinmeyen bir kötülüktür.
- 9 Dilimizle Rab'bi, Baba'yı överiz. Yine dilimizle Tanrı'ya benzer yaratılmış insana söveriz.
- 10 Övgü ve sövgü aynı ağızdan çıkar. Kardeşlerim, bu böyle olmamalı.
- 11 Bir pınar aynı gözden tatlı ve acı su akıtır mı?
- 12 Kardeşlerim, incir ağacı zeytin ya da asma incir verebilir mi? Bunun gibi, tuzlu su kaynağı tatlı su veremez.
- 13 Aranızda bilge ve anlayışlı olan kim? Olumlu yaşayışıyla, bilgelikten doğan alçakgönüllülükle iyi eylemlerini gösterebilir.
- 14 Ama yüreğinizde kin, kıskançlık, bencillik varsa övünmeyin, gerçeği yadsımayın.
- 15 Böylesi "bilgelik" gökten inen değil, dünyadan, insan doğasından, cinlerden gelen bilgeliktir.
- 16 Çünkü nerede kıskançlık, bencillik varsa, orada karışıklık ve her tür kötülük vardır.
- 17 Ama gökten inen bilgelik her şeyden önce pakdır, sonra barışçıldır, yumuşaktır, uysaldır. Merhamet ve iyi meyvelerle doludur. Kayırcılığı, ikiyüzlülüğü yoktur.
- 18 Barış içinde eken barış yapımcıları doğruluk ürününü biçerler.

BÖLÜM 4

- 1 Aranızdaki kavgaların, çekişmelerin kaynağı nedir? Bedeninizin üyelerinde savaştan tutkularınız değil mi?
- 2 Bir şey arzu ediyor, elde edemeyince adam öldürüyorsunuz. Kıskanıyorsunuz, isteğinize erişemeyince çekişip kavgaya ediyorsunuz. Elde edemiyorsunuz, çünkü Tanrı'dan dilemiyorsunuz.
- 3 Dilediğiniz zaman da dileğinize kavuşamıyorsunuz. Çünkü kötü amaçla, tutkularınız uğruna kullanmak için diliyorsunuz.
- 4 Ey vefasızlar, dünyayla dostluğun Tanrı'ya düşmanlık olduğunu bilmiyor musunuz? Dünyayla dost olmak isteyen, kendini Tanrı'ya düşman eder.
- 5 Sizce Kutsal Yazı boş yere mi şöyle diyor: "Tanrı içimize koyduğu ruhu kıskançlık derecesinde özler."
- 6 Yine de bize daha çok lütfeder. Bu nedenle Yazı şöyle diyor: "Tanrı kibirlilere karşıdır. Ama alçakgönüllülere lütfeder."
- 7 Bunun için Tanrı'ya bağımlı olun. İblis'e karşı direnin, sizden kaçacaktır.
- 8 Tanrı'ya yaklaşın, O da size yaklaşacaktır. Ey günahkârlar, ellerinizi günahattan temizleyin. Ey kararsızlar, yüreklerinizi paklayın.
- 9 Kederlenin, yas tutup ağlayın. Gülüşünüz yasa, sevinciniz üzüntüye dönüşsün.
- 10 Rab'bin önünde kendinizi alçaltın, sizi yüceltecektir.
- 11 Kardeşlerim, birbirinizi yermeyin. Kardeşini yeren ya da

- yargılayan kişi, Yasa'yı yermiş ve yargılamış olur. Yasa'yı yargılasan, Yasa'nın uygulayıcısı değil, yargılayıcısı olursun.
- 12 Oysa tek Yasa koyucu, tek Yargıç vardır; kurtarmaya da mahvetmeye de gücü yeten O'dur. Ya komşusunu yargılayan sen, kim oluyorsun?
- 13- 14 Dinleyin şimdi, "Bugün ya da yarın filan kente gideceğiz, orada bir yıl kalıp ticaret yapacak, para kazanacağız" diyen sizler, yarın ne olacağını bilmiyorsunuz. Yaşamınız nedir ki? Kısa süre görünen, sonra yitip giden buğu gibisiniz.
- 15 Bunun yerine, "Rab dilerse yaşayacak, şunu yapacağız" demelisiniz.
- 16 Ne var ki, şimdi küstahlıklarınızla övünüyorsunuz. Bu tür övünmelerin hepsi kötüdür.
- 17 Bu nedenle, yapılması gereken iyi şeyi bilip de yapmayan, günah işlemiş olur.

BÖLÜM 5

- 1 Dinleyin şimdi ey zenginler, başınıza gelecek felaketlerden ötürü feryat edip ağlayın.
- 2 Servetiniz çürümüş, giysinizi güve yemiştir.
- 3 Altınlarınız, gümüşleriniz pas tutmuştur. Onların pası size karşı tanıklık edecek, etinizi ateş gibi yiyecek. Bu son çağda servetinize servet kattınız.
- 4 İşte, ekinlerinizi biçen işçilerin haksızca alıkoymadığınız ücretleri size karşı haykırıyor. Orakçıların feryadı Her Şeye Egemen Rab'bin kulağına erişti.
- 5 Yeryüzünde zevk ve bolluk içinde yaşadınız. Boğazlanacağınız gün için kendinizi besiyeye çektiniz.
- 6 Size karşı koymayan doğru kişiyi yargılayıp öldürdünüz.
- 7 Öyleyse kardeşler, Rab'bin gelişine dek sabredin. Bakın, çiftçi ilk ve son yağmurları alıncaya dek toprağın değerli ürününü nasıl sabırla bekliyor!
- 8- 9 Siz de sabredin. Yüreklerinizi güçlendirin. Çünkü Rab'bin gelişiyakındır. Kardeşler, yargılanmamak için birbirinize karşı homurdanmayın. İşte, Yargıç kapının önünde duruyor.
- 10 Kardeşler, Rab'bin adıyla konuşmuş olan peygamberleri sıkıntılarda sabır örneği olarak alın.
- 11 Sıkıntıya dayanmış olanları mutlu sayarız. Eyüp'ün nasıl dayandığını duydunuz. Rab'bin en sonunda onun için neler yaptığını bilirsiniz. Rab çok şefkatli ve merhametlidir.
- 12 Kardeşlerim, öncelikle şunu söyleyeyim: Ne gök üzerine, ne yer üzerine, ne de başka bir şey üzerine ant için. "Evet"iniz evet, "hayır"ınız hayır olsun ki, yargıya uğramayasınız.
- 13 İçinizden biri sıkıntıda mı, dua etsin. Sevinçli mi, ilahi söylesin.
- 14 İçinizden biri hasta mı, kilisenin ihtiyarlarını çağırtsın; Rab'bin adıyla üzerine yağ sürüp onun için dua etsinler.
- 15 İmanla edilen dua hastayı iyileştirecek ve Rab onu ayağa kaldıracaktır. Eğer hasta günah işlemişse, günahları bağışlanacaktır.
- 16 Bu nedenle, şifa bulmak için günahlarınızı birbirinize itiraf edin ve birbiriniz için dua edin. Doğru kişinin yalvarışı çok güçlü ve etkilidir.
- 17 İlyas da tıpkı bizim gibi insandı. Yağmur yağmaması için gayretle dua etti; üç yıl altı ay ülkeye yağmur yağmadı.
- 18 Yeniden dua etti; gök yağmurunu, toprak da ürününü verdi.
- 19- 20 Kardeşlerim, içinizden biri gerçeğin yolundan sapar da başka biri onu yine gerçeğe döndürürse, bilsin ki, günahkârı sapık yolundan döndüren, ölümden bir can kurtarmış, bir sürü günahı örtmüş olur.

ROMALILAR

BÖLÜM I

1 İsa Mesih'in kulu, Tanrı'nın Müjdesi'ni yaymak üzere seçilip elçi olmaya çağrılan ben Pavlus'tan selam!

2-4 Tanrı, Oğlu Rabbimiz İsa Mesih'le ilgili bu Müjde'yi peygamberleri aracılığıyla Kutsal Yazılar'da önceden vaat etti. Rabbimiz İsa Mesih beden açısından Davut'un soyundandır; kutsallık ruhu açısından ise ölümden dirilmekle Tanrı'nın Oğlu olduğu kudretle ilan edildi.

5 Her ulustan insanın iman edip söz dinlemesini sağlamak için Mesih aracılığıyla ve O'nun adı uğruna Tanrı lütfuna ve elçilik görevine sahip olduk.

6 İsa Mesih'in çağrılmışları olan sizler de bu uluslardansınız.

7 Tanrı'nın Roma'da bulunan, kutsal olmaya çağrılan bütün sevdiklerine, Babamız Tanrı'dan ve Rab İsa Mesih'ten size lütf ve esenlik olsun.

8 İkin hepiniz için İsa Mesih aracılığıyla Tanrım'a şükrediyorum.

Çünkü imanınız bütün dünyada duyuruluyor.

9-10 Oğlu'nun Müjdesi'ni yaymakta bütün varlığımla kulluk ettiğim Tanrı, sizi durmadan, her zaman dualarımda andığıma tanıktır. Tanrı'nın isteğiyle sonunda bir yol bulup yanınıza gelmek için dua ediyorum.

11 Çünkü ruhça pekişmeniz için size ruhsal bir armağan ulaştırmak üzere sizi görmeyi çok istiyorum.

12 Yani, ben aranızdayken karşılıklı olarak birbirimizin imanımla cesaret buluruz demek istiyorum.

13 Kardeşler, öteki uluslar arasında olduğu gibi, çalışmalarım sizin aranızda da ürün vermesi için yanınıza gelmeyi birçok kez amaçladığımı, ama şimdiye dek hep engellendiğimi bilmenizi istiyorum.

14 Grekler'e ve Grek olmayanlara, bilgelere ve bilgisizlere karşı sorumluluğum var.

15 Bu nedenle Roma'da bulunan sizlere de Müjde'yi elimden geldiğince bildirmek için sabırsızlanıyorum.

16 Çünkü Müjde'den utanmıyorum. Müjde iman eden herkesin -önce Yahudiler'in, sonra Yahudi olmayanların- kurtuluşu için Tanrı gücüdür.

17 Tanrı'nın insanı akladığı, Müjde'de açıklanır. Aklanma yalnız imanla olur. Yazılmış olduğu gibi, "İmanla aklanan yaşayacaktır."

18 Haksızlıkla gerçeğe engel olan insanların bütün tanrısızlığına ve haksızlığına karşı Tanrı'nın gazabı gökten açıkça gösterilmektedir.

19 Çünkü Tanrı'ya ilişkin bilinen ne varsa, gözlerinin önündedir; Tanrı hepsini gözlerinin önüne sermiştir.

20 Tanrı'nın görünmeyen nitelikleri -sonsuz gücü ve Tanrılığı- dünya yaratılalı beri O'nun yaptıklarıyla anlaşılakta, açıkça görülmektedir. Bu nedenle özürleri yoktur.

21 Tanrı'yı bildikleri halde O'nu Tanrı olarak yüceltmediler, O'na şükretmediler. Tersine, düşüncelerinde budalalığa düştüler; anlayışsız yüreklerini karanlık бүрүdü.

22 Akıllı olduklarını ileri sürerken akılsız olup çıktılar.

23 Ölümsüz Tanrı'nın yüceliği yerine ölümlü insana, kuşlara, dört ayaklılara, sürüngenlere benzeyen putları yeğlediler.

24 Bu yüzden Tanrı, birbirlerinin bedenlerini aşığılasınlar diye, onları yüreklerinin tutkuları içinde ahlaksızlığa teslim etti.

25 Tanrı'yla ilgili gerçeğin yerine yalanı koydular. Yaradan'ın yerine yaratığa tapıp kulluk ettiler. Oysa Tanrı sonsuza dek övülmeye

layıktır! Amin.

26 İşte böylece Tanrı onları utanç verici tutkulara teslim etti. Kadınları bile doğal ilişki yerine doğal olmayı yeğlediler.

27 Aynı şekilde erkekler de kadınla doğal ilişkilerini bırakıp birbirleri için şehvetle yanıp tutuştular. Erkekler erkeklerle utanç verici ilişkilere girdiler ve kendi bedenlerinde sapıklıklarına yaraşan karşılığı aldılar.

28 Tanrı'yı tanımakta yarar görmedikleri için Tanrı onları yararsız düşüncelere, yakışsız davranışlara teslim etti.

29 Her türlü haksızlık, kötülük, açgözlülük ve kinle doldular.

Kıskançlık, öldürme hırsı, çekişme, hile, kötü niyetle doludular.

30-31 Dedikoducu, yeric, Tanrı'dan nefret eden, küstah, kibirli, övünge, kötülük üreten, anne baba sözü dinlemeyen, anlayışsız, sözünde durmaz, sevgiden yoksun, acımasız insanlardır.

32 Böyle davrananların ölümü hak ettiğine ilişkin Tanrı buyruğunu bildikleri halde, bunları yalnız yapmakla kalmaz, yapanları da onaylarlar.

BÖLÜM 2

1 Bu nedenle sen, ey başkasını yargılayan insan, kim olursan ol, özrün yoktur. Başkasını yargıladığın konuda kendini mahkûm ediyorsun. Çünkü ey yargılayan sen, aynı şeyleri yapıyorsun.

2 Böyle davrananları Tanrı'nın haklı olarak yargıladığını biliriz.

3 Bu gibi şeyleri yapanları yargılayan, ama aynısını yapan ey insan, Tanrı'nın yargısından kaçabileceğini mi sanıyorsun?

4 Tanrı'nın sınırsız iyiliğini, hoşgörüsünü, sabrını hor mu görüyorsun? O'nun iyiliğinin seni tövbeye yönelttiğini bilmiyor musun?

5 İnatçılığın ve tövbesiz yüreğin yüzünden Tanrı'nın adil yargısının açıklanacağı gazap günü için kendine karşı gazap biriktiriyorsun.

6 Tanrı "herkese, yaptıklarının karşılığını verecektir."

7 Sürekli iyilik ederek yücelik, saygınlık, ölümsüzlük arayanlara sonsuz yaşam verecek.

8 Bencillerin, gerçeğe uymayıp haksızlık peşinden gidenlerin üzerineyse gazap ve öfke yağdıracak.

9-10 Kötülük eden herkese -önce Yahudi'ye, sonra Yahudi olmayana- sıkıntı ve elem verecek; iyilik eden herkese -yine önce Yahudi'ye, sonra Yahudi olmayana- yücelik, saygınlık, esenlik verecektir.

11 Çünkü Tanrı insanlar arasında ayırım yapmaz.

12 Kutsal Yasa'yı bilmeden günah işleyenler Yasa olmadan da mahvolacaklar. Yasa'yı bilerek günah işleyenlerse Yasa'yla yargılanacaklar.

13 Çünkü Tanrı katında aklanacak olanlar Yasa'yı işitenler değil, yerine getirenlerdir.

14 Kutsal Yasa'dan yoksun uluslar Yasa'nın gereklerini kendiliklerinden yaptıkça, Yasa'dan habersiz olsalar bile kendi yasalarını koymuş olurlar.

15 Böylelikle Kutsal Yasa'nın gerektirdiklerinin yüreklerinde yazılı olduğunu gösterirler. Vicdanları buna tanıklık eder. Düşünceleriye onları ya suçlar ya da savunur.

16 Yayıdığım Müjde'ye göre Tanrı'nın, insanları gizlice yaptıkları şeylerden ötürü İsa Mesih aracılığıyla yargılayacağı gün böyle olacaktır.

17 Ya sen? Kendine Yahudi diyor, Kutsal Yasa'ya dayanıp Tanrı'yla övünüyorsun.

18 Tanrı'nın isteğini biliyorsun. En üstün değerleri ayırt etmeyi Yasa'dan öğrenmişsin.

19-20 Kutsal Yasa'da bilginin ve gerçeğin özüne kavuşmuş olarak

körlerin

kılavuzu, karanlıkta kalanların ışığı, akılsızların eğitici, çocukların öğretmeni olduğuna inanmışsın.

21 Öyleyse başkasına öğretirken, kendine de öğretmez misin?

Çalmamayı öğütlerken, çalar mısın?

22 "Zina etmeyin" derken, zina eder misin? Putlardan tiksiniirken, tapınakları yağmalar mısın?

23 Kutsal Yasa'yla övünürken, Yasa'ya karşı gelerek Tanrı'yı aşağılar mısın?

24 Nitekim şöyle yazılmıştır: "Sizin yüzünüzden uluslar arasında Tanrı'nın adına küfrediliyor."

25 Kutsal Yasa'yı yerine getirirsen, sünnetin elbet yararı vardır. Ama Yasa'ya karşı gelirsen, sünnetli olmanın hiçbir anlamı kalmaz.

26 Bu nedenle, sünnetsizler Yasa'nın buyruklarına uyarırsa, sünnetli sayılmayacak mı?

27 Sen Kutsal Yazılar'a ve sünnete sahip olduğun halde Yasa'yı çiğnersen, bedence sünnetli olmayan ama Yasa'ya uyan kişi seni yargılamayacak mı?

28 Çünkü ne dıştan Yahudi olan gerçek Yahudi'dir, ne de görünüşte, bedensel olan sünnet gerçek sünnettir.

29 Ancak içten Yahudi olan Yahudi'dir. Sünnet de yürekle ilgilidir; yazılı yasanın değil, Ruh'un işidir. İçten Yahudi olan kişi, insanların değil, Tanrı'nın övgüsünü kazanır.

BÖLÜM 3

1 Öyleyse Yahudi'nin ne üstünlüğü var? Sünnetin yararı nedir?

2 Her yönden çoktur. İlk olarak, Tanrı'nın sözleri Yahudiler'e emanet edilmiştir.

3 Peki, kimi Yahudiler güvenilmez çıkmışsa ne olur? Onların güvenilmezliği Tanrı'nın güvenilirliğini ortadan kaldırırmı?

4 Kesinlikle hayır! Herkes yalancı olsa bile, Tanrı'nın doğruyu söylediği bilinmelidir. Yazılmış olduğu gibi: "Öyle ki, sözlerinde doğru çıkasın ve yargılandığında davayı kazanasın."

5 Ama bizim haksızlığımız Tanrı'nın adil olduğunu ortaya çıkarıyorsa, ne diyelim? İnsanların diliyle konuşuyorum: Gazapla cezalandıran Tanrı haksız mı?

6 Kesinlikle hayır! Öyle olsa Tanrı dünyayı nasıl yargılayacak?

7 Ama Tanrı'nın her zaman doğruyu söylediği benim yalanımla yüceliği için daha açık şekilde ortaya çıkmışsa, ben niçin yine bir günahkâr olarak yargılanıyorum?

8 Bazılarının bizi kötülererek, söylediğimizi ileri sürdüğü gibi niçin, "Kötülük yapalım da bundan iyilik çıksın" demeyelim? Böylelerinin yargılanması yerindedir.

9 Şimdi ne diyelim? Biz Yahudiler öteki uluslardan üstün müyüz? Elbette değiliz. İster Yahudi ister Grek olsun, daha önce herkesi günahın denetiminde olmakla suçladık.

10 Yazılmış olduğu gibi: "Doğru kimse yok, tek kişi bile yok.

11 Anlayan kimse yok, Tanrı'yı arayan yok.

12 Hepsi saptı, Tümü yararsız oldu. İyilik eden yok, tek kişi bile!"

13 "Ağızları açık birer mezardır. Dilleriyle aldatırlar." "Engerek zehiri var dudaklarının altında."

14 "Ağızları lanet ve acı sözle doludur."

15 "Ayakları kan dökmeye seğirtir.

16-17 Yıkım ve dert var yollarında. Esenlik yolunu da bilmezler."

18 "Tanrı korkusu yoktur onlarda."

19 Kutsal Yasa'da söylenenlerin her ağız kapansın, bütün dünya Tanrı'ya hesap versin diye Yasa'nın yönetimi altındakilere söylendiğini biliyoruz.

20 Bu nedenle Yasa'nın gereklerini yapmakla hiç kimse Tanrı katında aklanmayacaktır. Çünkü Yasa sayesinde günahın bilincine varılır.

21 Ama şimdi Yasa'dan bağımsız olarak Tanrı'nın insanı nasıl aklayacağı açıklandı. Yasa ve peygamberler buna tanıklık ediyor.

22 Tanrı insanları İsa Mesih'e olan imanlarıyla aklar. Bunu, iman eden herkes için yapar. Hiç ayırım yoktur.

23 Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı.

24 İnsanlar İsa Mesih'te olan kurtuluşla, Tanrı'nın lütfuyla, karşılıksız olarak aklanırlar.

25-26 Tanrı Mesih'i, kaniyla günahları bağışlatan ve imanla benimsenen kurban olarak sundu. Böylece adaletini gösterdi.

Çünkü sabredip daha önce işlenmiş günahları cezasız bıraktı. Bunu, adil kalmak ve İsa'ya iman edeni aklamak için şimdiki zamanda kendi adaletini göstermek amacıyla yaptı.

27 Öyleyse neyle övünebiliriz? Hiçbir şeyle! Hangi ilkeye dayanarak? Yasa'yı yerine getirme ilkesine mi? Hayır, iman ilkesine.

28 Çünkü insanın, Yasa'nın gereklerini yaparak değil, iman ederek aklandığı kanısındayız.

29 Yoksa Tanrı yalnız Yahudiler'in Tanrısı mı? Öteki ulusların da Tanrısı değil mi? Elbet öteki ulusların da Tanrısı'dır.

30 Çünkü sünnetlileri imanları sayesinde, sünnetsizleri de aynı imanla aklayacak olan Tanrı tektir.

31 Öyleyse biz iman aracılığıyla Kutsal Yasa'yı geçersiz mi kılıyoruz? Hayır, tam tersine, Yasa'yı doğruluyoruz.

BÖLÜM 4

1 Şu halde soyumuzun atası İbrahim'in durumu için ne diyelim?

2 Eğer İbrahim yaptığı iyi işlerden dolayı aklandıysa, övünmeye hakkı vardır; ama Tanrı'nın önünde değil.

3 Kutsal Yazı ne diyor? "İbrahim Tanrı'ya iman etti, böylece aklanmış sayıldı.

4 Çalışana verilen ücret lütuf değil, hak sayılır.

5 Ancak çalışmayan, ama tanrısız aklayana iman eden kişi imanı sayesinde aklanmış sayılır.

6 Nitekim, iyi işlerine bakmaksızın Tanrı'nın aklanmış saydığı kişinin mutluluğunu Davut da şöyle anlatır:

7 "Ne mutlu suçları bağışlanmış, günahları örtülmüş olanlara!

8 Günahı Rab tarafından sayılmayana ne mu'lu!"

9 Bu mutluluk yalnız sünnetliler için mi, yoksa aynı zamanda sünnetsizler için midir? Diyoruz ki, "İbrahim, imanı sayesinde aklanmış sayıldı."

10 Hangi durumda aklanmış sayıldı? Sünnet olduktan sonra mı, sünnetsizken mi? Sünnetliken değil, sünnetsizken...

11 İbrahim daha sünnetsizken imanla aklandığının kanıtı olarak sünnet işaretini aldı. Öyle ki, sünnetsiz oldukları halde iman edenlerin hepsinin babası olsun, böylece onlar da aklanmış sayılsın.

12 Böylelikle atamız İbrahim, yalnız sünnetli olmakla kalmayan, ama kendisi sünnetsizken sahip olduğu imanın izinden yürüyen sünnetlilerin de babası oldu.

13 Çünkü İbrahim'e ve soyuna dünyanın mirasçısı olma vaadi Kutsal Yasa yoluyla değil, imandan gelen aklanma yoluyla verildi.

14 Eğer Yasa'ya bağlı olanlar mirasçı olursa, iman boş ve vaat geçersizdir.

15 Yasa, Tanrı'nın gazabına yol açar. Ama yasanın olmadığı yerde yasaya karşı gelmek de söz konusu değildir.

16-17 Bu nedenle vaat, Tanrı'nın lütfuna dayanmak ve İbrahim'in

bütün soyu için güvence altına alınmak üzere imana bağlı kılınmıştır. İbrahim'in soyu yalnız Kutsal Yasa'ya bağlı olanlar değil, aynı zamanda İbrahim'in imanına sahip olanlardır. "Seni birçok ulusun babası yaptım" diye yazılmış olduğu gibi İbrahim, iman ettiği Tanrı'nın -ölülere yaşam veren, var olmayı buyruğuyla var eden Tanrı'nın- gözünde hepimizin babasıdır.

18 İbrahim umutsuz bir durumdayken birçok ulusun babası olacağına umutla iman etti. "Senin soyun böyle olacak" sözüne güveniyordu.

19 Yüz yaşına yaklaşmışken, ölü denebilecek bedenini ve Sara'nın ölü rahmini düşündüğünde imanını zayıflamadı.

20 İmansızlık edip Tanrı'nın vaadinden kuşkulandı; tersine, imanını güçlendi ve Tanrı'yı yüceltti.

21 Tanrı'nın vaadini yerine getirecek güçte olduğuna tümüyle güvendi.

22 Bunun için de aklanmış sayıldı.

23-24 "Aklanmış sayıldı" sözü, yalnız onun için değil, aklanmış sayılacak olan bizler -Rabbimiz İsa'yı ölümden dirilten Tanrı'ya iman eden bizler- için de yazıldı.

25 İsa suçlarımız için ölüme teslim edildi ve aklanmamız için diriltildi.

BÖLÜM 5

1 Böylece imanla aklandığımızı göre, Rabbimiz İsa Mesih sayesinde Tanrı'yla barışmış oluyoruz.

2 İçinde bulunduğumuz bu lütfu Mesih aracılığıyla, imanla kavuştuk ve Tanrı'nın yüceliğine erişmek umuduyla övünüyoruz.

3-4 Yalnız bununla değil, sıkıntılarla da övünüyoruz. Çünkü biliyoruz ki, sıkıntı dayanma gücünü, dayanma gücü Tanrı'nın beğenisini, Tanrı'nın beğenisi de umudu yaratır.

5 Umut düş kırıklığına uğratmaz. Çünkü bize verilen Kutsal Ruh aracılığıyla Tanrı'nın sevgisi yüreklerimize dökülmüştür.

6 Evet, biz daha çaresizken Mesih belirlenen zamanda tanrısızlar için öldü.

7 Bir kimse doğru insan için güç ölür, ama iyi insan için belki biri ölmeyi göze alabilir.

8 Tanrı ise bizi sevdiğini şununla kanıtıyor: Biz daha günahkârken, Mesih bizim için öldü.

9 Böylece şimdi O'nun kanıyla aklandığımızı göre, O'nun aracılığıyla Tanrı'nın gazabından kurtulacağımız çok daha kesindir.

10 Çünkü biz Tanrı'nın düşmanlarıyken Oğlu'nun ölümü sayesinde O'nunla barıştıksa, barışmış olarak Oğlu'nun yaşamıyla kurtulacağımız çok daha kesindir.

11 Yalnız bu kadar da değil, bizi şimdi Tanrı'yla barıştırmış olan Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla, Tanrı'nın kendisiyle de övünüyoruz.

12 Günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı. Çünkü hepsi günah işledi.

13 Kutsal Yasa'dan önce de dünyada günah vardı; ama yasa olmayınca günahın hesabı tutulmaz.

14 Oysa ölüm Adem'den Musa'ya dek, gelecek Kişi'nin örneği olan Adem'in suçuna benzer bir günah işlememiş olanlar üzerinde de egemendi.

15 Ne var ki, Tanrı'nın armağanı Adem'in suçu gibi değildir. Çünkü bir kişinin suçu yüzünden birçokları öldüyse, Tanrı'nın lütfu ve bir tek adamın, yani İsa Mesih'in lütfuyla verilen bağış birçokları yararına daha da çoğaldı.

16 Tanrı'nın bağışı o tek adamın günahının sonucu gibi değildir. Tek

suçtan sonra verilen yargı mahkûmiyet getirdi; oysa birçok suçtan sonra verilen armağan aklanmayı sağladı.

17 Çünkü ölüm bir tek adamın suçu yüzünden o tek adam aracılığıyla egemenlik sürdüyse, Tanrı'nın bol lütfunu ve aklanma bağışını alanların bir tek adam, yani İsa Mesih sayesinde yaşamda egemenlik sürecekleri çok daha kesindir.

18 İşte, tek bir suçun bütün insanların mahkûmiyetine yol açtığı gibi, bir doğruluk eylemi de bütün insanlara yaşam veren aklanmayı sağladı.

19 Çünkü bir adamın sözdinlemezliliği yüzünden nasıl birçoğu günahkâr kılınırsa, bir adamın söz dinlemesiyle birçoğu da doğru kılınacaktır.

20 Kutsal Yasa suç çoğalsın diye araya girdi; ama günahın çoğaldığı yerde Tanrı'nın lütfu daha da çoğaldı.

21 Öyle ki, günah nasıl ölüm yoluyla egemenlik sürdüyse, Tanrı'nın lütfu da Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla sonsuz yaşam vermek üzere doğrulukla egemenlik sürsün.

BÖLÜM 6

1 Öyleyse ne diyelim? Lütfu çoğalsın diye günah işlemeye devam mı edelim?

2 Kesinlikle hayır! Günah karşısında ölmüş olan bizler artık nasıl günah içinde yaşarız?

3 Mesih İsa'ya vaftiz edildiğimizde, hepimizin O'nun ölümüne vaftiz edildiğimizi bilmez misiniz?

4 Baba'nın yüceliği sayesinde Mesih nasıl ölümden dirildiye, biz de yeni bir yaşam sürmek üzere vaftiz yoluyla O'nunla birlikte ölüme gömüldük.

5 Eğer O'nunkine benzer bir ölümden O'nunla birleştiysek, O'nunkine benzer bir dirilişte de O'nunla birleşeceğiz.

6 Artık günaha kölelik etmeyelim diye, günahlı varlığımızın ortadan kaldırılması için eski yaradılışımızın Mesih'le birlikte çarmıha gerildiğini biliriz.

7 Çünkü ölmüş kişi günahattan özgür kılınmıştır.

8 Mesih'le birlikte ölmüşsek, O'nunla birlikte yaşayacağımıza da inanıyoruz.

9 Çünkü Mesih'in ölümden dirilmiş olduğunu ve bir daha ölmeyeceğini, ölümün artık O'nun üzerinde egemenlik sürmeyeceğini biliyoruz.

10 O'nun ölümü günaha karşılık ilk ve son ölüm olmuştur. Sürmekte olduğu yaşamı ise Tanrı için sürmektedir.

11 Siz de böylece kendinizi günah karşısında ölü, Mesih İsa'da Tanrı karşısında diri sayın.

12 Bu nedenle bedeninin tutkularına uymamak için günahın ölümlü bedenlerinizde egemenlik sürmesine izin vermeyin.

13 Bedeninizin üyelerini haksızlığa araç ederek günaha sunmayın. Ölümden dirilenler gibi kendinizi Tanrı'ya adayın; bedeninizin üyelerini doğruluk araçları olarak Tanrı'ya sunun.

14 Günah size egemen olmayacaktır. Çünkü Kutsal Yasa'nın yönetimi altında değil, Tanrı'nın lütfu altındasınız.

15 Öyleyse ne diyelim? Yasa'nın yönetimi altında değil de, Tanrı'nın lütfu altında olduğumuz için günah mı işleyelim? Kesinlikle hayır!

16 Söz dinleyen köleler gibi kendinizi kime teslim ederseniz, sözünü dinlediğiniz kişinin köleleri olduğunuzu bilmez misiniz? Ya ölüme götüren günahın ya da doğruluğa götüren sözdinlerliğin kölelerisiniz.

17 Ama şükürler olsun Tanrı'ya! Eskiden günahın köleleri olan sizler, adandığınız öğretinin özüne yürekten bağlandınız.

18 Günahattan özgür kılınarak doğruluğun köleleri oldunuz.

- 19 Doğanızın güçsüzlüğü yüzünden insan ölçülerine göre konuşuyorum. Bedeninizin üyelerini ahlaksızlığa ve kötülük yapmak üzere kötülüğe nasıl köle olarak sundunuzsa, şimdi de bu üyelerinizi kutsal olmak üzere doğruluğa köle olarak sunun.
- 20 Sizler günahın kölesiyken doğrulukları özgürdünüz.
- 21 Şimdi utandığınız şeylerden o zaman ne kazancınız oldu? Onların sonucu ölümdür.
- 22 Ama şimdi günahtan özgür kılınıp Tanrı'nın kulları olduğunuzu göre, kazancınız kutsallaşma ve bunun sonucu olan sonsuz yaşamdır.
- 23 Çünkü günahın ücreti ölüm, Tanrı'nın armağanı ise Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır.

BÖLÜM 7

- 1 Bilmez misiniz ki, ey kardeşler -Kutsal Yasa'yı bilenlere söylüyorum- Yasa insana ancak yaşadığı sürece egemendir?
- 2 Örneğin, evli kadın, kocası yaşadıkça yasayla ona bağlıdır; kocası ölürse, onu kocasına bağlayan yasadan özgür olur.
- 3 Buna göre kadın, kocası yaşarken başka bir erkekle ilişki kurarsa, zina etmiş sayılır. Ama kocası ölürse, kadın yasadan özgür olur. Şöyle ki, başka bir erkeğe varırsa, zina etmiş olmaz.
- 4 Aynı şekilde kardeşlerim, siz de bir başkasına -ölümden dirilmiş olan Mesih'e- varmak üzere Mesih'in bedeni aracılığıyla Kutsal Yasa karşısında öldünüz. Bu da Tanrı'nın hizmetinde verimli olmamız içindir.
- 5 Çünkü biz benliğin denetimindeyken, Yasa'nın kışkırttığı günah tutkuları bedenimizin üyelerinde etkindi. Bunun sonucu olarak ölüme götüren meyveler verdik.
- 6 Şimdiyse biz, daha önce tutsağı olduğumuz Yasa karşısında öldüğümüz için Yasa'dan özgür kıldık. Öyle ki, yazılı yasanın eski yolunda değil, Ruh'un yeni yolunda kulluk edelim.
- 7 Öyleyse ne diyelim? Kutsal Yasa günah mı oldu? Kesinlikle hayır! Ama Yasa olmasaydı, günahın ne olduğunu bilemezdim. Yasa, "Göz dikmeyeceksin" demeseydi, başkasının malına göz dikmenin ne olduğunu bilemezdim.
- 8 Ne var ki günah, bu buyruğun verdiği fırsatla içimde her türlü açgözlülüğü üretti. Çünkü Kutsal Yasa olmadıkça günah ölüdür.
- 9-10 Bir zamanlar, Yasa'nın bilincinde değilken diri ydım. Ama buyruğun bilincine vardığımda günah dirildi, bense öldüm. Buyruk da bana yaşam getireceğine, ölüm getirdi.
- 11 Çünkü günah buyruğun verdiği fırsatla beni aldattı, buyruk aracılığıyla beni öldürdü.
- 12 İşte böyle, Yasa gerçekten kutsaldır. Buyruk da kutsal, doğru ve iyidir.
- 13 Öyleyse, iyi olan bana ölüm mü getirdi? Kesinlikle hayır! Ama günah, günah olarak tanınsın diye, iyi olanın aracılığıyla bana ölüm getiriyordu. Öyle ki, buyruk aracılığıyla günahın ne denli günahlı olduğu anlaşılınsın.
- 14 Yasa'nın ruhsal olduğunu biliriz. Bense benliğin denetimindeyim, köle gibi günaha satılmışım.
- 15 Ne yaptığımı anlamıyorum. Çünkü istediğimi yapmıyorum; nefret ettiğim ne ise, onu yapıyorum.
- 16 Ama istemediğimi yaparsam, Yasa'nın iyi olduğunu kabul etmiş olurum.
- 17 Öyleyse bunu artık ben değil, içimde yaşayan günah yapıyor.
- 18 İçimde, yani benliğimde iyi bir şey bulunmadığını biliyorum. İçimde iyiyi yapmaya istek var, ama güç yok.
- 19 İsteddiğim iyi şeyi yapmıyorum, istemediğim kötü şeyi yapıyorum.

- 20 İstemediğimi yapıyorsam, bunu yapan artık ben değil, içimde yaşayan günahtır.
- 21 Bundan şu kuralı çıkarıyorum: Ben iyi olanı yapmak isterken, karşımda hep kötülük vardır.
- 22 İç varlığında Tanrı'nın Yasası'ndan zevk alıyorum.
- 23 Ama bedenimin üyelerinde bambaşka bir yasa görüyorum. Bu da aklımın onayladığı yasaya karşı savaşıyor ve beni bedenimin üyelerindeki günah yasasına tutsak ediyor.
- 24 Ne zavallı insanım! Ölüme götüren bu bedenden beni kim kurtaracak?
- 25 Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'ya şükürler olsun! Sonuç olarak ben aklımla Tanrı'nın Yasası'na, ama benliğimle günahın yasasına kulluk ediyorum.

BÖLÜM 8

- 1 Böylece Mesih İsa'ya ait olanlara artık hiçbir mahkûmiyet yoktur.
- 2 Çünkü yaşam veren Ruh'un yasası, Mesih İsa sayesinde beni günahın ve ölümün yasasından özgür kıldı.
- 3 İnsan benliğinden ötürü güçsüz olan Kutsal Yasa'nın yapamadığını Tanrı yaptı. Öz Oğlu'nu günahlı insan benzerliğinde günah sunusu olarak gönderip günahı insan benliğinde yargıladı.
- 4 Öyle ki, Yasa'nın gereği, benliğe göre değil, Ruh'a göre yaşayan bizlerde yerine gelsin.
- 5 Benliğe uyanlar benlikle ilgili, Ruh'a uyanlarsa Ruh'la ilgili işleri düşünürler.
- 6 Benliğe dayanan düşünce ölüm, Ruh'a dayanan düşünceyse yaşam ve esenliktir.
- 7 Çünkü benliğe dayanan düşünce Tanrı'ya düşmandır; Tanrı'nın Yasası'na boyun eğmez, eğemez de...
- 8 Benliğin denetiminde olanlar Tanrı'yı hoşnut edemezler.
- 9 Ne var ki, Tanrı'nın Ruh'u içinizde yaşıyorsa, benliğin değil, Ruh'un denetimindesiniz. Ama içinde Mesih'in Ruhu olmayan kişi Mesih'in değildir.
- 10 Eğer Mesih içinizdeyse, bedeniniz günah yüzünden ölü olmakla birlikte, aklanmış olduğunuz için ruhunuz diridir.
- 11 Mesih İsa'yı ölümden diriltten Tanrı'nın Ruhu içinizde yaşıyorsa, Mesih'i ölümden diriltten Tanrı, içinizde yaşayan Ruhu'yla ölümlü bedenlerinize de yaşam verecektir.
- 12 Öyleyse kardeşlerim, borçluyuz ama, benliğe göre yaşamak için benliğe borçlu değiliz.
- 13 Çünkü benliğe göre yaşarsanız öleceksiniz; ama bedenin kötü işlerini Ruh'la öldürürseniz yaşayacaksınız.
- 14 Tanrı'nın Ruhu'yla yönetilenlerin hepsi Tanrı'nın oğullarıdır.
- 15 Çünkü sizi yeniden korkuya sürükleyecek kölelik ruhunu almadınız, oğulluk ruhunu aldınız. Bu ruhla, "Abba, Baba!" diye sesleniriz.
- 16 Ruh'un kendisi, bizim ruhumuzla birlikte, Tanrı'nın çocukları olduğumuza tanıklık eder.
- 17 Eğer Tanrı'nın çocuklarıysak, aynı zamanda mirasçımız. Mesih'le birlikte yüceltilmek üzere Mesih'le birlikte acı çekiyorsak, Tanrı'nın mirasçılıyız, Mesih'le ortak mirasçılız.
- 18 Kanım şu ki, bu anın acıları, gözümüzün önüne serilecek yücelikle karşılaştırılmaya değer.
- 19 Yarattılış, Tanrı çocuklarının ortaya çıkmasını büyük özlemle bekliyor.
- 20-21 Çünkü yaratılış amaçsızlığa teslim edildi. Bu da yaratılışın isteğiyle değil, onu amaçsızlığa teslim eden Tanrı'nın isteğiyle oldu. Çünkü yaratılışın, yozlaşmaya köle olmaktan kurtarılıp Tanrı

çocuklarının yüce özgürlüğüne kavuşturulması umudu vardı.
 22 Bütün yaratılışın şu ana dek birlikte inleyip doğum ağrısı çektiğini biliyoruz.
 23 Yalnız yaratılış değil, biz de -evet Ruh'un turfandasına sahip olan bizler de- evlatlığa alınmayı, yani bedenlerimizin kurtulmasını özlemle bekleyerek içimizden inliyoruz.
 24 Çünkü bu umutla kurtulduk. Ama görülen umut, umut değildir. Gördüğü şeyi kim umut eder?
 25 Oysa görmediğimize umut bağlarsak, sabırla bekleyebiliriz.
 26 Bunun gibi, Ruh da güçsüzlüğümüzde bize yardım eder. Ne için dua etmemiz gerektiğini bilmeyiz, ama Ruh'un kendisi, sözle anlatılamaz iniltilerle bizim için aracılık eder.
 27 Yürekleri araştıran Tanrı, Ruh'un düşüncesinin ne olduğunu bilir. Çünkü Ruh, Tanrı'nın isteği uyarınca kutsallar için aracılık eder.
 28 Tanrı'nın, kendisini sevenlerle, amacı uyarınca çağrılmış olanlarla birlikte her durumda iyilik için etkin olduğunu biliriz.
 29 Çünkü Tanrı önceden bildiği kişileri Oğlu'nun benzerliğine dönüştürmek üzere önceden belirledi. Öyle ki, Oğul birçok kardeş arasında ilk doğan olsun.
 30 Tanrı önceden belirlediği kişileri çağırdı, çağırdıklarını akladı ve akladıklarını yüceltti.
 31 Öyleyse buna ne diyelim? Tanrı bizden yanaysa, kim bize karşı olabilir?
 32 Öz Oğlu'nu bile esirgemeyip O'nu hepimiz için ölüme teslim eden Tanrı, O'nunla birlikte bize her şeyi bağışlamayacak mı?
 33 Tanrı'nın seçtiklerini kim suçlayacak? Onları aklayan Tanrı'dır.
 34 Kim suçlu çıkaracak? Ölmüş, üstelik dirilmiş olan Mesih İsa, Tanrı'nın sağındadır ve bizim için aracılık etmektedir.
 35 Mesih'in sevgisinden bizi kim ayırabilir? Sıkıntı mı, elem mi, zulüm mü, açlık mı, çıplaklık mı, tehlike mi, kılıç mı?
 36 Yazılmış olduğu gibi: "Senin uğruna bütün gün öldürülüyoruz, Kasaplık koyun sayılıyor."
 37 Ama bizi sevenin aracılığıyla bu durumların hepsinde galiplerden üstünüz.
 38-39 Eminim ki, ne ölüm, ne yaşam, ne melekler, ne yönetimler, ne şimdiki ne gelecek zaman, ne güçler, ne yükseklik, ne derinlik, ne de yaratılmış başka bir şey bizi Rabbimiz Mesih İsa'da olan Tanrı sevgisinden ayırmaya yetecektir.

PETRUS'UN BİRİNCİ MEKTUBU

BÖLÜM 1

1 Mesih İsa'nın elçisi ben Petrus'tan Pontus, Galatya, Kapadokya, Asya İli ve Bitinya'ya dağılmış ve buralarda yabancı olarak yaşayan seçilmişlere selam!
 2 İsa Mesih'in sözünü dinlemeniz ve O'nun kanının üzerinize serpilmesi için, Baba Tanrı'nın öngörüsü uyarınca Ruh tarafından kutsal kılınarak seçildiniz. Lütüf ve esenlik artan ölçüde sizin olsun.
 3-4 Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısı ve Babası'na övgüler olsun. Çünkü O büyük merhametiyle yeniden doğmamızı sağladı. İsa Mesih'i ölümden diriltmekle bizi yaşayan bir umuda, çürümez, lekesiz, solmaz bir mirasa kavuşturdu. Bu miras sizin için göklerde saklıdır.
 5 Zaman sona ererken açığa çıkarılmaya hazır olan kurtuluşa kavuşasınız diye iman sayesinde Tanrı'nın gücüyle korunuyorsunuz.
 6 Bu nedenle şimdi kısa bir süre çeşitli denemeler sonucu acı çekmeniz gerekiyorsa da, sevinçle coşmaktasınız.

7 Böylelikle içtenliği kanıtlanan imanınız, İsa Mesih görüldüğünde size övgü, yücelik, onur kazandıracak. İmanınız, ateşle arıtıldığı halde yok olup giden altından daha değerlidir.
 8 Mesih'i görmemiş olsanız da O'nu seviyorsunuz. Şu anda O'nu görmediğiniz halde O'na iman ediyor, sözle anlatılmaz yüce bir sevinçle coşuyorsunuz.
 9 Çünkü imanınızın sonucu olarak canlarınızın kurtuluşuna erişiyorsunuz.
 10 Size bağışlanacak lütuftan söz etmiş olan peygamberler, bu kurtuluşa ilgili dikkatli incelemeler, araştırmalar yaptılar.
 11 İçlerinde olan Mesih Ruh'u, Mesih'in çekeceği acılara ve bu acıların ardından gelecek yüceliklere tanıklık ettiğinde, Ruh'un hangi zaman ya da nasıl bir dönemi belirttiğini araştırdılar.
 12 Şimdi size de bildirilen gerçeklerle kendilerine değil, size hizmet ettikleri onlara açıkça gösterildi. Bu gerçekleri gökten gönderilen Kutsal Ruh'un gücüyle size Müjde'yi iletenler bildirdi. Melekler bu gerçekleri yakından görmeye büyük özlem duyarlar.
 13 Bu nedenle zihinlerinizi eyleme hazırlayın, ayık olun. Umudunuzu tümüyle İsa Mesih'in görünmesiyle size sağlanacak olan lütfâ bağlayın.
 14 Söz dinleyen çocuklar olarak, bilgisiz olduğunuz geçmiş zamandaki tutkularınıza uymayın.
 15 Sizi çağırın Tanrı kutsal olduğuna göre, siz de her davranışınızda kutsal olun.
 16 Nitekim şöyle yazılmıştır: "Kutsal olun, çünkü ben kutsalıyım."
 17 Kimseyi kayırmadan, kişiyi yaptıklarına bakarak yargılayan Tanrı'ya Baba diye çağırduğunuz göre, gurbeti andıran bu dünyadaki zamanınızı Tanrı korkusuyla geçirin.
 18-19 Biliyorsunuz ki, atalarınızdan kalma boş yaşayışınızdan altın ya da gümüş gibi geçici şeylerle değil, kusursuz ve lekesiz kuzuyu andıran Mesih'in değerli kanının fidyesiyle kurtulduunuz.
 20 Dünyanın kuruluşundan önce bilinen Mesih, çağların sonunda sizin yararınıza ortaya çıktı.
 21 O'nu ölümden diriltip yücelten Tanrı'ya O'nun aracılığıyla iman ediyorsunuz. Böylece imanınız ve umudunuz Tanrı'dadır.
 22 Gerçeğe uymakla kendinizi arttınız, kardeşler için içten bir sevgiye sahip oldunuz. Onun için birbirinizi candan, yürekte sevin.
 23 Çünkü ölümlü değil, ölümsüz bir tohumdan, yani Tanrı'nın diri ve kalıcı sözü aracılığıyla yeniden doğdunuz.
 24-25 Nitekim, "İnsan soyu ota benzer, bütün yüceliği kır çiçeği gibidir. Ot kurur, çiçek solar, ama Rab'bin sözü sonsuza dek kalır." İşte size müjdelenmiş olan söz budur.

BÖLÜM 2

1 Bu nedenle her kötülüğü, hileyi, ikiyüzlülüğü, kıskançlığı ve bütün iftiraları üzerinizden sıyrıp atın.
 2 Yeni doğmuş bebekler gibi, hilesiz sütü andıran Tanrı sözünü özleyin ki, bununla beslenip büyüyerek kurtuluşa erişesiniz.
 3 Çünkü Rab'bin iyiliğini tattınız.
 4 İnsanlarca reddedilmiş, ama Tanrı'ya göre seçkin ve değerli olan diri taş, Rab'be gelin.
 5 O sizi diri taşlar olarak ruhsal bir tapınağın yapımında kullansın. Böylelikle, İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'nın beğenisini kazanan ruhsal kurbanlar sunmak üzere kutsal bir kâhinler topluluğu olursunuz.
 6 Çünkü Kutsal Yazı'da şöyle deniyor: "İşte, Siyon'a bir taş, Seçkin, değerli bir köşe taşı koyuyorum. O'na iman eden hiç utandırılmayacak."

7-8 İman eden sizler için bu taş değerlidir. Ama imansızlar için, "Yapıcıların reddettiği taş köşenin baş taşı," "Sürçme taşı ve tökezleme kayası oldu." İmansızlar Tanrı'nın sözünü dinlemedikleri için sürçerler. Zaten sürçmek üzere belirlenmişlerdir.

9 Ama siz seçilmiş soy, Kral'ın kâhinleri, kutsal ulus, Tanrı'nın öz halkısınız. Sizi karanlıktan şaşılası ışığına çağıran Tanrı'nın erdemlerini duyurmak için seçildiniz.

10 Bir zamanlar halk değildiniz, ama şimdi Tanrı'nın halkısınız. Bir zamanlar merhamete erişmemiştiniz, şimdiyse merhamete eriştiniz.

11 Sevgili kardeşler, size yalvarırım, cana karşı savaşan benliğin tutkularından kaçının. Çünkü bu dünyada yabancı ve konuksunuz.

12 İnanmayanlar arasında olumlu bir yaşam sürün. Öyle ki, kötülük yapanlarımsınız gibi size iftira etseler de, iyi işlerinizi görerek Tanrı'yı, kendilerine yaklaştığı gün yüceltsinler.

13-14 İnsanlar arasında yetkili kılınmış her kuruma -gerek her şeyin üstünde olan krala gerekse kötülük yapanların cezalandırılması, iyilik edenlerin onurlandırılması için kral tarafından gönderilen valilere Rab adına bağımlı olun.

15 Çünkü Tanrı'nın isteği, iyilik yaparak akılsızların bilgisizliğini susturmanızdır.

16 Özgür insanlar olarak yaşayın, ancak özgürlüğünüzü kötülük yapmak için bahane etmeyin. Tanrı'nın kulları olarak yaşayın.

17 Herkese saygı gösterin. İmanlı kardeşlerinizi sevin, Tanrı'dan korkun, krala saygı gösterin.

18 Ey hizmetkârlar, efendilerinizin yalnız iyi ve yumuşak huylu olanlarına değil, ters huylu olanlarına da tam bir saygıyla bağımlı olun.

19 Haksız yere acı çeken kişi, Tanrı bilinciyle acıya katlanırsa, Tanrı'yı hoşnut eder.

20 Çünkü günah işleyip dövüldüğünüzde dayanırsanız, bunda övülecek ne var? Ama iyilik edip acı çektiğinizde dayanırsanız, Tanrı'yı hoşnut edersiniz.

21 Nitekim bunun için çağrıldınız. Mesih, izinden gidesiniz diye uğrunuza acı çekerek size örnek oldu.

22 "O günah işlemedi, ağızdan hileli söz çıkmadı."

23 Kendisine sövüldüğünde sövgüyle karşılık vermedi, acı çektiğinde kimseyi tehdit etmedi; davasını, adaletle yargılayan Tanrı'ya bıraktı.

24 Bizler günah karşısında ölelim, doğruluk uğruna yaşayalım diye, günahlarımızı çarşıta kendi bedeninde yükledi. O'nun yaralarıyla şifa buldunuz.

25 Çünkü yolunu şaşırılmış koyunlar gibiydiniz, şimdiyse canlarınızın Çobanı'na ve Gözetmeni'ne döndünüz.

BÖLÜM 3

1-2 Bunun gibi, ey kadınlar, siz de kocalarınıza bağımlı olun. Öyle ki, kimileri Tanrı sözüne inanmasa bile, Tanrı korkusuna dayanan temiz yaşayışınızı görerek söze gerek kalmadan karılarının yaşayışıyla kazanılsınlar.

3 Süsünüz örgülü saçlar, altın takılar, güzel giysiler gibi dışla ilgili olmasın.

4 Gizli olan iç varlığınız, sakin ve yumuşak bir ruhun solmayan güzelliğiyle süsünüz olsun. Bu, Tanrı'nın gözünde çok değerlidir.

5 Çünkü geçmişte umudunu Tanrı'ya bağlamış olan kutsal kadınlar da kocalarına bağımlı olarak böyle süslenirdi.

6 Örneğin Sara İbrahim'i "Efendim" diye çağırır, sözünü dinlerdi. İyilik eder, hiçbir tehditten yılmazsanız, siz de Sara'nın çocukları

olursunuz.

7 Bunun gibi, ey kocalar, siz de daha zayıf varlıklar olan karılarınızla anlayış içinde yaşayın. Tanrı'nın lütfettiği yaşamın ortak mirasçıları oldukları için onlara saygı gösterin. Öyle ki, dualarınıza bir engel çıkmasın.

8 Sonuç olarak hepiniz aynı düşüncede birleşin. Başkalarının duygularını paylaşın. Birbirinizi kardeşçe sevin. Şefkatli, alçakgönüllü olun.

9 Kötülüğe kötülükle, sövgüye sövgüyle değil, tersine, kutsamayla karşılık verin. Çünkü kutsanmayı miras almak için çağrıldınız.

10 Şöyle ki, "Yaşamdan zevk almak, iyi günler görmek isteyen, dilini kötülükten, dudaklarını yalandan uzak tutsun.

11 Kötülükten sakınıp iyilik yapsın. Esenliği amaçlasın, ardınca gitsin.

12 Çünkü Rab bin gözleri doğru kişilerin üzerindedir. Kulakları onların yakarışına açıktır. Ama Rab kötülük yapanlara karşıdır."

13 İyilik yapmakta gayretli olursanız, size kim kötülük edecek?

14 Doğruluk uğruna acı çekseniz bile, ne mutlu size! İnsanların "korktuğundan korkmayın, ürkmeyin."

15 Mesih'i Rab olarak yüreklerinizde kutsayın. İçinizdeki umudun nedenini soran herkese uygun bir yanıt vermeye her zaman hazır olun.

16 Yalnız bunu yumuşak huyla, saygıyla yapın. Vicdanınızı temiz tutun. Öyle ki, Mesih'e ait olarak sürdürdüğünüz olumlu yaşamı kınayanlar size ettikleri iftiradan utansınlar.

17 İyilik edip acı çekmek -eğer Tanrı'nın isteği buysa- kötülük yapıp acı çekmekten daha iyidir.

18 Nitekim Mesih de bizleri Tanrı'ya ulaştırmak amacıyla doğru kişi olarak doğru olmayanlar için günah sunusu olarak ilk ve son kez öldü. Bedence öldürüldü, ama ruhça diriltildi.

19 Ruhta gidip bunları zindanda olan ruhlara da duyurdu.

20 Bir zamanlar, Nuh'un günlerinde gemi yapılırken, Tanrı'nın sabırla beklemesine karşın bu ruhlar söz dinlememişlerdi. O gemide birkaç kişi, daha doğrusu sekiz kişi suyla kurtuldu.

21 Bu olay vaftizi simgeliyor. Bedenin kirden arınması değil, Tanrı'ya yönelen temiz vicdanın dileği olan vaftiz, İsa Mesih'in dirilişiyle şimdi sizi de kurtarıyor.

22 Göğe çıkmış olan Mesih Tanrı'nın sağındadır. Bütün melekler, yetkiler ve güçler O'na bağlı kılınmıştır.

BÖLÜM 4

1 Mesih bedence acı çektiğine göre, siz de aynı düşünceyle silahlanın. Çünkü bedence acı çekmiş olan, günaha sırt çevirmiştir.

2 Sonuç olarak, dünyadaki yaşamının geri kalan bölümünü artık insan tutkularına göre değil, Tanrı'nın isteğine göre sürdürür.

3 İnanmayanların hoşlandıklarını yaparak sefahat, şehvet, sarhoşluk, çalın eğlenceler, içki alemleri ve ilke tanımayan putperestlik içinde yaşayarak geçmişte harcadığınız günler yeter!

4 İnanmayanlar, kendinizi onlarla birlikte aynı sefahat seline atmamanızı yadırgıyor, size sövüyorlar.

5 Onlar, ölüleri de dirileri de yargılamaya hazır olan Tanrı'ya hesap verecekler.

6 Çünkü ölüler bedence öbür insanlar gibi yargılsın, ama ruhça Tanrı gibi yaşasın diye Müjde onlara da bildirildi.

7 Her şeyin sonu yakındır. Bu nedenle, sağduyulu olun ve dua etmek için ayık durun.

8 Her şeyden önce birbirinizi candan sevin. Çünkü sevgi birçok günahı örter.

9 Söylenmeksizin birbirinize konukseverlik gösterin.
10 Her biriniz hangi ruhsal armağanı aldysanız, bunu Tanrı'nın çok yönlü lütfunun iyi kâhyaları olarak birbirinize hizmet etmekte kullanın.

11 Konuşan, Tanrı'nın sözlerini iletir gibi konuşsun. Başkalarına hizmet eden, Tanrı'nın verdiği güçle hizmet etsin. Öyle ki, İsa Mesih aracılığıyla Tanrı her şeyde yüceltilsin. Yücelik ve kudret sonsuzlara dek Mesih'indir! Amin.

12 Sevgili kardeşlerim, sınanmanız için size giydirilen ateşten gömleği, size garip bir şey oluyormuş gibi yadırgamayın.

13 Tersine, Mesih'in acılarına ortak olduğunuz oranda sevinin ki, Mesih'in görkemi görüldüğünde de sevinçle coşasınız.

14 Mesih'in adından ötürü hakarete uğrarsanız, ne mutlu size! Çünkü Tanrı'nın yüce Ruhı üzerinizde bulunuyor.

15 Hiçbiriniz katil, hırsız, kötülük yapan ya da başkalarının işine karışan biri olarak acı çekmesin.

16 Ama Mesih inanlısı olduğu için acı çeken, bundan utanç duymasın. Taşdığı bu adla Tanrı'yı yüceltsin.

17 Çünkü yargının, Tanrı'nın ev halkından başlayacağı an gelmiştir. Eğer yargılama önce bizden başlarsa, Tanrı'nın Müjdesi'ne kulak asmayanların sonu ne olacak?

18 "Doğru kişi güçlükle kurtuluyorsa, Tanrısız ve günahlı kişiye ne olacak?"

19 Bunun için, Tanrı'nın isteği uyarınca acı çekenler, iyilik ederek canlarını güvenilir Yaradan'a emanet etsinler.

BÖLÜM 5

1-3 Bu nedenle aranızdaki ihtiyarlara, onlar gibi bir ihtiyaç, Mesih'in çektiği acıların tanığı, açığa çıkacak olan yüceliğin paydaşı olarak rica ediyorum: Tanrı'nın size verdiği sürüyü güdün. Zorunluymuş gibi değil, Tanrı'nın istediği gibi gönüllü gözetmenlik yapın. Para hırsıyla değil, gönül rızasıyla, size emanet edilenlere egemenlik taslamadan, sürüye örnek olarak görevinizi yapın.

4 Baş Çoban görüldüğü zaman yüceliğin solmaz tacına kavuşacaksınız.

5 Ey gençler, siz de ihtiyarlara bağımlı olun. Hepiniz birbirinize karşı alçakgönüllülüğü kuşanın. Çünkü, "Tanrı kibirlilere karşıdır. Ama alçakgönüllülere lütfeder."

6 Uygun zamanda sizi yüceltmesi için, Tanrı'nın kudretli eli altında kendinizi alçaltın.

7 Bütün kaygılarınızı O'na yükleyin, çünkü O sizi kayırır.

8 Ayık ve uyanık olun. Düşmanınız İblis kükreyen aslan gibi yutacak birini arayarak dolaşüyor.

9 Dünyanın her yerindeki kardeşlerinizin de aynı acıları çektiğini bilerek imanda sarsılmadan İblis'e karşı direnin.

10 Sizleri Mesih'te sonsuz yüceliğine çağırın ve bütün lütfun kaynağı olan Tanrı'nın kendisi kısa bir süre acı çekmenizden sonra sizi yetkinleştirip pekiştirecek, güçlendirip temellendirecektir.

11 Kudret sonsuzlara dek O'nun olsun! Amin.

12 Kendisini güvenilir bir kardeş saydığım Silvanus aracılığıyla size kısaca yazmış bulunuyorum. Sizi yüreklendiriyor ve sözünü ettiğim lütfun Tanrı'nın gerçek lütfu olduğuna tanıklık ediyorum. Buna bağlı kalın.

13 Sizler gibi seçilmiş olan Babil'deki kilise ve oğlum Markos size selam ederler.

14 Birbirinizi sevgiyle öperek selamlayın.

Sizlere, Mesih'e ait olan herkese esenlik olsun.

I. KORİNTLİLER

BÖLÜM 15

1 Şimdi, kardeşler, size bildirdiğim, sizin de kabul edip bağlı kaldığınız Müjde'yi anımsatmak istiyorum.

2 Size müjdelediğim söze sınırsız sarılırsanız, onun aracılığıyla kurtulursunuz. Yoksa boşuna iman etmiş olursunuz.

3-4 Aldığım bilgiyi size öncelikle ilettim: Kutsal Yazılar uyarınca Mesih günahlarımıza karşılık öldü, gömüldü ve Kutsal Yazılar uyarınca üçüncü gün ölümden dirildi.

5 Kefas'a, sonra Onikiler'e görüldü.

6 Daha sonra da beş yüzden çok kardeşe aynı anda görüldü. Bunların çoğu hâlâ yaşıyor, bazılarıysa öldüler.

7-8 Bundan sonra Yakup'a, sonra bütün elçilere, son olarak zamansız doğmuş bir çocuğa benzeyen bana da görüldü.

9 Ben elçilerin en önemsiziyim. Tanrı'nın kilisesine zulmettiğim için elçi olarak anılmaya bile layık değilim.

10 Ama şimdi neysem, Tanrı'nın lütfuyla öyleyim. O'nun bana olan lütfu boşa gitmedi. Elçilerin hepsinden çok emek verdim. Aslında ben değil, Tanrı'nın bende olan lütfu emek verdi.

11 İşte, gerek benim yaydığım, gerek öbür elçilerin yaydığı ve sizin de iman ettiğiniz bildiri budur.

12 Eğer Mesih'in ölümden dirildiği duyuruluyorsa, nasıl oluyor da aranızda bazıları ölümler dirilmez diyor?

13 Ölümler dirilmezse, Mesih de dirilmemiştir.

14 Mesih dirilmemişse, bildirimiz de imanınız da boştur.

15 Bu durumda Tanrı'yla ilgili tanıklığımız da yalan demektir.

Çünkü Tanrı'nın, Mesih'i dirilttiğine tanıklık ettik. Ama ölümler gerçekten dirilmezse, Tanrı Mesih'i de diriltmemiştir.

16 Ölümler dirilmezse, Mesih de dirilmemiştir.

17 Mesih dirilmemişse imanınız yararsızdır, siz de hâlâ günahlarınızın içindediniz.

18 Buna göre Mesih'e ait olarak ölmüş olanlar da mahvolmuşlardır.

19 Eğer yalnız bu yaşam için Mesih'e umut bağlamışsak, herkesten çok acınacak durumdayız.

20 Oysa Mesih, ölmüş olanların ilk örneği olarak ölümden dirilmiştir.

21 Ölüm bir insan aracılığıyla geldiğine göre, ölümden diriliş de bir insan aracılığıyla gelir.

22 Herkes nasıl Adem'de ölüyorsa, herkes Mesih'te yaşama kavuşacak.

23 Her biri sırası gelince dirilecek: İlk örnek olarak Mesih, sonra Mesih'in gelişinde Mesih'e ait olanlar.

24 Bundan sonra Mesih her yönetimi, her hükümlerliği, her gücü ortadan kaldırıp egemenliği Baba Tanrı'ya teslim ettiği zaman son gelmiş olacak.

25 Çünkü Tanrı bütün düşmanlarını ayakları altına serinceye dek O'nun egemenlik sürmesi gerekir.

26 Ortadan kaldırılacak son düşman ölümdür.

27 Çünkü, «Tanrı her şeyi Mesih'in ayakları altına sererek O'na bağımlı kıldı.» «Her şey O'na bağımlı kılındı» sözünün, her şeyi Mesih'e bağımlı kılan Tanrı'yı içermediği açıktır.

28 Her şey Oğul'a bağımlı kılınca, Oğul da her şeyi kendisine bağımlı kılan Tanrı'ya bağımlı olacaktır. Öyle ki, Tanrı her şeyde her şey olsun.

29 Diriliş yoksa, ölümler için vaftiz edilenler ne olacak? Ölümler gerçekten dirilmeyecekse, insanlar neden ölümler için vaftiz ediliyorlar?

- 30 Biz de neden her saat kendimizi tehlikeye atıyoruz?
- 31 Kardeşler, sizinle ilgili olarak Rabbimiz Mesih İsa'da sahip olduğum övüncün hakkı için her gün ölüyorum.
- 32 Eğer insansal nedenlerle Efes'te canavarlarla dövüştümse, bunun bana yararı ne? Eğer ölümler dirilmeyecekse, «Yiyelim içelim, nasıl olsa yarın öleceğiz.»
- 33 Aldanmayın, «Kötü arkadaşlıklar iyi huyu bozar.»
- 34 Uslanıp kendinize gelin, artık günah işlemeyin. Bazılarınız Tanrı'yı hiç tanımıyor. Utanasınız diye söylüyorum bunları.
- 35 Ama biri çıkıp, «Ölümler nasıl dirilecek? Nasıl bir bedenle gelecekler?» diye sorabilir.
- 36 Ne akılsızca bir soru! Ektiğin tohum ölmedikçe yaşama kavuşmaz ki!
- 37 Ekerken, oluşacak bitkinin kendisini değil, yalnızca tohumunu buğday ya da başka bir bitkinin tohumunu ekersin.
- 38 Tanrı tohuma dilediği bedeni -her birine kendine özgü bedeni verir.
- 39 Her canlının eti aynı değildir. İnsan eti başka, hayvan eti başka, kuş eti, balık eti başka başkadır.
- 40 Göksel bedenler vardır, dünyasal bedenler vardır. Göksel olanların görkemi başka, dünyasal olanları başkadır.
- 41 Güneşin görkemi başka, ayın görkemi başka, yıldızların görkemi başkadır. Görkem bakımından yıldız yıldızdan farklıdır.
- 42 Ölümlerin dirilişi de böyledir. Beden çürümeye mahkûm olarak gömülür, çürümez olarak diriltir.
- 43 Düşkün olarak gömülür, görkemli olarak diriltir. Zayıf olarak gömülür, güçlü olarak diriltir.
- 44 Doğal beden olarak gömülür, ruhsal beden olarak diriltir. Doğal beden olduğu gibi, ruhsal beden de vardır.
- 45 Nitekim şöyle yazılmıştır: «İlk insan Adem yaşayan can oldu.» Son Adem'se yaşam veren ruh oldu.
- 46 Önce ruhsal olan değil, doğal olan geldi. Ruhsal olan sonra geldi.
- 47 İlk insan yerden, yani topraktan. İkinci insan göktendir.
- 48 Topraktan olan insan nasılsa, topraktan olanlar da öyledir. Göksel insan nasılsa, göksel olanlar da öyledir.
- 49 Bizler topraktan olana nasıl benzediysek, göksel olana da benzeceğiz.
- 50 Kardeşler, şunu demek istiyorum, et ve kan Tanrı'nın Egemenliği'ni miras alamaz. Çürüyen de çürümezliği miras alamaz.
- 51-52 İşte size bir sır açıklıyorum. Hepimiz ölmeyeceğiz; son borazan çalınınca hepimiz bir anda, göz açıp kapayıncaya dek değiştirileceğiz. Evet, borazan çalınacak, ölümler çürümez olarak dirilecek, ve biz de değiştirileceğiz.
- 53 Çünkü bu çürüyen beden çürümezliği, bu ölümlü beden ölümsüzlüğü giyinmelidir.
- 54 Çürüyen ve ölümlü beden çürümezliği ve ölümsüzlüğü giyinince, «Ölüm yok edildi, zafer kazanıldı!» diye yazılmış olan söz yerine gelecektir.
- 55 «Ey ölüm, zaferin nerede? Ey ölüm, dikenin nerede?»
- 56 Ölümün dikenini günahdır. Günah ise gücünü Kutsal Yasa'dan alır.
- 57 Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla bizi zafere ulaştıran Tanrı'ya şükürler olsun!
- 58 Bu nedenle, sevgili kardeşlerim, Rab yolunda verdiğiniz emeğin boşa gitmeyeceğini bilerek dayanın, sarsılmayın, Rab'bin işinde her zaman gayretli olun.

KAYBOLAN OĞUL

İsa, "Bir adamın iki oğlu vardı" dedi. "bunlardan küçüğü babasına, 'Baba' dedi, 'Malından payıma düşeni ve bana.' Baba da servetini iki oğlu arasında paylaştırdı. "Bundan birkaç gün sonra küçük oğul her şeyini toplayıp uzak bir ülkeye gitti. Orada sefahat içinde bir yaşam sürerek varını yoğunu çarçur etti. Delikenli her şeyini harcadıktan sonra, o ülkede şiddetli bir kıtlık baş gösterdi, o da yokluk çekmeye başladı. Bunun üzerine gidip o ülkenin vatandaşlarından birinin hizmetine girdi. Adam onu, domuz gütmek üzere otlaklarına yolladı. Delikanlı, domuzların yediği keçi boynuzlarıyla karnını doyurmaya can atıyordu. Ama hiç kimse ona bir şey vermedi. "Akıllı başına gelince şöyle dedi: 'Babamın nice işçisinin fazlasıyla yiyeceği var, bense burada açlıktan ölüyorum. Kalkıp babamın yanına dönceğim, ona, Baba diyeceğim, Tanrı'ya ve sana karşı günah işledim. Ben artık senin oğul olarak anılmaya layık değilim. Beni işçilerinden biri gibi kabul et.' "Böylece kalkıp babasının yanına döndü. Kendisi daha uzaktayken babası onu gördü, ona acıdı, koşup boynuna sarıldı ve onu öptü. Oğlu ona, 'Baba' dedi, 'Tanrı'ya ve sana karşı günah işledim. Ben artık senin oğul olarak anılmaya layık değilim.' "Babası ise kölelerine, 'Çabuk en iyi kaftanı getirip ona giydirin!' dedi. 'Parmağına yüzük takın, ayaklarına çarık giydirin! Besili danayı getirip kesin, yiyelim, eğlenelim. Çünkü benim bu oğlum ölmüştü, yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu' Böylece eğlenmeye başladılar. "Babanın büyük oğlu ise tarladaydı. Gelip eve yaklaştığında çalgı ve oyun seslerini duydu. Uşaklardan birini yanına çağırıp, 'Ne oluyor?' diye sordu. "O da, 'Kardeşin geldi, baban da ona sağ salım kavuştuğu için besili danayı kesti' dedi. "Büyük oğul öfkeleni, içeri girmek istemedi. Babası dışarı çıkıp ona yalvardı. Ama o, babasına şöyle yanıt verdi: 'Bak, bunca yıl senin için köle gibi çalıştım, hiçbir zaman buyruğundan çıkmadım. Ne var ki sen bana, arkadaşlarımla eğlenmem için hiçbir zaman bir oğlak bile vermedin. Oysa senin malını fahişelerle yiyen şu oğuln eve dönünce, onun için besili danayı kestini.' "Babası ona, 'Oğlum, sen her zaman yanımdasın, neyim varsa senindir' dedi. 'Ama sevinip eğlenmek gerekiyordu. Çünkü bu kardeşin ölmüştü, yaşama döndü; kaybolmuştu, bulundu!"

Luka 15:11-32

DİLENCİ İLE ZENGİN ADAM

"Zengin bir adam vardı. Mor, ince keten giysiler giyer, bolluk içinde her gün eğlenirdi. Her tarafı yara içinde olan Lazar adında yoksul bir adam bu zengin kapısının önüne bırakılırdı; zengin sofrasından düşen kırıntılarla karnını doyurmaya can atardı. Bir yandan da köpekler gelip onun yaralarını yalardı. "Bir gün yoksul adam öldü, melekler onu alıp İbrahim'in yanına götürdüler. Sonra zengin adam da öldü ve gömüldü. Ölümler diyarında ıstırap çeken zengin adam başını kaldırıp uzakta İbrahim'i ve onun yanında Lazar'ı gördü. 'Ey babamız İbrahim, acı bana!' diye seslendi. 'Lazar'ı gönder de parmağının ucunu suya batırıp dilimi serinletsin. Bu alevlerin içinde azaf çekiyorum.' "İbrahim, 'Oğlum' dedi, 'Yaşamın boyunca senin iyilik payını, Lazar'ın da kötülük payını aldığını unutma. Şimdiyse o burada teselli ediliyor, sen de azaf çekiyorsun. Üstelik, aramıza öyle bir uçurum kondu ki, ne buradan size gelmek isteyenler gelebilir, ne de oradan kimse bize gelebilir.'"

“Zengin adam şöyle dedi: 'Öyleyse baba, sana rica ederim, Lazar'ı babamın evine gönder. Çünkü beş kardeşim var. Lazar onları uyarsın ki, onlar da bu ıstırap yerine düşmesinler.' “İbrahim, 'Onlarda Musa'nın ve peygamberlerin sözleri var, onları dinlesinler' dedi. “Zengin adam, 'Hayır, İbrahim baba, dinlemezler!' dedi. 'Ancak ölüler arasından biri onlara giderse, tövbe ederler' “İbrahim ona, 'Eğer Musa ile peygamberleri dinlemezlerse, ölüler arasından biri dirilse bile ikna olmazlar' dedi.

Luka 16:19-31

**İşte kapıda durmuş,
kapıyı çalıyorum. Biri sesimi işitir ve
kapıyı açarsa,
onun yanına gireceğim;
ben onunla,
o da benimle
birlikte yemek yiyeceğiz.
Vahiy 3:20**

KUCAK YAYINCILIK

ISBN 975-7061-65-4

9 789757 061656